plaqua

plaséra -a -ad. mutv =,

pl. -ada

den ha de vad plaséradа.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pladask

pladáask

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herres.ads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pladask

adj

pladask

adj. indhl. i bet. »berusad«

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pladder
sb.

plå'dor n.

tomt prat

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gladdertysk

adj:

gladortýs(or)

som talar obegripligt, talar

rotvälska

han, e, so, gladortýs.

Han talar så obegripligt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*pladdertyska

sb.

pladortýfa

rotvälska, obegripligt språk

han - pratar - plador-

týfa. Han talar rotvälska

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pladdertyska

pladortýfa

rotvälska, obegripligt språk

R-f. 86.

dén pratar-pladortýfa

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pladdra
vb.

pladdra ~ pá, =

Pres. – ar ~ pá

pladdra på, låta tung-
an löpa

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plagg, s.

plag

33.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plan

plan, -en

en gårds odlade ägomark

hela planen all den od-

lade marken

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plank

plåstor pl.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

planka;

plànka el. plàjka,

– an s.

– ìn, – na,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plånzka f. j -or planka s.

planka

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

planka
s.

best. f. pl. plöjkonna

plöjkonna di sùmå

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plånta
s.

plånta pl. -or

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plànta
s.

plànta -an -or -orna

di' hade hùns a di' jèk vi'lt_
di' spretta jàgù òjr plàntorna.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plànta
v.

plàːnta -a -ad

plantera.

vi kàːla alːti daːr, ɨgan de, blɨk plàːntad, fon ýːsta saːn.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plànta II
v.

han skåle gå óvor dom,
di som jik å plàntа .

yngre: plàntа etc.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plänta III
v.

ält de smäna de e va
jä han pläntad.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plànta;

plànta, -an s.

— or, — ar;

dar va lan

plànta;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. planta

plàntfa, -or f. sb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. planta
vb.

plànta, =

plantera

planta, trä plantera

träd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

planta

plå²nta, f.,- n, pl.- tor,

- na, planta.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plànta
v.

plàn̲ta -a -ad, och

-at ffa ord som böja med d:

di' ha'n plàn̲tat dan.

= plantera.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plânta, = plânta
vb.

plantera

hâr jîk, du va bjarsjöholm
o. plânta, grâna o. fîra
o. edzla o. âska. dâ gick
de vîd Bjersjö"holm och plan-
terade, gren och fur och ek och
ask. ' Kr. f 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herres.ads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plantage

plantåge, -ad (lånat)
anläggning för viss nyttoväxtodling.
di mote seda öj klokan fira om
månana a ga nér i plantåged
a dra öj spånis.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plaska

put. plask

---- plask i vånad ----

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. bd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plaska

plàska, =

plàska, s2, =

plaska sig (om fjäderfä, särskilt gäss och ankor).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plaska
v.

pres. pláskor

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plàska, = plaska vb.

plaska i vatten

di. sprajor v. o. plàskar.

De (barnen) hoppinger och plaskar (i vattenpölar).

H. g. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se ×gärn-, ×kakelugns- och ×träplata

×plata

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas l. plas

+/ plas tillhör knappt Herrestads hd, däremot Ingelstads hd. / Öja: plas end. PL.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

M. f. 90 (vid direkt ut-
frågning). sòma sa-
plás, o. sòma sa-
plás +/ M. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas m. -ar

hare nök på sina plasar

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas. len

den bästa plas vi hade --

h. = anställning.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/plats

/plas, /pl. /plàsor

å, dær va liden plás, så di.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats sb.

plas, -en, -or

på sina - platser.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas. -en. -or el. -a.

-na 1. plats, ställe, ort

2. anställning

i bet. 2: vi ha en sön som

lidjar i läj, men han ha alri

vilad fådd (!) en rätti plas.

c:a 1932 4062. Bjuröjö. Hemsl. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas

dæ e plás ta en kånna
stykken i en tjörtja

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas. -an.

ja e öpfuidon hae po plásan.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flats,

flas, -ens.

-or, -na,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas, m., 1- en, pl. 2- or l.
2- a, - na, plats, ställe.

Bjeresjö. Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plats

plas, pl. -or

Nr 7533 Hedeskoga, herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

pa sina plasor på sina platser här och var/
här e plas nóg, här.
N. J. 80. / Här finns platts nog,
här.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plätt
adj.

plat

i'atte. på sina plåta bén
= barfota.

Nr 1879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plat

på plåt = barfota

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

platt
adj.

plåte best. pl.

I uttr.: på ~ plåte bénen
bar fota, på "bara fö"tter.

so ~ gik han ~ på ~ plåte
bénen. Så gick han på
bara fö"tter. N. f 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

platta
vb

plata, -ád, =

plåta ut nåt, t. ex. en stycke deg vid bak (genuint: fläta)

di plata, da, -ád a, fyra dèla. Dom (d. v. skållkakorna, se u. skållkaka) plåtade de man ut i fyra dolar. R. J. &c.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plågård

plåtgår m.

Enl. uppg. större arrendegård; mindre än en herrgård men större än en bondgård.

N. f. 80.
K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ platton

b. f. pl. plattorna

po plattorna = brunsot

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plejel

plèjel pl. plèjla

trôsk-slaga

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ plejel

plœjal -an. plœjlå.

plœjlåna

trôskslaga

tòrja me plœjal

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöjel m. ; plöja [x] plejel s.

plejel,
slaga

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plejel,

plöjel, — ön s.

slaga,

ja har förgäd mäd

ma plöjel,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plejel
sb.

plàjal m.

tröskslaga

N. f. 79.

Jfr handoral o. slagoral

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plejel
s.

plèjel – en

tré dá i vèkán sa stø ja
a ták me plèjalan.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plejel

plöjel -en

träskslaga

denna form också i St. Köpinge.

i Bromma plöjel enl. P.L.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöjel

plöjal

tröskslaga

N. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plejel

plåjal m.

tröskslaga

N. f. 90.

7474. Öja, Hemmesta hd.
H. Aronsson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plejel

plǽjel, m., – en, pl. – jla, – na, tröskeslaga.

di tæsk rúlen me. plǽjla.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ plejel

plàjal. -en el. plæjal

tröskslaga.

di sate plæjalen om kälsen

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~plejel~~

plåjel m.

tröskslaga

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† plejladansen

plåjladansen

solodans (?) som utföres av en man,
hållandi en plejel.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pligg

plyfja, m., 1_ ar, 1) utan pl.,
kollekt., pligg, skopligg.
Bönderna¹ fäver plyfjan
järi; för jörd di ar pål,
2) med pl. 2_a, _na, samma betydelse.
Ha du plyfja², so lån mi
en növe² pål. Bromma.

Hårn².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plägg

plydd. Lan

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pligga

vb.

plɨ̀ggja, =

pligga skor

plɨ̀ggja ~ skó

n. f 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Nerresads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plikt

plojt, m., ¹⁄₂ en, pl. -a, -na, eg. plikt; likt lösliggande bräde i båtens botten vid stäven.

plöjtha dsd e en lös bräda som di läjja åt stövs.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Läre

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plikt

plajt sb.

böter, bötesplikt

dær ˌe ˌ plájt proˌ dí.

Det är plikt proˌ det (d:o o.s.-

dant belägges med böter).

T. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plikt

plaxt

vb.

böter

~~dåer~~ dær ~ e ~ plsýt prø~
dí. Det är plikt prø~sí~
dant (Sådant får man böta
för).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plikta

plåjta, =

erlägga plikt, böta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plikta

plajta -a-ad eller pläjta eta

en fai eute pläjta sin löfflikel.

Högulet.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plikta

flæ²jta (- ar, - a, - ad, - a, pl.
- tan l. - tan) fr. ab intr.,
flikta. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

slarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plikta

²flöjta (- ar, - a, - ad, - a, pl. - n l. -tkn) fr. och inh., pliksta.

kan ha ¹ön ²flöjta glut kan ²flöjtar for.

Nels ha ²flöjtad ¹ti rikstålor for ²bulk ¹ön gång i stån.

№ 300 Herrestads hd. ²Öja.

Per Larsson 1901. ²Stånn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plikta
vb.

plàjta, = böta, erlägga böter

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x plira
s.

plira -an

svagt lysande lampa.

förr i tiden

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plirka

plírzsor pl. sb.

dålist lysande lampor

K. f. 86

Jfr × lampoplirka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plìdja ; pl. = or f. *plita

blemma, litet utslag

K. f. 86.

Jfr *hetteplita

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*plita

plåda; pl. ~ or ~.

liten blemma, litet hudut-
slag

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plådad adj: × pliteg adj:

med små ärtelag, t. ex. i ansiktet

han va plådad i ansiktet.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pliti·g
adj.

plîdad

behåftad med blemmor (ut-
slag)

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herres.ads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka

plòkka, =, -ad vb.

ploka ás.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka
v.

plòka -an -a -ad.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåka ; -r, — ; — ; -d, -d. plocka vb

han fek pantåflorna plocka
åplåkada

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka

plòka -a -ad

fɛwan tw̄mona ha, sa jɛk de
ta stán om mònana a jálp
vos a ploka áw sílen.

Nybo.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd J.N.

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka

plòka, =

ploka, blomáj plocka
majs'vor (Primula fari-
nosa).

N. J. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plocka

plòka -a -ad

ja han vad ùda a plòkad

lèta grèna

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

plocka

plôkka, = ~ ad

m. plôkka ~ta de. sísta.

Vi plocka de inte
K. f. 86. | de sista (d: äpplena).
han hade en
pôsa med sig o.
ploka, räfsa. Han hade
en påse med sig och plockade röllika.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

plocka.

ploka ~ pantóflor plocka potatis. Ff. i denna betyd.

pela vb. R.-f.-86. / du ~ ploka ~ ás. De plockade ax på åkern. R.-f. 86. / Sko ~ kan ~ húnsen plokad ~ áw sín. Så kan hönsen plocka det av sedan. R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

plocka
vb.

v. jk. o. ploka.

vìpor. Ti gick och plockade

Typha.

vippor (): pò bladvass, ~~Sturj-~~

~~mites~~). R. f. 86. | so. ploka.

ja. pò. en. flàska. Jò

plockade jag (konsbär) pò

en flaska (ner i en flaska;

en konserveringsåtgärd). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plockesa

plòkespa; pl. ˋ—ˊ — or sb. f.

potatisplockerska

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plockafft

sb.

plôkafft n.

fettsmulor som skrapas bort från ölar av ett slaktat djur

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plockfelt

plökefit n., ˈ-ˈ-ad

fettsmulor från isterlagret

kring slaktdjurets tarmar.

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plockkött

plôkatsýd n. sb.

Köttsmulor som skrapas av från benen.

Jfr × smulekött

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plockkött

plòkeţţýd n.

Köttsmulor som plockas från benen i kuvudet på ett slaktat djur.

K. S. 86.

Jfr × smulekött

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plaw, m., 1 kn, pl. 2 a, -na,
plag.

Alm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåv

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog
sb.

plaw, ¹en

l. plaw, ¹en m.

R. f 86.

N. f 88

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plaw. -n. -a. -ana

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog
s.

plaw

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plaw (a > ɔ) m. sb.

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plau m. ; ²/₂ a

plog s.

plog

M. Arcskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog
s.

plaw pl.-a.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog, plow, – en s.

– a, – na;

Rätt beteckn.? Jfr övr. belägg.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog

plaw, -an, -a m.

Ä. plow

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogbill

plowbil m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogbill

plogbil, -en

m. y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogfogde

plawfógde, -n, -ar m.
åbo som hade att buda
byns bönder att deltaga i
röjningsarbete.
plawfógden han, skola
boda, fólkad. plogfogden
han skulle buda folket.
T. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~ploggång~~
sb.

plawgóz m.

det djup till vilket plogbillen tränger ner i jorden; plog-djup

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plog hyvel
sb.

plawhöwl m.

hyvel att ploja bräder med.
M. f. 80.

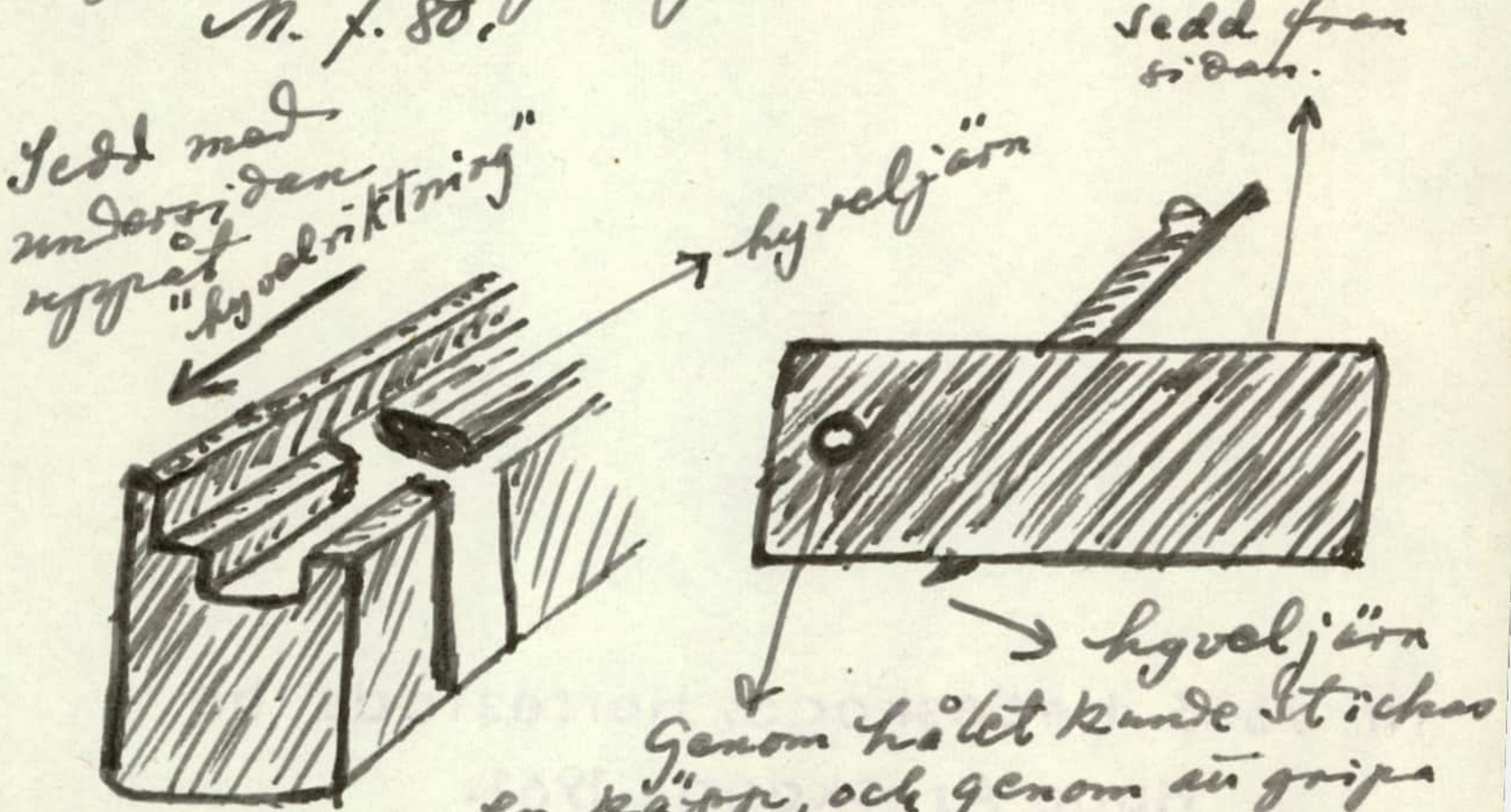

Genom hålet kunde Stickan en käpp, och genom att gripa tag i denna och dra i hyvelriktningen kunde en medhjälpare underlätta arbetet.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogkniv

plogkniv -en

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flogskär

flowfær, --ád

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogskär
sb.

plawfäred best. sg.

det skarpa järnstycke som un-
der plöjningen rister upp
jorden. N. J. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogsolk

plawsó'k

del av plog

bå en plawsó'k = laga, skava.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~plogsock~~

plawsók, -ár

Ån. plowsók

den del av en plog, vari billen är fästad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogsäck
sb.

plawsóken best. g.
den del av en plog, vari bil-
len sitter fästad.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plogslåv

plawslå¹v, m., -en, pl. -a, -na, plogspade, liten med långt skaft försedd spade, hvarmed plogen befrias från vidhängande jord. När di förde me² treplåwana så möte² di nyfta² plawslå¹ven för jö²nan. Bromma. Slån².

300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plogstjärt

plåwstjärt, m., -en, pl. -a, -na, plogstjärt, plogens styre, handtag.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plommon

plommen², n.,– ed, pl. =,– hv,
plommon.

Öja².

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plommon

plömen pl.

gämeldäs plömen

plommon av för oddat

sort. Trol. vanligare:

gämeldasplömen

R.-f. 86. Hedeskoga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plommonsylt

plòmenasùlt l. plòmensùlt.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plommonträd
sk.

plòmanträ n.

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

flommontråd

flomnatre, n., -d, pl. =,
- n, flommontråd.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~plommonträd~~

plòmonatrd n.

Även genuint - trd
enligt P. Larsson.

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plommonträd

plòmenaträ, n.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plommonträd 2

plòmentrè *1 n.; pl. =

l. plòmenatrè *x1, plòmenatrèn

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*1 M. f. 80.

*x1 R. f. 86., M. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pluddenkära

pl̆ŭdortʃ̀ära n. j — or

kärra använd vid
torvupptagning

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* pluddra s.

plùdra, -an

torvålta.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* pludda

v.

plùdra -aa -a -ad

älta torvjord (våt) vid

torvberedning.

pludra tó:r

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. pludra
vb.

pludra, =

ålta upplöst torjord
vid framställning av
bränntorv

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. pluddra

pluddra, =

vb.

Öres. sg. = ar/ge från sig ett pluddrande ljud, då om blöt matk/oman går fram

de pluddrar det hörs ett pluddrande ljud

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pluddra

pludrja, =

ålta torvjord (torvdy)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~pluddrehål~~

sb.

plûdrehûl n.

gyŋjehål

N. f. 90

Nr 7474 Öja Hemsjö hd

Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pluddremög

plùdreamögz.-ed

torvdy.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pluddretorv

pluddretorr

bränntorv som består av upplöst torvjord, av lika ältats.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plumpa
adj.

plompa

så i sitt tal.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plumpa

plompa

plumsa;

plompa nér = falla i vatten.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plumpa

26.

Pres. sg. plómpor

plumsar, åstadkommer

ett plumsande ljud (t. ex.

då en tung sten faller i

vattnet).

de - plómpor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x plumpa

vb.

Pres. plómpor

plumsar, åstadkommer

ett plumsande ljud (om

ett tungt föremål, som faller

i vatten).

SO: plómpor, dep. Lo:

plumsar det. N. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plustred

plùstrad n. adj.

slaskigt och vått (om väg-
lag vid tö-slask)

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plånbok

plånebög, f., -en, pl. -bögjor, -na, plånbok.

plånebögen va jul mä pänga. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåbok

plånebög. -en.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plånbok
sb.

plåne|bög, ˈ=ˌ—ˌ=ˌen; pl. ˈ=ˌ—
bögˌzor; y. ˈ=ˌ—ˌbökˌor.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåga
v.

plägá -á -ád

pass. plägás i alla former.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåga
s.

plåga, s. -n, pl. -gor,
-na, plåga.

Kum lå i di värsta plågor.
De va i ält vi o skrydz.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plånbok

planebog plånebög, -en

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plånbok

plåneabög; pl. = -bögzor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåsten

plôsten, -ed

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåster

plåstor n.

lega - plåstor på

lägga plåster på

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåsten

plåstor, n., -ed, utan pl.,
plåster.

plåstored va por skarpt,
de dro hul. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåsterlapp

plåstorlåp

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåsterlapp

plåstorlåp r. j-a

plåsterlapp.

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåsterlapp

plåsterlåf, m., -ln, pl. -a,
-na, plåsterlapp.

2.
Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåstra v.

plåstra -a -ad

så fek di plåstra på dæn som blek hål = laga, reparera.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåstra

plåstra, =

plåstra ~ óm plåstra

om

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåt, s.

plat

33. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåt

plåt

myntenhet = 8 dalen = 16 skilling

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåt

plåt

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåtbit
s.

plåtbild pl. -a.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåtbit

plåtbida pl.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåtkass

plåtkás; pl. -ár

plåttråg för murbruk

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåga vb

plåga ; -or, - ; plågade ; plågat

plåga, bruka

non akoma åtor

lönnflamasjon de plågor

dar a blé.

ja tykkor ånars så plågor di a vela ha ost.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*pläpp
sinkas.

pläp

lockord till får

pläp, pläp, pläp!

Ho *plöpp

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plätt
s.

plat. -an

fläck; liten yta.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plätt
sb.

plåt; pl. -a

liten fläck o. d.

plåta v. hårdad fläck-
ker (av skorv) i huvudet.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plätt

plått ; pl. =a m.

litet område av nåt (t. ex.

en litet markområde)

en rönor plått. En

rund plätt (fläck)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plot r. ; ²-a plätt s.

plats; fläck.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plättig

plätted, -n. = -. ≥ -a adj.

med mörkare fläckar än
ljusare botten (om färg på
hästar). fläckvis uppträ-
dande (t. ex. om ett besått
fält, där grödan kommit
upp fläckvis).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plättig

plötad; pl. -a adj.

fläckig (om hästfärg): med mörkare runda partier mot ljusare botten.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöja

sup. plöjt

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöja

pret. plöjde

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöja

plöja (1- jor, pl. 2- ja, 2- jda, plojt, plojd, m. oh f. n. -jt, pl. 2- jda, ploj, pl. 2- hn) fr., plöja.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. plöja

plöja, plöjde, plojt

åv. plöja bråder

plöja - brådor

m. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. plöja

plöja, plöjde, plöjt vb.

plöja bråder

N. f. 80.

Jfr ploghyvel.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~plöjning~~
sb.

plöjning, ~~=~~ -en

plöjt fält

(jfr skörning ds.)

M. y. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöjning

plöjningen best. sg.

den plöjda åkern

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plöjningsfåra s.

plöjningsfår r.; -or

plogfåra

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plöpp

plóp

lockord till får.

(Ty. plop (se plåpp))

plóp, plóp, plóp!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× plås

plås, m., 1 kn, pl. 2 a, -na,
halfmånformigt bräde sittande
vid bälens öfre kant i stäfven.
Sl. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plǿs r. j ²a plǿs s.

rund tagg, som pryddde

en plǿsaskò

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

plåsaskå r. j pl. — plåssko s.

läderskor prydd
med 3-4 runda taggar
vid vristen, plåsa kallade.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pocker
sb.

pó'kor

fan, gj'ävulen

själva pó'kor den onde

gj'ävla, gj'ävla fan.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pocker

¹pöʃkor, m., genit. -s, öfriga kasus = nominat., best. sing. och pl. obrukl., Pocker, utt. för Gjäfvalen.

²läʃkaden dä va ha vinsk aw pöʃkor. Högestad

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pocker

påkkor pókor

hin håle. djävulen.

Jfr. ex. i P. Larssons samling [300]

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pojke

pójke

föga brukl.; vard. användes
ordl pag.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pojke

pójka pl. pójka.

(i'elänat)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pojke;

pöug, - ön s.

- a, - na,

nor ja va pöug,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pojke, s.

pågens, gen.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

III.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polera

polérpa, =

pres. – -ar

polerar, óp polerar

upp. T. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polis

polís, -ís-en m.

so mota på tå polísen
o le nom hém. Så
måste jag taga polisen och
leda honom hem. N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polka
sb.

pólka f.
ett slags dans

R. f. 82.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polka

pólka, -an

(dans med tillhörande melodien)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polka
s.

polóka, -an

en dans

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polkett

polkét

en dans (polka)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polkell

polkēl¹, m., -ən, pl. -ər, -na, polka.

i mīn opvyst² dānsa di ālri² polkēl¹ ēla² masyrska.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polska

pålfa f.

(en dans)

dansa - pålfa dansa

polska

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polska
s.

pàlga pl. -or.

dans med tillhörande melodier

(ung. = hambo)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polska s.

pålka r. j. -or

polska

(dans)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polska

pàlsja, -an pàlga

en dans.

hon får dansa pàlsja får tjäppren

(sades då en man pyglade sin kvinna)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polska

pōlska, s., -n, pl. -for, -na, polska. En slags dans. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

polska

pàlfsa, ~an sb.

(ett slags dans)

nú e. dén pàlfsan

sprà̀ngan. "Nu är den

polskan sprungen", dvs.

nu är det gjort, nu är

det "överstö"kat. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pórjolök

pórjolög

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porslin

postelin, n. -- ed, utan pl.,
porslin.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porslinstallrik

postlinstallrik[1], m., -ken, pl. -a, -na, porslinstallrikar.

Öja.[2]

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slarv.[2]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

port

port, ¹an

de fråga mig, om
ja hade skjutit
pórtan. De frågade
mig, om jag
hade skjutit
regeln för portan.
Ch. 90.

Nr 7474. Oja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fort;

fåre, -n s.

-a, -na;

di sådi i pärtn.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

port

port, -en, -a, -ana m.

(Nyare uttal för genuint sydskånskt pårt). J.A-s.

skùda pårten skjuta

rìgel för porten.

Kr. L. 86. / dr-hade-en-

lòga i-pårten de-kunde

gå-igènom. man hade en

dörr i porten, som man kunde gå genom. Kr. L. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

port r. ; ½ a

port s.

port

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

portion

pɔʃɔ́n, -ɛn

(inlånat)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

portion

rafgån pl. -or

matportion

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

porträtt

porträtt l. porträtts, n., -et, pl. =, -en, porträte, fotografi-kort. Se Bja.

Jfr porträtt belagt 1952, 1-s.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skånn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~positiv~~
sb.

prosatév n.
(musikinstrument)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

positivhalare

positívhàlare m.

positivspelare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

positivhalare

sb.

positivhålare

positivspelare

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~positivspelare~~
sb.

~~positivspelare~~ m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

post s.

post, 1 ex

(brev & tidningar).

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

post

päst, -an

pump.

4062 Bjeresjö Herrestads hd
I.I. 1946.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

paust r.

post s.

post

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

post

påst. -en

pōst

pump.

Nr 3906 Högsjö Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

post
s.

post, -en

(brev & tidningar)

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

post

post, m., ¹⁻ᵉⁿ, utan pl.,
post, postgång, brefpost.

Sem.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Sån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ post

pås̲t, m., 1̲ kn, pl. 2̲ a,
- na, pump.
gak̲ tɛ pås̲tɛn ɛ̂t̲ɛ l̲id
van̲ tɛ mi ! ɔ̂ja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/Vast
s.

/Vast. Jan

/brev & teckningar/

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

post

pāst, -'an

postförsändelser o. d.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

post

past, -en

brevpost o. d.

någon vid o. östan blåst,

ja, väntar, brev me-

nästa påst. Nordlig vind

och östlig blåst, jag väntar

brev med nästa post. (tale-

sätt). N. f. 86. (Otto: poesialbum)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x posta
v.

pòsta -an -a -ad

pumpa

pòsta vàn

4062 Bjeresjö Herrestads hd

I.I. 1946.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× posta

pås²ta (- ar, - a, - ad, - ad,
pl. - ade l. - ada, - a, pl. - n
l. - tes) tr., pumpa.

mås² kwinnan sel² pås²ta
van te fjårna? ²Nja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

postilla

postilla

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

postlåda

postlådfa, -ar or pl. sb.

brevlåda

M. f. 80

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/postman

postmán -en

(brevbärare)

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

postman

postmán, -an

(brevbärare)

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

postman

postmånen best. m. sg.

brevbäraren

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

postman

postmán, -an

brevbärare.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Postman

Postmannen best. sg.

Tresbäraren

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

postmästare
s.

postmästare, -an.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

postskjuts

postgås m. -a.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påta f. j²-or potta s.

1) potta
2) höna

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

potta

Se lerpotta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Aroskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pàta f.

natkärl

potta

s6.

mèra likt en-pàta

mera likt eŭ natkärl

K. f. 86.

Hfr år. lerpotta

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

potta

pɔ̀t̲a , -an -or-orna

1 Honkruka ; äv. ùntapɔ̀t̲a

2 n.att potta (sådana vars ägg brukliga)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

potåanska r

pottaska s.

pottaska

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

potaska

potaska, f. -n, utan pl.,
potaska.
2. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pottemakare

pàtemàgare m.; pl. =

krukmakare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

potkus

pò̲t̲a kw̲ú̲s, -ad

dickakus.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pötkrus

pöltakrus l. pöltakrus, n.,
– et, pl. =, – en, lerkrus varur
man dricker svagdricka.

Öja, Bromma.
Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

potatiskase

fåtalmågark, m., -n, pl. =, -na, perukmakare.

Alln.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pottmakare

pàtamàgara m.

krukmakare

patamagara, jänsan,
krukmakare Jönsson.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prat

prat

å prát!

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pràtta, =

prata
vb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prå²tanes prata ob

pratsam

hum e sa prå²tanes au se.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prata

pràta, =

pres. sg. ~ar

han ~ pr~atar ~ pladder-

tyfsa. Han talar rot-

~välska (obegripligt språk).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prata
v.

prå̀ta -ar -a -ad

vi har prå̀tad om gamla
förfa̲ra̲nhe̲ter.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

prata

prà̄tta, =, -ad

pres. -ar

hon v. so. dòkti tr. o. v. prà̄ta. Hon är så̄ dukti̇g till att prata.

n. f. 80, K. f. 86. / K. f. 86.

han. prà̄tar bȭnelat.

Han pratar bondskt. K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

prata

studéntorna i
lón de prâta fârlad
tônelad. Studentarna i
Lund de tala för fârligt
bondskt. R. f. 86. / hôr
hon, kómor, so, prâtar
hón. Vart hon ân kommer,
så pratar hon på. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. prata

dán pråtar.
pladortýfa. Han pratar
rotvälska (obegripligt språk).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

preses

praslʹs

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. prasís l. presís. precis

--- prasís som nor en
människa är
i nöd. H. f. 86. / de e
prasís som sinorna va
for korta. Det är precis
som om senorna var för kor-
ta. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. precis

mèn i jor e ju
nte i pres i s l è dja i
bè dja si or. Människor är
ju inte precis lika i båda
si dor. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

precis

prassís

inte prassís. Inte j'ust

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

precis
adv.

prasís

íta prasís

M. y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästa r. j:or predika de

predikan

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predika sb

prɛ̄'tʃa ; -r, — ; — ; -d

predika

han e dɔ̄kt te a prɛ̄'tʃa

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predika

× (präka)

präfja, -ar, -a, -ad,

el

predika.

han får präfja

för en tom fjöfja.

NM 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× prɛ̈ska
× ~~prɛ̈ka~~ s.

prɛ̈ʃa, -ar s.

-or, -na;

han jör sɔ̈na

prɛ̈ʃɔr sɔ;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× predika s.

predikar, s. -n, pl. -for, -na, predikan.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predika
v.

prǽssa (- ar, - a, - ad, - ad,
bloū i n. sing., - a, pl. - n
l. -ſhn) fr. och intr., predika.
Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kläm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predika

26.

prästja, =

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predika
v.

prɛ́ftja -ar -a -ad

nɛ́ prɛ́ftjar han én gång i
mɔ̀nadan.

nåml. i Borrie kyrka.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predika

prǽtsa, =

y. prǽka, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Aræskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prædikan

præstsa f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikan
sb.

prédjza f.

de va en grán prédjza
prästen han jöra idá.
Det var en vacker predikan
prästen höll i dag.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikstol

präststol, m., -en, pl. -a, -na, predikstol.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Lar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikstol

prǽʒgastǻl, ˋ- - ˊ- en m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

predikstol

prædikstolen best. 7.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prö̊jas ; —, — ; — ; — . + mejas

göra narr av,
driva med.

de gö̊re d bå̊ra far a prö̊jas me n.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× prɛka

prɛ̀ʤa -aɪ -a -ad

peta, stʼɨka

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× reka
v.

rèdja -a -ad

rédja ijímen

sticka igenom.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× preka

prèja

peta, sticka; dôen = vara nyfiken.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestad sl

Malte Åberg 1938

Nr 334 Bjeresjö Herrestad sl

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× preka,

prèdʒa, -ar, -a, -ad,

spraːlla, rota,

dar jöʃ kan o

prèdʒa mə sin ʃʒöʃ.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↓preka

vb.

prèdja, =

peta med ett spetsigt

föremål

so. predja. da. ója. en.

Så petade de upp den,

(J: lampveken)

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads ho

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

prèdza, = *preka

prèga, = vb.

peta, sticka med ett vasst föremål.

prega, péd peka ut.

R. f. 86. / hon, prédza, málen äv. Hon pretade

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*preka

Morgen ser (flå dr- vb.
stjälkar för att av dessa
göra pipor). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× prekepinn

pregjepingj prègzepiŋ

pekpinne.

½ aln lång pinne att peka på bok-
stäverna i abc-boken abbesättan
när barnen skulle börja läsa.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Presenning
sb.

Bräsenning

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

preserning

bresänzy - en

så hada di en bresänzy

di la ögon dom.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pressa

prässa, =, -ad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Oret. part. -ad

hon, hade, fäd, väl-
malen prässad. Hon hade
fått valmalen pressad
(hade låtit pressa val-
malen). R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pressjärn

pärsajärn n.

skräddarpressjärn.

g. prässajärn

n. f. 80; N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prick

priff, m., 1- en, pl. 2- a,
- na, pricke.

Der bliff priff på ²ynastènen.
²Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

²Hära.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. pricka

prètʃa, =

T. ex. med en knappnål
gå̊r (åa stick kring res-
omer. Jfr u. skriva.

N. f. 86. / sónt kona ~ gå ~
vék, bàra du ~
prètʃa ona ~ ain ~ knàpnàl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Sådant (= revormar) pricka kunde gå bort, bara man prickade med en knappnål. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pricking

prìʒad

J. e. om tyg

Ss. pricking i huden

prìʒad e. ansíktad

pricking i ansiktet

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prifle

prìfa

ett slags Kortspel

M. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× prìmma
vb.

prìmfa, = och ironiskt

vara tmå retlig mot ngn,
bry ngn, ge ngn tmå
pikar (gliringar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x prismas
vb.

prìmas, =

prìmas-me-nùn bry någon
för någonting.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

~~* pringla~~

vb.

prèzla, =

med hjälp av i ett trästycke utskurna mönster (t. ex. med stjärnor) utstira en uppslagd klump av hemkärnat smör.

ja, ska, prèzla smöret.

Jag skall utstira smöret.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pringla

pringla -a-ad

utsira

t. ex. om smör i smörkoppen. Vid ett bröllop i Bussjö o Bromma 1860 var en smörkopp så vackert pringlad att gästerna togo: Jag e lyss å röra en sånnen vackert pringlad smörkopp. Bromma:

Nr 3906 Högestad Herrestadshd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* pringla

v.

pringla

utsira, förse med mönster; t. ex. om
smör som sättes fram på bordet.

Arina Thörn 1927. Sövestad, Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*springla sb.

springlad smör

utsirat smör.

Jfr adj. *springlig o. *utspring-lad.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* pringla

pringla

utsira; t.ex. om tmör som sättes fram på bordet.

Bilde syrj à röra en sönen vackert pringlad tmörkåpa. (Bromma).

Bromma, Hem. kd J. Bergström

900. Bvestad, Kvinestads hd

Astrid Thörn 1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pringlåd
adj.

prizlad

utsirad på något sätt (t. ex.
om överstycket på träskor).

K. f. 86.

Jfr × pringlig

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prizled, n. = *pringlig adj.

utsirad (om sand).

Se u. *pringla vb. samt

jfr adj. *utpringlad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prizzlad

utsirad, t. ex. om träskor på

K. f. 86.

Jfr pringlad

x pringlig adj. = överstycket

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prins

prins, -en m.

prins bårtal han. eka.
vå r. hår krög. Prins
Bertil han skall vara med
överaut (d: och representera).

D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

p 225, s.

p 225

35.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pris

prɛs, -ad, =or, =orna

(kostnad)

afɛ̀la prɛ̀sor oskäliga priser

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pus

pus. -ka

i bet. pus sues

kan skola öse kå sin pus.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. pris

pris n.; pl. -or

varupris

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ja, tror visst här e
rätt bra priss på hès-
tana. Jag tror visst det
är rätt bra priser (goda
n. f. 80 priser) på hästarna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

pris
sk.

oskäliga priser.

K. f. 86. / prisorna ha gått opp. Priserna ha stigit. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† prisa
v.

pri'sa-a-ad

Skuss i'nåsan.

Nu får vi' prisa.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pro

pro l. pr. sinter.

Körsvennens utrop, då han vill få hästarna att stanna.

Med mycket kraftig artikulation av pr och r, det senare med stark tremulering och åtskilliga vibrationer

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

process

proсess

bl. a. i uttrycket:

du liggjör i proсess me jässen, du
vöd ente om di ska blå dun ella fjär
(om spirand skäggväxt).

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× profetissa

profetissa

använt folketymologiskt i bet. "profetia".

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

profoss

profås, -en

fångvaktare

fanns vid tingshuset i St. Herrestad.

Blomma

Nr 5987. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*promeniksa

sb.

promeníksa, =

ta en liten gatsertur

Väl skänkts.

Intagl. slangspråk från Yttad.

J.I-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* promenika

26.

promeníksa, =

promenera (skämts).

R. J. - 86.

Närmast slangspråk fr. ståndspersonen.

J. J – s.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

proposition

propoſjón

ang. vid kommunalstämmor etc

1951. Bjeresjö. Hemest. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prost

prast, -'en m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prost

prost, -en.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prost m. ; ²⁄₂ a

prost s.

prost

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prost

prostl, m., 1- hr, pl. 2- a,
- na, prostl.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prost

prästen best. sg.

vorda - prästen värdig prosten (enl. uppg. från trakt i Ostkr. en prost). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prostinna

prostina[2], s., - n, pl. - nor,
- na, prostinna.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prostina

prostìna, -an

hwem wa sa gùdàsnél, prostìnan.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prov

práv n.

ta-práv tå prov av nyt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prova

prȧ̀vȧ , =

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prova

prȯva, =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puta

puta -a -ad

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prygel

pryl, m., 1– bn, utan pl.,
prygel.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~pryggel~~
sb.

pryl

fa-pryl få stryk

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prygel

pryl (genus ?) = aga

di fek sa mén prýl sa

(om skolbarn)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pryel;

pryl, — s.

ja fäj pryl;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pygel

pryl

1. han eggar ti ad di ska ha pryl.

2. han måtte läggja si yon to stola å få pryl.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pygel II

ville di löwa, så wa dan inje
aned å jåna ån å ta imot pryl.

husa pryl eg. = hysa pygel = ta emot,
uthåda.

Ack! hån den pågen fåi husa pryl.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pygel III

gå mé ud i dränjahused.

räj.

hade ja lyt däj, hade ja ente
husad så meen pyl.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pryssel

pryl

fa - pryl fa° etryk

n. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~pryggel~~

pryl

fa - pryl fa pryggel /
dar - vazka - pryl. Det
vankades pryggel.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pryg̀la;

pr̀ȳ̀la, -ar, -a, -ad v.

han pr̀ȳ̀la maj tit;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~pryyla~~

prèyla, =

han - prèyla pàgana.

Han (d: skollåraren) pryglade pojkarna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prygla

prygla /- ar, - a, - ad, - ad,
l.-adå
pl. - ade, - a, pl. - n l.-lan)
Fr., prygla.

~~Alm.~~ Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pygla

pŷla -ar -a -ad,

aga, giva stryk

jâ ska pŷla di!

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prygla

pryla - a - ad

han pryla pågana i rówen

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~prygla~~
vb.

pryla , =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pryl

pryl, m., 1- kn, pl. 2- a, -na,
påk, snölpåk.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Här.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pryl
sb.

pryl

skomakarverktyg

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pram r. j 2a

pråm s.

präm

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x mängare

mängare, -n=

återfinnare, spec. av fisk

han var mängare som fiskade

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× präng

s.

präŋa -an -a -ana

litet, trångt utrymme

dan e for mäŋa präŋa

-a-

näml. i fattighuset i Sövestad.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

praisa

praˆsa

enklare talgjus

Nr 3906 Söveslöt Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x måsa
s.

måsa pl. -or.

enklare talgljus.

Nr 5073 Söv·stad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*prösa
sb.

prösa f.

långt smalt tälgljus, tälg-
lank (fastsmetades på vägen)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

*präsa

sb.

präsa; pl. -or

långt smalt talgljus.

talgdank/ vr. gorda, präsor,
vr. smälta tál 2,
K.-f. 86./ en, gamal, kräk.
/Vi gjorde präsor, vi
smälte talg i en gammal kra-
ka (: och dyppte vekarna nes i
talgen).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. *pråka

86.

so - kona - en -

bara smida prasan pa -

vägen. Så kunde (behörde)

man bara smeta fast

talgdanken på väggen.

R. f. 86. / dupa - prasor

tillverka prasor genom att

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. *präsa

neddoppa Gius vekar sb.
i smalt tälj. n. dupte-
präsor. pl. doppade präsos.
Ao., i ovanförliggande, 'niga':
du dupte-präsor de
nego. Dr. f. 86. / so. hade-
n. en. präsa i. hönen.
Så hade vi en präsa i han-
den. Dr. f. 86. / hälsa. jämför.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

× pråsa
sb.

ältid me
pråsor. Hon lyste sig all-
tid med pråsor. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präst

prast, -en, -or, -orna
m.

stodera - te - präst
studera till präst

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prǻst

prest. ¹en. -ǒr. -ǒrna

lesa for présten = ga a lèsa

prèstorna pǻ den tíden di hade

mìed a vǻra hat sát

J.P-n

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mått

jå. de va nèstan åle

prèston för I: enväldiga

på den tiden då hade

prèstonna, di hade tiena sa

kalad.

Nr 4062 Bjeresjö, **Herrestads hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präst II

på den tiden, prästorna
di hade vällad.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präst

präst, -en prest

prästen å hongen fåttjenar ~~fodn~~ bröd me mongen,
kläckaren å hanen ha samma vanen.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd.
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präst[1]

präst[1], m., -[1] hon, pl. -[2] or,
-na, präst[2].

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klår[2].

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präst, s.

prest, -an; -or, -orna

105.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

präst

prest, -en

prästen han läste ja

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

präst

prest, -en m. -ar, -arna

... men - prästen

K. f. 86
N. f. 80. han - mässa för - altaret ... medan prästen mässade framför altaret.

K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

präst

dɛ̀ta va ɛn ɔ́zor prest. Det här var en ung präst. N. f. 86. /

dɛ sɛ̀por, àla prèstorna. De säger, alla prästerna.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästarrendator

prästa arendatoren

best. sg.

arrendatorn av

prästens lönehemman

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästbetyg
sb.

prèstabetý n.
ålderstbetyg

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Hfr prästsedel

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästbetyg

prästbetyg, -et

åldersbetyg

när jag va a hämta mitt

prästbetyg ---

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästbonde

prästabönde, m., -n, pl. -bönder, -na, eg. prästbonde, arrendator af prästgård.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pråst-bostad

b.f. prèstabostå̀en.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästfru

prästafruu, -an

di kone ga ey i vikan

bäyty som hälst, udan

prästafruun

(räml. i Hemsedals kyrka)

N. U. S. Borre.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästfru

prèstafrú, -an.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästgård

prästägen -en

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästgård

prèstagèr -an

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästgård

prästagården -en el. -a-

på själva gården, mitför
prästgården

bjärsjö prästagården.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästgård

prästagården best. sg.

dr e. fälva präs-

K. f. 28 / tagården

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästgård

prästagård -en.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästgård

prästagår, = — 1 en
m.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästgäll

prästajäll, -ed

pastorat (= prästakall)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästkall

prästakall. - el

kyrkohenskefattning.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästkappa

2
prästakàpa, s. -n, pl.
-for, -na, prästkappa.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

2
Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästkrage

prèstakrå̲va pl.

(en blomma)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästkrage

prästakråka, pl. -kråka

Homsteinamn

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästkrage

prästakråva pl.

Chrysanthemum leucanthemum och mögl. med lika Compositæ-arter.

K. fl. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mäst-länga

prästalänga, -an

mästgårdens boningslänga.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästsedel

prästaseˊdal

ålderstecken

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästsedel
86.

prästasädal

ålderstbtyg

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästson

prèstasån m.

K. f. 86.

g. prèstasån
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästpåsk

i utt.

prästpåsken blåsa alltid full.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästtäck

prästatäck

i alla.

prästatäcken blå allt full = prästens
inkomster små inte.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästatenja pl. prästtionde

prästtionden

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

prästtionde

prästation, m., -n, utan pl., prästtionde.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalm

salm, -an, -or, -orna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalm

salm, -n, -or, -orna

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Heireståds ha
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x psalma

bå²lma, f. -n, pl. -mor,
- na, balm.

ja hu²sar en hå²nda bå²lma
au di min mo¹rmor sonj.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klara

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmbok

sàlmeſbåg ; pl. ¨ - bøgzor. x)

x) Y. sàlmebùkor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmbok

sàlmebög; pl. = — bögzor;
g. = — bükor.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/psalmbok

sålmebǫ́g -ar

--- lèste i sålmebǫ́gen --

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmbok

sàlmebǫ́g

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmbole s.

2 sålmebög r. j – bøgor

psalmbok

M. Areskoug 1926.

Sl. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

p Salmbok

Salmebog

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmvers

sàlmevèrs. k.. m.=

kare mèya grèna

sàlmevèrs

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

psalmvers

sàlmevérs n.

R. f. 82.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puckel, s.

pókel

80.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puckelryggad

pockelryggjad pökelrygdgad

Nr 3906 Högestad . Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pudding

pø̄diŋ, m., -ən, pl. -ə, -nə,
tø̄ɑmastə, insektlarf i
tø̄ɑ.

pø̄diŋana di hø̄pa, nær
ja lø̄na smørlåpen øf.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puff

puff, -en sb.

enkel liggsoffa, ungefär en
stor låda med stoppat lock.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~puffa~~
vb.

pùffa , =

knuffa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puffert

pǻfort m. sb.

revolver (pistol) av äldre

typ

--- en ~ pǻfort tr. o ~

fyra ~ me.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pöga f. ; ²/₂ or

pugga s.

podda

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t pugga

pùga -an -or -orna

groda

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×pugga

pògga ; pl. ~or, ~orna

pl.

groda

Jfr ×frö̈d och ×skral-

pugga samt ×frödpugga

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*pugga sb.

pògga ; pl. ~or

groda

R. f. 86.

Jfr *skralepugga

Nr 7533 Hedeskoga, Melresiads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pugga

padda, f. -n, pl. -gor, -na,
groda och padda.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. × ~~puggehatt~~

pògehàt ; pl. = - - ! a

hattsvamp

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. puggehåt

pògehàt

skàmtsam benämning på mindre barn

du e en rèkte pògehàt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ puggehatt

pùgehát -en -a -ana

på marken växande svampar.

även ss. smädeord åt pojkar.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ puggehatt

?
pöggehàt, m., - hn, pl. - a,
- na, benämning på svampar
af större slag, ss. champignon,
murklor, röksvampar, flug-
svampar m. fl. - Äfven
Swomf, m., 1 - hn, pl. 2 - a, - na.
De ha vel bägge 1
te dom, både 2 nawnen
swamp. 2 2 2 2
Nr 300. Herrestads hd.
Per Larsson 1901
Ja. Skärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~puggehatt~~

sb.

pògehát ; pl. = — -a

hattsvamp

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* puggepelling

fågepèliŋ, m., -n, pl. -a, -na, grodunge.

fågepèliŋa dɛd e dɛr i maŋana pliŋ som rènt på de mjølar. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Plåtar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× puggepäppling

sb.

pàgapàvlig m.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

1. grodlarv

2. puttefnasker (förklenande till små gossar).

du e en riktig pàgapàvlig. Du är en riktig puttefnasker. R. f. 82.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ puggespy

pöggespi, -ed

ett gulgrönt skum på vattnet i torv-
gravar o.d.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~puggespy~~

sb.

pògespi n.

uppges vara detsamma som

ànamàd andmat, lemna.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~x puggespy~~
sb.

pògespi n.

ett slags slemmiga vatten-
växter

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† puggespy

fågelspi², n. ¹– -ed, utan pl. ¹

Samling af i geléartad

massa liggande grodrom.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hane².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*puggespy

pögaspä n. sb.

ett slags slemmiga vatten-
växter i kärr o. d.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* pull

pålen best. vg. vb.

kvarnkupol

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. full

pälen best. sg.

skallen

I ättegoket fa-pa-pälen

få är slag i skallen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

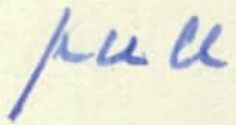

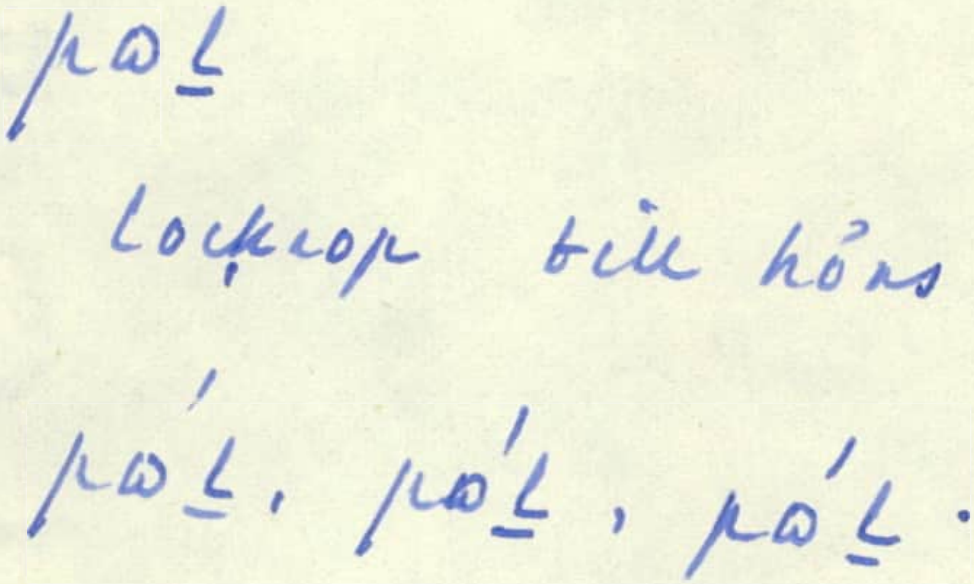

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pull

(kupol!)

pål. len

valvet i en bakugn

sten bada ta ännan a pålen.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pólen best. sg. *pull sb.

I uttr.: fa-ja-pólen fö

~~stryk~~

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pulla
s.

M. pillor = hönsn.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pulpet

pulpét, – -ét, -en

en möbel = sedelskåpsbyrå

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pulpet

pulpét, -en

" en möbel med klaff och lådor

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pulsa
v.

pål̀sa -ar -a -ad

ell̀er pùlsa ett.

stöta kärnstaven upp & ned

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pulver

pólvor, -ad.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pulver

pólvor n.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pump

s.

pomp. pl. pómpa

vi fula pómpen ina sán

(san, nyare för sen)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pumpa
v.

pòmpa -aa -a -ad

pòmpa vän

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pumpa
v.

pùmpa -a -ad

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pumpa
v.

pùmpa -ar -a -ad.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. pumpa

pàmppa ; pl. ≐ or sb.

(en mått).

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. pumpa

pàmpfa, = , ¹ad 26.

Pres. ¹ar

pompa ó̲p

n. f. 80 | pumpa upp (vat-

R. f. 86. | ten) n. f. 80. /

pompa, vá̲n pumpa

vatten. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pumpstuoning

pòmpestùnn

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pund s.

pors n. ; pl. –

pund

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pund

fronz, n., 1-ed, pl. =, 1-er,
pund. lispund.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pundare

fjäsark, m. ,- n, pl. = ,- rna,
fyndare, vikt af 1 lispund.
Kan du måta fjäsarken
me den lilla fjäsorken?

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Blåkulla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pundare

pöjare. -en

väg som vägen ett pund.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pundbröd

pongabrö

(grovt) bröd som väger 1 pund = 20 skålpund = 8½ kg.

Styrjom koneja föd ed fjortanmarkabrö å styrjom ed pongabrö.

Nr 3906 Högestad, Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pundskåppa

pòŋgaɡe̞pa, -an

gammalt system för betalning av
tröskemän; för varje med + plejel
uttröskat pund såd hade tröskemannen
en skåppa såd, kallad pòŋgaɡe̞pan.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pundvis

fǫ̈nzavi̇̀s, n., före t. bloti
i vilk. i fǫ̈nzavi̇̀s, fundvis,
- tals.
ja fǫ̈rvor brod i fǫ̈nzavi̇̀s.
öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hään.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peng

pøyg, -en

fek ȧpna på pøygen = fick betala

ȧpna

1340 Bjeresjö. Hemsläkts kn

M. Åberg. 1918

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pung

pong, m., 1- hn, pl. 2- a, -na,
pung.

Stem.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Låne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pung. s.

poz

33.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

peng

pong. - en

penningbod

Så länje en har i pongen har en vänner,
men nåi pongen e tom, då e vännerna
fäbi, då vände di mi ryggjen å
kände ente mäj.

Talesätt
(omk 1860)

Högestol.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pung II

Den säm ente se åpp me yad, får
se åpp me pongen. (Talesätt)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåred

×spurrig
adj.

förkrymt (om träd)

Jfr ×fure – och ×trädspurra

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*purrig

pårad; pl. ~ -a adj.

förkrympt, vagt utveckl. (om träd och buskar)

Jfr *furu - och *grane-purra

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~pusla~~

vb.

pàsla, =

småpysla med nyt

pàsla, me. nontiŋ pysla

med nåonting.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* pussla
v.

pås̲la -a -ad
= pysste (da. pusle).

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pust
s.

pust - en -a - ana

pust

Ja ha dhat många tuna pusta.

(arbetat onödigt hårt)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
pŭsta i -r, — i — i -d. pusta

pusta

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pusta
vb.

pùsta, =

taga sig en vilopaus under arbetet.

n. fa. pùsta

R. f. 86/ lid nu. Vi få vila oss ett slag nu.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pùsta, =

pusta
vb.

taga sig en vilopaus i arbetet

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x puta

pùda. pl. pùdor

kudde. mindre dyna.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puta

pùdfa; pl. ~or sb.

1. stoppning på tröska l. seldon

2. liten (hårt) stoppad dyna, Rudde

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pùdda; pl. = or puta
sb.

stoppning i ovanlådret på träskor

R. f. 86.

pùdor 2. träsko putor i träskor.

Jfr låderputa

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† putetråsko

pùdetråsko, pl. =

tråsko med lådestoppning över

bristen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puts
s.

puts. 1en

(uppning å väggar)

pótsen falt áw.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

putsa
v.

pùtsa̲ -a̲ -a̲d

om putsning (kappning) av
väggar.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pulsa
v.

pòtsa -ar -a -ad

di fek pòtsa lid, so de
sa ordéntelat ud

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/putsa
v..

/pɔ̀tsa -ar -a -ad

man har /pɔtsar jɔ ɔ̀fta ad
a hɑ̀lɔn va lidja

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

putsa

v.

pàtsa̲ -a̲r -a̲ -a̲d

p.p. -a̲d pl. -a̲da

om di' ble̲r pàtsa̲da e̲lle̲r a̲j...

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

putsa

pàtsa [x]) =

pàtsà [xx]) (med starkt betryck på ultima)

Ö. putsa murad yta (M. f. 80).

x) K. f. 86.

xx) M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ putestoppa

pudeståpp

dynvar med fjäder, enmans huvuddyna

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× putstopp sb.

pùdestòp n.

liten stoppad byna (kudde).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ putta
v.

potta -a-ad pɔ̀ta

stöta till, knuffa.

han pɔ̀ta mi.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× putta
v.

pɯ̀ta -ar -a -ad

knuffa, stöta till

sɑ pɯ̀ta di lid pɯ dom

i vaggarna.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

putta
v.

pɔ̀ta -ar -a -ad
knuffa

sa pɔta di hi̲na né̲r i ~~fjè̲la~~
fjè̲laren

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× putta
26

pàta, =

knuffa, stöta till

pata ti' knuffa till

N. Y. 79.

Nr 8023 Söveslad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* puta
vb.

pòta , =

knuffa, ge en lätt knuff

pota - tí knuffa till

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

puta f. ; -or

x putta s.

även pöta

höna

I lockrop: put, put, put!

eller pot, pot, pot!

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. M 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× putta
vb.

pòta, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

knuffa

de-hade-potad-na-
nér 2-tjèlaren. De ha-
de knuffat henne ner i
kållaren. R. f-86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*putten

pàtten adj.

butter; i sh. stucken över
en ngt gått en emot

båtor o. pàtten butter
och stucken över något

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× puttor

pått̲orna best. pl. sb.

lockord till höns; äv. som appell. med bibetydelse av smeknamn.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

putvar

pudevår. -ed pûdevår

dynvar till huvuddynor.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pynta sig

pynta si

tvåtta sig och kläda sig fin.

Nr 3906 Högestol Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pys

pys, m. eller f.

som liden pys

(i detta fall = flicka)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pysa

pysa. pres. pys

vara missnöjd, vid dåligt lynne och dåligt tystlåten.

han pys.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. pysa

pysa, -te, -t

res. sg. -or

koka över

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

tjälen pysar. Disken

kokar över. / De har

pyst. Det har kokat över.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. pysa
vb.

pỳ́sa, -ta

Pres. sg. -or

vara stormen på gr. a. en verklig eller inbillad ofördrägen.

han gar o bara o pysor.
Han går bara och är stormen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pysa över

pysa över

koka över.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† pysche

pyssa², f., -n, pl. -for, -na,
skåka². Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pyssla

Ic x pussla

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~Tryssling~~

pùsliza pl.

trollpysslingar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

på

på (blott tryckstat.).

på (tryckstat. o. tryckskr.)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

han vaga inte gå
på dom. Han vågade in-
te anfalla dem. / Den hästen
m.fl. 90. / ej inte o lida
på. Den hästen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.
är inte så lätt gjo. Ira°

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 7:e

de sprizor, smèlom
bénen, ja de. De
springa mellan benen på
dj (rades till en hjulbent
person, som skulle vakta
svin)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på
mep.

på

anv. om större gårdar:

i näst intill på bälgen

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pi

po

ff. ärtal:

de va po nitanhonnafäm

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.lngers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pɔ (prep)

eller pɑn

på

på m. m.

han kan sr̥da a vara

ägare pɔ et sant ståle (till)

åle glutana e jɔ huma pɔ na.

(falla hemme till last)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på

på el. på, på

marten östanlån han både

på sankámanen

de e ja på bäjastén

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på

på
prep. adv.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

på dén tíden / på sína
plàsor / gå o tàjtja, på. /
N. Y. 79 / dí har ja àlra
vad mán på (med
om) / dí vå på.
Det befann sig på.

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på:

de va på lèvega

hâ = på Kringsked.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pø och mera sällan på, på
prep. och adv., på.
Så hade den hit på, som
blift halshöggen? Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stäv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på:

dä fek en la läzon tid på si

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på

hep.

po

gèydor ma tré bén po

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på:

den ska den en va ègare på

ègare. Bspe-form

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på

adv. & prep.

på kort vok. även i bet.

ställning

de har så lidet på sig

det betyder. inverkan så litet.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på II

di tå o̲r bè̲dor på kà̲rsta-
gå̀rn på fjå̀rtan då̀.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på II

jå, de vå dan på dé dåna.

i: på den tiden

blen de tåsavån i måian, ska
vi gå på kåst.

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

på (tryckts. och tryckst.).

på ärtorhöstana om höstarna.

på ärtorhösten om hösten / på mårran på morgonen / på n. s. 80. / sènara tid på senare tid.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. på

på sömrana på stom-
rarna / so bjöt de
kàffe på vós. Så trakte-
rade de oss med kaffe.
N. f. so. / dær ha vad
på 2 år. Det har varit
(valnötter) på (träd) 2 år.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

på.

han hälsa på. Han
hälsade på honom. Sk. f. 86./
de en farla fröda han
gör o bär på. Det är
en förfärlig fetma han gör
och bär på. K. f. 86./
på hälorna på backslänterna
N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

på

blån dr. dàlra áltid

på en ásp. Bladen på en

asp dallrade alltid. K. f. 86.

káklona på bén jäm-

ngner på föda. K. f. 86.

han holt på o tàvad.

Han höll på att (var nära att)

bygga det. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. på

de tora inte ga på
dí. De vågade inte ge
sig på det. m. f. 80 /
2 år har har vad
so mòga på. I år har
det varit så många ägg-
len på träden. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

på

sta-på "sta på" eu hs-
l. sälesslass (se u. stå).

K. f. 86. / e. lìnana på-
trän. Tåndarna av tråden.
K. f. 86. / --- om-der-blè-
brå på --- om det bles rik-
list på (d: rikligt gröda på mar-
ken). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

på

dær e mòŋa òŋa

mèn̄ŋor, som dær i̇nte

e nån bó̜n på. Det

finns många unga män-

niskor, som det inte är

någon bön på (= som

åter kopiöst). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII.

7:o

tàzan lìrar z.

hálsen på kvìzan.

Tungan rör sig fram och

tillbaka i halsen på

kvinnan. R. f. 86.

Jc närmare n. tunga.

dær va mòna, som gól

på tzènarna. Det fanns

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX. på

många, som gomade och
skrek på tjänstefolket.
K. f. 86. / va- nymånen strås
på- åred. Vid nymånen
strax i början på året. K. f-
86. / dær- gær- so- fårt
lús- på- dom. det gær på
fort löss på dem (d: fuchsior).
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X.

så ravar de púd, på
o hòzana má. Så skrapar
de (kāttens) jord på det (d:ex-
krementens), och humdarna
ūrkaledes. D. f. 86. / dær va
vål en tòka på fór.
Dær (d:på kyrktornet) fanns
vål förr en tupp. D. f. 86. /
da e en réli dónst, dær
blér, nær de fyr júsalvàn

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

på

pa ~ mårkorna.

Det är en otäck lukt, som

uppkommer, när man kör göd-

selvagen ut på markerna (åkres-

na). R. f. 86. / ud ~ pa ~ kvèlana

(ganska) sent på kvällen. R. f. 86. /

ja ~ ha ~ jøre o ~ ha ~ skó ~

på. Jag har besvär med att

ha skor på mig (d: fötterna är

ömma och svullna etc.).

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XII. på

han to kanja
me röd på. Han tog
kanske (blommor) med
rot(en) på. Dr. g. 86. / ga po
sök ga i strumplåsten. Dr. g. 86 /
po låstanes måva på
fastande mage. Dr. g. 86. /
hon sata läpa po änen
po böksorna. Hon sade

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIII.

på

ligger på baken
på bykorna. K. f. 86. / de va-
rälgara o. röra på vän.
Det var obehagligare att
röra ut slaktblodet, om
det var tillsatt med vatten
(d: bäst om det vispades upp
tillsammans med rågmjöl).
K. f 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIV. fra

so. ploka. ja. fra.
en. flåska. Så plockade
jag (krusbär) på en flaska
(ner i en flaska; en kon-
serveringsåtgärd). R. J. 86 /
gårned skola. spritza fra.
bältorna på. vägen. Garet
skulle från bultorna springa över
t. h (på) vagen. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på

adv. & prep.

på (kortstavigt)

han ha nó̲k se̲t på.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XV. prå

sov vrja en fro

vrjan o pro bältorna.

Så vindade man (garnet)
från garnvinden över till
bultorna. R. g. 86. / de
svar pro fint. De (kvin-
norna) "ver prå fint" (d: an-
vände lindrigare vordomar).
Ho u. själ R. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVI.

på

de stekte vingarna på dom.

Man stäckte vingarna på dom.

K. f. 86. / ja kom o tänka

på ed i hinkvällen. Jag

kom att tänka på det härom-

kvällen. K. f. 86. / förvál-

tarens son på Kragehólm.

Förvaltarens på Kragehólm son.

N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påbunden

pobongen pó bǫgen

i'ette.

Dåe kårt pó bonged: om en person,
som fortblir stött.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påfund

nafo'n, n.. pl.=

nya nafo'n

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~påfågel~~

pafúl; pl. —-íar m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~råfågelfjäder~~

rofúlafjær f.

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Aresboug, 1962

Öja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

på fågelfjäder

profilafjär

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ påg

pæg. 'an

pægan kan va fårlat snæl.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pæg

pæg pl. pæga

pæga a dræga

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pág II

dan va två pàga ifra
bórie, som neste èna te
kógen a beklága dom. (sig).

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pǻg
s.

pǻug, m ellen pǻg, -en

den lidzon álfreds pǻg hos
hànom

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pág :

nä, mina pläga. dan e

bä i bäge

Talesätt använt av spelemannen

Kristoffer Ramelius. (†1881)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× präg

präg, -en. -a, -ana

är. = som:

han lärnte-ad te prägen.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mår

mog ˈen ˋa -a

di mògana e uda al

tˈid a fˈélon a bon siˈ óˈd.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pâga-fan

pàgafán, m.

Skillsond

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pägdai

i mina pägadar

då jag var "päg"

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pöga-ai

i inèna pègaèn

= dè jag va "pög".

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pågök
s.

pojök, -en

skämtare, lustigkurre

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pågök

pojök, -en pojök

en glad dräng, skämtare

Högestad; St. Köpinge.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ påk

påg - en - a - ana

pojke, gosse

Aga bort så gå kumm. liasom Ysta päga.
kaum

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråk

pojg, -'en, -'a, -'ana sb. m.

pojke, gosse; äv. son

n. y. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påk

pojg, m., 1- ln, pl. 2- a, -na, pojke, gosse.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hän

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påk
pl

påg, -en, -a, -ana
sv.

gosse, pojke

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

n. f. 90.

en - räkte snörbéda
en prág. En riktig snör-
valp till pojke.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påk

påg, -en, -a, -ana

m.

pojke, gosse

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

n. f. 80. / ål. pågas

K. f. 86 / drm. Alla pojkars

dröm. K. f. 86 / ja-

va-ja. bara påg. Jag var ju

bara en pojke. n. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påkasnöre

pàgasnòre

skällsord om och åt 10–12 års pojke.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x påkblåra
ab.

pågablära m.

pojkvaskar, pojkslyngel

N. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x påkbålge

pågabälk; pl. -ar

pojkvasker

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x påkbälge

påga bäla m.

s6.

pojkvarkes, pojkdrummel

(förklenande)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påkłon

pågalöjn

lön åt mindre dräng-

pojke.

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* påkstreck

pågastrejza pl. sb.

pojkstreck

K. f 86.

meddelerskan hade på en
lapp anteckna ordet för att
komma ihåg det och därvid
stavat Pågastreja.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påktroll
sb.

pàgatrål n.

pojkbyting

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fråkvurden

pàga vùran adj.

jojkaktig.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påkvurden

adj.

pågavürən

pojkaktig

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påkörd

påtsörd

påtsörd av tågad

påkörd av tåget

K. Ö. 77.

St. Herrestad.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pàle

pàla

en stǫ́r, nǫ́r pàla

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pöle

pål², m.,- r, pl.- la,- na,
påle.

pålana e aw ²ɛfze, sa di
²rydnar ²ålri. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pålägg

poléjg, n.

en smörmåd me gått poléjg

M.O.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påsagis

pàsagis, -en

en gris som har pungbråck

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~påsagris~~

pùsagri's

gris med pung bråck (vid kastrering kan blot den ena testikeln utskäras)

N. f. Go.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsavante

pl. pòsavånta

sbr. fingervante

Nr 3906 Högelåd Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

päse

pòsh pl. pòsa

bu mann stå ti tina on å en tyggjare
ve tina passa.
gå me passen i staven = gå och tigga.

Högestet.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse II

Di'e bra å ha rent bró i possen

(= ett rent samvete).

Di'e kommed ou sått' injan di'e

kommed i posse (= en åldre han

bestått det fór en gang)

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse

påska, -an, -a m sb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse r. j. ²a

påse s.

påse; säck

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse

pås̲a -an -a -ana

äv. = säck

femti ö̲re för en pås̲a kú̲l

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse

påsa -an

så sant som ja sidan här

vi sian om dina påsan ---

Mathilda

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

påse

pùsa m. ; pl. ~a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

n. / 90.

Jfr ålpåse

en ~ kår ska ~ stå vi ~ sna ~
år o ~ en ~ tydzara vi ~ sna ~
pùsa. Ordspr. En karl skall

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. gås

stå vid sina ord och en tiggare vid sina gåsar.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. påse

pàsk, =an, =a m.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86. / han hade en pàsa mé se o plocka rýglerfja. Han hade en pöse med sig och plockade röllika.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

påse
sb.

de lå dom 2
pòsa, for de nàte skola
mùlna. Man lade dem (= brö-
den) i påsar, för att de inte
skulle mögla. R. f. 86. / en
fyrkàntig pòse. En fyrkantig
påse (= att plocka ut i). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påse, s.

pàsa l. pàza

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

99. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsig
adj.

påsad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

påskindad

--- när de va mèad
påsada när de voro myc-
ket påskindade.
Jfr påskaftad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
pauska r.

påske s.

påsk

vi får vel se någed

2
am pauskan (berätta nåt. om påsken)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsk

påska

n.f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsk, s.

pàska, pàskan;

33.42 Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påska

påska, f. -n, pl. -or, -na. Påsk. Sem.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskafton

påskaåtan, m.,- en,
pl. -åtna, -na, påskafton,
aftonen före Påskdagen.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskafton

sb.

påskàtan

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskafton

paskàtar

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskdag

påskdå

han kom på påskdå. Han kom om påskdagen.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskdag

påskadå

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Sv. i betyd. 'påskdagen' i tidsadv. som svara på frågan 'när?' Han va här påskadå. Han var här påskdagen. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsk-kaka

påskakaga påskakåga

en höstkaka av sikteb[illegible] (sajtebrö) i stort
på 1870 talet och tidigare av goda husbönder
gåvor åt tjänare. Dessa höstkakor
kunde de bära hem till föräldrarna.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~påsktiliga~~

påskaliljor pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskloge

påskalö, n. ,- ed, pl. =,- en,
benämning på en fordom
bruklig dansställning som
höles påskdagens afton.

öja.

om lå = loge, kan då också vara
neutrum. J.J-s.
eller en omljudd form av Lag.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskmat

påskamad påskamåd

en tilldelning av matvaror åt torknens klockare och barnmorska.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ påska-skrälle

påskaskrälle

består i att pigan skulle smyga bittida in i drängkammaren (dränjakused) långfredagsmorgon och giva stöveldrängen ris.
Var brukligt 1870.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskaftad
aj.

postgåvtad

med påsiga kinder, påskindad

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskaäggj påskägg

påskaägg .-ed.pl. =,-en

en sed om påsken att koka och färga
påskägg; gers. att tjänsna.

Nr 3906 Högestads Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskägg

påskaäggj

picka påskaäggj

en barnlek. Picka påskaäggj:
Barnen fingo fångat påskägg och så sade en:
Ska vi picka påskaäggj? Ja. De stötte
äggens ändar mot varandra och skulle
se vem som hade det starkaste ägget.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påskägg

pàskaàg pl.

(-ag nyare för -ar(3))

d. farga - pàska-

àg. man färgade

påskägg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påslagen

neutr. póslad pósl̲ad

om färdigvävd räcka, som fått c:nslaget påslaget.

Där va bode bäpar å poslad (om färdig räcka; även använt såsom likelse, jfr. nd räcka, s.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påspikad

påspígad

da - va - en - spís, som
va - påspígad. Det
ver en (järn)spets, som var
påspikad (= stången vid
stenbrytning).

M. f. 70.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påssjuka

pàssasjùga

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påːs-sjuka

påːsaʃɯ̀ga -an.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsjuka

påsjuka

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pästa
v.

pastä, pastö, pastäd.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsvante

pùsavånta

vante med tårskilt
tum blott för tummen

N. f. 90

Ffr fingervante

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Aræskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsvante

påsavänta, pl. =-=-a m.

vante med särskilt rum blott för tummen; bälgvante

K. f. 86.

Jfr fingervante

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsvept

påsvift

om båtnäcka : svept på
baka bommen.

äla skola vi hat de påsvift
i då.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påsvept
adj.

påsvɛft

om bärnåcken på reven.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påta vb

$p\mathring{a}^{2}ta$; -r, — ; — ; -d, -d.

påta, stöta

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. påta

vb.

Pres. sg. pùdar

påtar hål i marken, är.

avlägsna ogräs

han går dar o. pùdar.

Han går där och rensar

bort ogräs

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

~~påta~~

vb.

ha sẽdor du o
pùdar äta? Varför
sitter du och påtar?
(Sades t. ex. till barn,
som påtade hål i mat-
ken).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~påta~~
vb.

pùda, =

påta i marken

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påtagen
adj.

påtán

ertappad med ngt olovligt,
t. ex. stöld

han ble påtán. Han
blev ertappad.

R. f. 86.

Jfr dräll

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pråhängd

pråhäzt n.

dær var so mæd prå-
häzt dæn. "Det var så
mycket pråhängt den", dvs.
det var så många prydna-
der på den (*): brudgums-
skjortan). R. J. 86.

*) mycken prydnadssöm

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ påting

podinj, pl.-a

köttmask, insektlarv i kött el. andra matvaror.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påtång
sb.

pàdiza pl. (-z 4. fö.-z)
1-s

flugarver i kött ?

n. f 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× påsting

pädiza pl. -b.

flugtarver (t. ex. i kött)

K. f. 81.

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× °påtiŋ

pò̀diza pl. sb.

insekt larver i kö̂tt, flug-
markar i kö̂tt.

dær, va, pò̀diza i,
fȳdad. Def fanns flugmas-
par i kö̂ttet. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Gating

sb.

pàdrja pl.

flugla

förgad malts ma

pàdrja 2. Ser ny olk

med flugla ver i.

St. Kerrekar 78.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

patår r.

påtår s.

påtår

ska de va patårn 2.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

päls

päls

skinnpäls i st. f. vadmalströja.

Nr 3906 Högestads. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pål

pels

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/pälʃ

/pälʃ. len

en läg, vid pälʃ hade han

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pära

pæra, f., -n, pl. -ror, -na,
päron. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pära
s.

pära pl. -or
päron.
Ø, han lidjor så mjäm
pärorn.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pärətråd

pæ̀rætræ̀, -ad

4062. Bjeresjö, Herrestads hd (Steinsen)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påretråd

fæ̊rætræ̊, n., -d, pl. =, -n,
fæ̊rontræ̊d.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pärnetråd

pærnetræ, n., pl. =

pærontråd.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärla

²pärla, s. -n, pl. -lor, -na, ²pärla.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärlkrans

pärlekräns, m. - en, pl. - a, - na, pärlband. För va'd fint o ha pärlekräns om hälsn.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärlekrans

pärlekrans pl. -a

anv. st. gravprydnad i slutet av 1800-t.
och början av 1900-t.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärpa f. ; pl. -or

päron

många äpplen och päron

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärontråd
sb.

pärətrə n.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärontråd

pärətrɑ̀ d n.; pl. =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pärontråd

pärontråd, n., pl. =.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~pärontråd~~

pæretræ n., pl. =

n. f. 80,

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pärla

pærla, s., -n, pl. -tor, -na,
präsa. Äfven prääsa.

Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Alåsa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pöba;

pöba, -an s.
-n, -na;

so kögta di
pöbon;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pôlsa

pùlsa -an

konv

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x pölsa

pulsa, f. -n. pl. -sor, -na, korf.

fjela pulsa, stoppa korf.

Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pålsa

pùlspa, -an f.

korv

rødzad - pùlsa rökt
korv.

M. f. 90

H. hack - o. gull -
pålsa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. pôlsa

pùlsa, -an sb.

kors

ff. hack-, kôk-, lever-

och lungpôlsa.

N. y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. pölsa

pùlspa, -an f. sb.

blodet vid slakt, vicket skulle röras kring med en visp för att inte stelna genom levring

du skola (röra) pùlsan. man skulle (med en visp) röra kring i blodet. / vi rörde pùlsa. Vi rörde kring i slaktblod. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*själsfrälsare
sb.

själsfrälsaren best. sg.

själen i släktet sin; förhöjes tillsammans med blodkorven, för att denna inte skulle spricka (d: för att inte själsan skola gå till för att korven inte skulle spricka). R. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pölsefrälsare

pulsefrälsaren bet. m. sg.

[redacted] mjölken hos sin

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pölsehorn

pùlsahåən, -ad

kavstoppneigshorn.

dee pùlsahåən, som di skåla fjela pùlsa.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pólsepiun

pùlsepiy i-en -a -ana

kongeinne, -stika

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pölspinne

pölsapiza pl.

Korvpinne

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gösa

vb.

gösa, -ór, gösta, -ór

strålla upp (t. ex. om halm
e. d. i en korg l. säck).

de ánra Kòrana va-for-
små, for de-gösta-ja-
ór. De andra korgarna voro
för små, ty det (innehållet)
göste sig upp. D. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

R
s.

a R. -ed

Gjort el. bokstaven R.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rabarber

rabárbor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rabba

nb.

råbor pl.

kålrötter

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rabba

råba², f. -, -r, pl. -bor, -na,
kålrot.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† rabbenalla

rabbenalla

obetydligt frestimmen, såsom i talesättet:

den som tågjor i blann alla, han får

rabbenalla.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rabba

nb.

råbor pl.

Kålrötter

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rabbfan

råbe·fàn, n., -et, utan pl., kålrotsblast.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hamn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rabbgröt

råbegrød

rotmos

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rabbig

adj:

råbad

ojämn, skrovlig (om t. ex. en bräda)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Aroskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

*rabbig

råbed

adj.

skrovlig, ojämn (t. ex. om

hud), rar'g

händerna ble' så' råbeda.

Händerna blev så' rapiga

R. f. 86.

Ffr *fnarrig o. *vinten

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× rabbig

so ble an so
råbed nya 2 hénorna.
Så blev man så skrostlyst
(rasig) i'me 2 händerna.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

†rabbsmak

sb.

råbbsmåg

smak av kålrötter (om mjölk från kor, som utfodrats med kålrötter).

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rabus

rabús

kortspelsterm.

= klöver tolva; när man fått 63 innan den andra parten fått stick, kastar de korten och skriker hål rabús, hél rabús, tå åle spélen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rabus

rabús sb.

om det förhåller sig, att
ena parten i bondtåga
tar hem alla stickorna
m. fl. 90. / Jfr halvrabus

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

racka
v.

racka -a-ad

flacka

han bara liggjor å racka po vajana.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rackare

rackare, -en

hå?st slahtare

rackaren han skole ta ögjen å ta
honga an da å grava ner selspíliŋa
i mankasjeled.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rackare

råkare - en

hästslaktare

Lorens råkare på abekås

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rackare

råkare m.

(klade bl. a. till upp-
gift att flå sjàlvdöda
hästar)

n. f. 9g.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rackare
sb.

råkare m.

hudavdragare (kastrerade också hästar).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tackarekona

tàkarekóna, -an

takarekäring

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads l

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rad

rå, f. -n, pl. -r, -na,
rad.

ja hus²ar knaft har måna
gåra² dar lå² jo den andra²
ran. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rau r. j pl. — rad s.

rad.

ja får skriva en töltre rau

M. Areskoug 1926

Lt. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rad

rad, -n, rader, rårna

t. v. rad av rotfrukter

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Aronskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rad

rän best. sg. (Torde
nästan uteslutande nyttjas i
denna form)

ryggraden

ja - ska - ànsa rán -
nor dr. Jag skall piska
upp dig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rad
s.

ra pl. rar

de va en rå sa láŋ rar

di kåm me bèdar.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rad II

di håka fämti nær
bèdon i gär.
på den sista nän
han hade sät én nä pantóflon i
fé̱ḻed.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) 1. rad

Genus mask. sb.

dan förste rån (i ett

betfält)

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. rad

rå, -n, -r, -rna

Ö. rad av växtstånd (betor, potatis)

de sista råarna. De sista paderna (d: på en åker).

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. rad

dær ˌ sta ˌ an ˌ

hél rá ma ˌ sóna tips.

Det stod en hel rad med

sådana tips (ps° en tips-

kupong). K. f. 86. / tré

kvèlla ˌ rá. Tre kvällar

i följd. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. rad

her va tordå
ýsta, o dær fik fólk
lòza rår. Det var tors-
dag i Ystad, och dit gick
folk i långa rader.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rad
s.

rå

dær ligger jå flère på rå.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

rad
sb.

Genus maske.

(:ja har äta hext.
men. Jag har inte hunnit
med den; om en rad rot-
fruktor, som det gällde att
gallra.)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962.

R. f. 86

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rad

rå, -n

hår i bet. ryggen. kroppen:

Kläna får en täna på ran på si
(om tjänare, som icke ha lägenhet hänga våta
kläder till torkning)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rad II

Du skolle ha po ran = ha pisk.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rad
s.

rå, -n

hèla rån ifra fjònkan ój
ijènom býan h = hasnat

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rad

rå, -n

i'bet. husrad:

på den nära rån.

va dær mer an fem hus på hår rå?

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*raddarad

rà̲da rà̲ sb.

rad̲á̲r̲à̲ l.

rad̲á̲r̲à̲ K. f. 86., N. f. 80.

mycket lång rad av nyt,
t. ex. av soldater på̊ marsch.
en lóng rà̲da r̲à̲. K. f. 86

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rakhänt

neutr. rakhänt

= bekväm t. praktiskt.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ radkänt

rakänd l. -or, m. och f.
n. -känt, pl. - kända, komp.
- kändare, - kändast, lättvindig,
bekväm att handlera.
Dåren kum e rakänd o löpa.
Kar e rakänt o spela.

Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× radhändig

raheländ. pl. -ä

bekväm. praktisk

Kanske en yngre form än raheländ.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† rakkänt

rakkänt, adv., komp. -kändare,
- kändast, på ett läsvärdigt,
bekvämt sätt.

Om ja fick rakkändare öd ed
så fick ja kråd sjön.

Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x radhänt
adv.

rehént

praktiskt, bekvämt,
utan onödigt krångel, på enk-
laste sätt

V. jfr. ad so. rehént.

Vi gör det på enklaste sätt.

R. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

radiotjänst

rádiotjénst

Nyare ord med anpassning
efter målet (2:a stavelsen).

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* radläng
adj.

ralázor

fikostig, givmild.

fröken pàsar rént ènte te kùsare.
---- kum e for ralázor.

3436 Bromma, Herrestads hd
Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ralóz

*radlång
adj.

givmild

R. f. 86. / dén kvinnan e. ralóz. Den kvinnan är frikostig.

Ifr *given o. 2. rum

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

radstädningsmaskin

radstädningsmaskin. -en

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*radånga
sb.

radåŋa f.

lång rad av något (t. ex.
av marscherande soldater)

en lóŋ radåŋa

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

radånga

radå'nja, -an

. en lång rad med krigsfolk"

då' va en bra radå'nja

Nr 3906 Högsåter Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raut m. ; ²/₋ a raft s.

raft, spö, använt vid täckning av halmtak.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raft

rawl, m., 1- ler, 1/utan pl.,
kollekt., lång, rak, afkvistad
länligen gran trädgren. i
gamaldashus va dar lajlad
me rawl, 2/ med pl. 2- a, - na,
samma bet. Bromma.

slår.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raft
s.

raut, lan

rak och smal stör.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raft

rawt l. rowt; pl. ~a

lång kåpp, långt ryo", t. ex.

kåppar som hålla fast

tékhalmen.

K. f. 86.

Jfr metraft

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Regata

ragátta

" en som möter fästmannen för ofta " (?!)

Nr 3906 Högsåter Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rajgräs

rájgrés

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

rœgres n.

rajgräs s.

raj-gräs

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rak

rag, ragt, -a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rak

rag l. 1- or, m. ak f., n. ragt,
pl. 2- ga och efter for, för,
1- ga, komp. 2- gare, 2- gast,
rake. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hä²r.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rak

adj.

råg

råg som et jus

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rak

adj.

rag

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rak
adj.

rag

rägt fält (skål, rägång)

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rak
ag.

rag; -t; -a

Komparativ ragare

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka
v

²råga (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade l. - ada, - a, pl. - n
l. - gen) ¹) tr., raka, ²) tr. och
intr., peta, skrapa. Jins ²rågar
te si sa med han ser. - Sed
²bora o ²råga i ²ytaka²åred!

²Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

²Hanv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka
s.

råga, -an

bakugas-raka

grisla a råga.

en råga ta a råga med glönna ma

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka
s.

rägå. -ån

bakugns-raka.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. raka sb.

råga f.

ugnsraka (att raka ut glöderna ur bakugnen med).

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

v. raka

vb.

rà̀g/a, =

raka samman, sopa undan o. d.

ja. rà̀ga upp. sá̀gen.

Jag rakade under sängen.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. raka
vb.

rägga, =, -ad

Pres. = ar

avraka här o. thägg

räga sv raka sig

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. raka

sb.

rägg, -an

bakugnsraka

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. raka
vb.

rägga, =, -ad

Pres. sg. -ar

raka undan sgt

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. raka

rägga, =, -ad vb.

Pres. sg. -ar

avraka här;

räga, sr raka sj,

avraka skägg

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka;

räga, - ar d.

- a, - na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saka;

säga, -ar, -a, -ad.

ja för säga me;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raka
s.

råga, -an

kgnaraka (i bakugn)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakborste

rågabüsta m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakborste

rågebörste n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkkniv

räg̊eknïv, m., -kn, pl. -a, -na, räkknif.

Bromma.

1954: räg̊eknïv etc.
1-s.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raksnir

rågaknîv m.

K. s. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakkopp

ràgeköp; pl. ~ - ~a m.

liten skål för rakvatten

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

råkes

*råkes
adv.

I förbindelsen råkes inte
alls inte, rakt inte
som hade de råkes inte
nån mån. Så hade de
rakt inte någon mat.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

han ~ fråga ~ råks × raks
ad.

ûte ûtor sät ~ lîv.

Han frågade alls inte efter sitt liv. K. f. St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakt

nn.

ragt

dær gaun en stiè ragt dit.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakt

aN.

rågt

de kan jå rågt ènte sí

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakt

rakt
adv.

han - sagna - rágt
nér. Han tegnade rakt
ner.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raktvål

rågatvål n. ; pl. =

K. f. 86. / särfilda rågatvål särskilda raktvålar. K. f. 86:

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakvatten

rågavän n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skvallen

råg-gevär, n., -- ed, utan pl.,
rakvallen.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rakvatten
sb.

rågevän n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

rakt

rágt nér rakt adv.

ner i marken / en

fik inte sata en tjyva

rágt nér. Man fick inte

sätta en tjuv "rakt ner

(d: med hornen i marken).

Je rämmar u. harskär.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

rakt, ragt

rakt
adv.

hon ~ kona ~ ga ~ ig rakt
blan ~ dom. Hon kunde
gå in rakt ibland dem (s: bi-
na).

R. f. 86/vr ~ svalt
rakt åte. Vi svalt visst
inte. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ram

ram

sb.

t. ex. tavlram.

y. ram (resp. form, som inlånats)

N. y. 87.

Nr 7533. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ram s.

ram p. ; ²/₋ a

ram

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ram

ram

tavelram o. d.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. *ram
adj.

rámor

kär? bok (om vmak)

Nr 7533 'Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de. har en. rámor

smag. Det har en

kär? vmak.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ram

ram adj.

från

den smågar så ram

en ram småg (om getmjölk)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ram adj.

ram

besk och kärv i smaken

de e en rám smag[1]

det är en kärv smak.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

1) Gemensnre: smäg

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramla

ràmla -a-ad

falla ner från något upphöjt.

I da ramla di ner = lyster sista gången.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramla

vb.

ràmla, =

ramla ~ 2kúl falla om-

kull.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamla, d.

hàmla

26.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramla

ràmla, = , -ad

ramla, é ramla i/

K. f. 86. / dár ramla -
tsènad áw. Dár
fóll bokmärket ur.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramma

vb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Aroskoug 1960.

ràma, Nr

träffa, råka

rama tr träffa med
en kast / rama rätt
träffa rätt
jfr × rämma ds.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† rämn

rawn, m., 1 – hn, pl. 2 – a, – na,
ramn, korp.
Svart som en rawn.
2. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

2 Rämn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramn

ab.

= "korp"

Se × natramn

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
ramn;

2 x/
rǭwn, - ln s.

- a, - na;

kǫr;

krǭugor o rǭwna

ska ǣsa de ǣd;

x/ rawn 2.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ramsa
sb.

ràmsa f.

ordramsa o. d.

R. f. 86.

de va en ràmsa.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ramt
adv.

ramt

med kärv smak

" "
de smågar so ramt.

det smaker så kärvt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

1) Genuinare: smågor

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ramt

ramt ads.

bekt, kårot, bitart

de. småga soc. rámt.

Det tmakade på kårot.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rand s.

rån r. j rånor

rand

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rand

rān, m., ¹-ar, pl. rānor, ¹- na, rand. Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rand

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rand

rån, -en, rénor, rénorna

en lóg rån en lång rand

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rand, s.

ran, ; pl. ränor

54. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

rand

rån, -en, rénor,

rénorna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. ö. 86 / en bráyor

rán. En bred

rand. / en bráy,

svárt rán emellom. En

bred, svart rand emellan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. rand

so vrla di
ha rénorna pa skré.
hay
Sa° ville de (rándorna (d.: pa°
klánningerna) pa° med.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

randa

rǭ²na /- ar, -a, -ad, -ad, pl.
-adh (l. -ada -a, pl. -n l. -ren) fk.,
randa.

rǭ²na dyr², fǭ¹rkle.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Blåk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandgrås

sänegrés. -ad

ett slags grås.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

randig

rå²ned l. -or, m. och f.,
n. - ned, pl. - neda, komp.
obrukl., randig.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

randig

rånad, m. =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de. ble. rånad. Det
blev randigt. R. f. 86.
et. rånad. förkla ett
randigt förkläde (utan
fortis på rånad). K.-f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

randig

ràned; n- = ; ± -a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landsing
s.

läney -an.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ranzfelnad n. rangskillnad

rangskillnad

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ranka

ränzka

Barnvisa.

ria ria ränzka
hästana bländzka
har ska vi ria
fästa vas en ria
va ska hon hrida
sina magréta

Vänd!

II

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a dɔr va ɛnzlɛn hʉma
ʉdan tva sma hönza
a de la ɔzɔr vädʒa
a slɛtʃa daras lädʒa
a hau hau hau sa den ɛnda.

Se II

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ranka II

a dær va izen hùma
udan tva sma hònza
a de la ozor vègja
a slètja daras lègja
a hau hau hau sa den ène.

St. Köpinge Herrestads hd
Malte Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ränna

^{2} råna, f.,- n, pl.- nor,- na,
ränna.

^{2} åja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hässl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† rannemån

rannemån

fruntimmer som löper med baktal.

Ä'e en räkti' rannemån.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

rannsnäja

rånhsnèra, sf.,– n, pl.
– ror, – na, rånnkenut.
de e ènte vært o lèfza
rånhsnèran om hålsen
for så lìden msdgåz.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rännsten

råˀnestèn, m., -en, pl. -a, -na, rännsten.

Sant ed fulleswìn kan en hitˀa i häfor en råˀnestèn en vil. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rannsten

sb.

ränasten m.

~ rännsten (t. ex. i stall l. ladugård).

K. f. 86

Jfr ~ rännsten

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*rant

adj.

rant

smått i kroppen (om människor).

Jfr *långrant

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

*rant

rant, pl. -a adj.

smärt till vårtan; äv. smal' om trådstammar.

han, ha, vad, rant.

Han har varit smärt till vårtan (i sina dar).

R. f. 86. / dí vrl. ja, nta tá, for da, ser

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

rant

so. rånt nid. Det (trädet) adj.
vill jag inte hugga ner, för det
ser so rakt och smalt ut.
Ö. f. 86. / en rånt kar
en smårt karl. N. g. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ranta
vb.

ranta, nös, =
komma stickande, hålla sig
framme, vara framsig

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*rantafej

rantafej

sb.

rundersökning (då något otillåtet
löst l. misstänkt föreligger)

där ble rantafej utlån-
dom. Det blev "räfst och
räsarting" bland dem.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ranta fäkt s.

ranta-fajt

ovåsen, bråk

Baldringe sn, Herrestads hd

Dagny Rasmusson, Baldringe (Tjeledalen)

anen: Göinge (E. Norling)

Nr 22365 Baldringe, Herrestads hd
Barbro Norling 1981

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapa vb

rɛ̀va ; -or, - ; rɛ̀vda ; revt.

ropa

hon rɛ̀vda a mɔ̀da ɛ̀la

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapa

Se × råpa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kapa, ve

kèwa,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

33.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rantafej

sb.

rantafáj n.

uppståndelse

där ble sont ~ rantafáj.

det blev sådan väldig upp-

ståndelse. R. fj. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapp
s.

rapn, -ed

rapp, slag.

de tredja rapet da kom

blåed (id spöstraff)

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapp II

di slq teé ráp pa ét stèle.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapp

rapp

Slag med käpp.

Du fick pryl.

A. ja fick bara två rapp.

Nr 3906 Söverstad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1967

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rapp

rap n.; pl. = sb.

slag av kaja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rapp
sb.

ráped best. sg.

Jmfr.: 2 ráped genest. utan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Aronskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rapp sb.

rap, pl. = n.

"

käpprapp o. d.

K. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ráped best. sg. 2. rapp sb.

Jfr utr.: 2 ráped strax, om ett ögonblick

K. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rappa

rapa -ar -a -ad

eller rapa

putsa, om väggar

di hade rapad eyaute

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rappa
v.

rà̀pa, -ar -a -ad,

sín hade di rà̀pad på
lérad

putsa, (med mentbruk)

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Refl.

rappa
vl.

råpa, sv, =

skynda sig

nu få vi råpa år.

Nu få vi skynda er.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rapskala

s.

rapskåla

självvildg flicka.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Fersson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raps

raps. Ian

donas raps han di fad

tòsked

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rapsbagge

rapsbåga pl.

Nyare ord i målet,
infört genom rapsod-
lingen under de senare
årtiondena.

u. c. n. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lastkt
adv.

last

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rasta vb

2
råsta ; -r, — ; — ; -d, -d.

rasta

han 2råsta dem.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rasta.

rästa, -ar, -a, -ad v.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rasta

rà̲sta, =

motionera hästar

de skola rra o
rà̲sta dö̲m. Man skulle
rida och rasta dem (om
unghästar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rasta

vb.

rästa, =

motionera hästar

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† rav

raw, n., 1 – ed, utan pl.,
bärnsten. öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hörn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ˣ rava

rà·va, = sb.

Pres. sg. ·ar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

skrapa marken med hö-
vorna (om hästar).
I samma betyd. sprèta.
Ögon stär o. rà·var
o. sprè·tor

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. *rava

26.

råva, =

skyffla och räfsa (kratta)

t. ex. en trädgårdsgång

han-, grk. o. råva s.

trägåren.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. *rava
ev

rapa, =

Pres. sg. -ar

"skrapa" till sig ngt

rava - ti - s2 roffa

till sig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ha - s2 dor. du - o - ra - var

-ltor2. Vad vill du och

roffa åt dig?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

17. råva
adv.

råva
fullständigt

Jmtl.: va, råva lös
vara fullkomligt lös, ej
ha något bindsle alls
på sig (om hästen kor
etc.) han va, råva
lös

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

rà̀vpa, = 1. x rava
vb.

Pres. ~ar

skrapa med hovarna i
marken (om hästar);
äv. om katter och
R. f 86. / hunder, när de
skrapa jord över
sina exkrementer.

Kàtana da ~ ràvar: nær ~ da ~
hàda ~ hút ~ nontiz. Kàtorna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. × rava

de skraga: när de vb.
hade gjort sitt tarv. R. f. 86/

so ravar i dr pud, o
hòzana mé. Ja skragar de x)
(jord) på det (d: exkrementer-
na) och hundarna likaledes.
R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Hedes.ads ha
Hugo Areskoug 1961.

x) d: katterna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. *rava

rava ~ ti' ~ sɪ, = vb.

roffa åt sig

han ~ orla ~ båra rava ~

ti' ~ sɪ, han ~ va ~ hågålen.

Han ville bara roffa åt sig,

han var så snål. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lava omkring

lava omkring

= fara omkring

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ravhjärta

rawjärta, n., -d, pl. -tar,
-ter, bärnstenshjärta, i form
af ett hjärta utskuret bärn-
stensstycke, som fordom af
kvinnor bars som halssmycke
för.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kavn s.

kaun m. j ²/₂ a

kop

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

recept.

rasäft, — ld s.

— , — ln ;

fåran skjör

rasäft.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

recept

reseäfft n.; -ät -an best. pl.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. reda

rèda sb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

I mår som : ja, rèda,
ja ja° reda ja°.
Om du spörjer
hånom, so får du
nóg rèda, jo°. Om du
frågar honom, så° får° du nog
reda på det.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. reda

vb.

rèja, rèjda

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

I vän. som: reja, häred

reda ut hårt med en större

och grövre kam, reja

sägen bada sängen.

n. f. 90.

x) H. redekam

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

reda

vb.

raja ~ ti ~ mådɔ

laga mat.

raja ~ ti ~ méda laga middɔ

raja ~ op ~ gårnad reda opp garnet / raja ~ gårn ds. / raja ~ skop ti ~ grød tillaga grøt /

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

reda

han ˇ rayda ˇ skópa
bós. Han buntade sam-
man halm (?). / dus far ˇ
raja ˇ tí ˇ o ˇ fa ˇ dí fòret.
Du får göra to (laga to),
att det blir färdigt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda

raja. rajde. rajt

tillreda. tillaga

raja grödi;

hå gång hem kokte sö ella rajde grödi...

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda

²ræja (¹⁻ jor, pl. ²⁻ ja, ²⁻ jde,
ræjt, ræjd, m. och f., n. ræjt,
pl. ²ræjda, ræj, pl. ²⁻ kn) tr.,
eg. reda; 1) laga, om matvaror.
²ræja mā̆d, ²sōpa, grø̆d, 1
²) ²bädda, en sāng. e sæŋen
¹ræjdor ti mi? ³) utreda, kamma,
om människans huvudhår e hästens man:
hwem ¹ræjor ālri si̇t hā̆r ²ū̆dan om
sōnan? ²ræja.

№ 300 Hörrestads hd Öja
Per Larsson 1901.

Hårs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda, de

, rädda,

62.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda
s.

rèda

han vrd bátor rèda /so-ad
en /á

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. reda

rèda sb.

I uttr.: ha ~ rèda ~ på

ha reda på.

sn. f. 80.

vrd ~ rèda ~ på vet (har)

reda på. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèdda, = 2. reda
vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herres.ads hd
Hugo Areskoug 1961.

trans.

klara av sgt, gå i land

med sgt

han, kona, inte rèdad.

Han kunde inte klara av
den arbetsuppgift han fått
(d: den var honom övermäktig)
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. reda

vb.

raja, op. gårn

reda upp (reda ut) garn

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4. reda

raja ~ hårad, vb.

rajda ~

reda ut håret, kamma ut håret.

R. f. 86

Jfr oredd adj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

raja ~ sa ~ tí

5. reda
vb.

göra mig redo att, reda sig

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

till

ja ~ far ~ raja ~ ma ~ tí
o ~ futa dí. Jag måste göra
mig redo att göra det (sätta i
gång med det arbetet).

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda sig

rèda si -a -ad

han vá sa han rèda si

i: kunde försörja sig

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reda upp

le öp

reda upp, t.ex. affär

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rede

rȳfde, m., -n, pl. -da, -na,
rede, 1) fågelbo, 2) värpställe för
tamt fjäderfä.
iblån gör han gåsen lid
hårdh pȳs rȳfden. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rede
s.

rʏ̀de -an -a -ana

fågelrede, -bo.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rede s.

rude r. j. -a

rede

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rede

sb.

rùda pl.

om fåglars och mindre

däggdjurs bon.

n. f. 90. / Jfr alike-, gråsparv-, kråk-, gåsrede.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redekam

rèjekòm m.

I

grörre kam att reda ut håret med.

K. f. 86.

Nr 1033 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x redekam

sv.

rågakörn

grövre kam, med vilken

håret redes ut.

Jfr x Kämmakam

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*redes

I förb. *tillredes

se d. o.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redeägg

rȳdaldz l. rȳdaldz, n.,
– ld, pl. =, – hn, ägg som
lämnas kvar i kant
fjäderfäs rede, vårpställe
för att djuren lättare må
igenfinna platsen.
Ord e bäst o la två rȳdaldz
liḭa ti huṣhn.

Blomma.

Per Larsson 1901.

№ 300 Herrestads Sbd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ redgara

légåen, -ad

ett slags gara (= resp.)

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redig

rèdi

han va rèdi skòlalòrare, dé
som han lidzor.

Mathilda

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redig
adj.

rèdi'

han va rèdi' te a lèsa nar
han jik i skòlan, so ivar stéjnan
sa dar kome ble en prést ella
skòlemésta aw hànom.

J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, **Herrestads hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redig

rèdr; pl. ~a adj.

bra, präktig, förträfflig

en rèdr kèla. En

präktig häst / rèdra

kräga präktiga hästar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redig, a.

rèdra, best. pl.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

67. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redig

rèdu

adj.

framstående, skicklig, duktig,
präktig

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads
Hugo Areskoug 1961.

han va rèdu tr o
slå. Dan var skicklåg at
slå en blicks murbruk till
det ställe, där det var
arsets at hamna. M. J. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redigt

rèdat adj.

han lärmar dom

rèdat. Han piskar upp

dem ordentligt./

R. f. 86./ält. en rèdat!

knåda den (:: degen)

duktigt!

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redkam

räjekòm, m. -en, pl. -a, -na, grofkam.

Sk. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redkam

rajjekåmm

grovkam

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se tillreds

×reds

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redskap

reskáv n.; pl. =, -ár-an

jordbruksredskap som kräver dragare (plog, harv etc.)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reskåv n. ; pl. —

redskaps s.

redskap

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redskap

reskáv, n., pl.=

spec. = fiskeredskap

man sàtte sit reskáv, o sín

fik man i lán sjén

Nybro

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redskap II

di ha liavel skafat dom
en båd a ha reskåv.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

redskap II

de e en flä som di
bryor på reskäv.

Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödägg n. ; pl. — rödägg s.

kritägg som kvarligger
i könsreden.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

refflas

rivlas (- as, - as, - ads l. - as,
- ad, pl. - adh l. - ada) desp.
räfflas, bliva ojämn, räfflig.
Om människans hud.

Sized rivlas ett liked ffor,
men der je ante reketet hul.
Nowana blizh ed grönen
rivlada aw bösteana.

Bromma.

Slänn.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* reflet adj.

rèflad, neutr. =

reflig, försedd med reflex, om båda etc.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regemente

regemänte; – – l. ad

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regementsmöte

regeméntsmøded best. og.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regements-möte

regaméntsmöde, -et

Nr 5023. Borrie Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regera

rejéra -a -ad

rejéra tillbäka, "regera Fullberg": så kallades en frihetsrörelse på 1860-talet, då en kapral Fullberg agiterade bland hovericbönderna

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regera, Ve

regéra

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

63. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regera

regéra, =

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads ha

Hugo Areskoug 1961.

Hört i vär. regéra mé-
nón fara ut i företrädan
mot någon, banna någon.
v. regéra. lid mé. nóm
vi grålade litet på honom.
n. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regering

rejérin, -en

i bet. företag, anläggning, bedrift

di hade en stóre rejérin

hår i bet. stóre jordbruk.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reglera

p.p. regulérad

di kan regulérad lwén mé,

prèstorna

J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reglera
v.

regulera -a -ad

Nr 5023. Borrie Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn
s.

regn. 1 ad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn
s.

røjn. n.

ja. sànana* hæi nèra di
behøvon lid røjn tæt om tæt
t/ a sandana

N. Nyl.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn;

rajn, - 'ld s.

!

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn

rœjn, n. ,- 1 ed. pl. =, 1- ha,

ragn.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Regn, s.

Regn

Nr 1667 Bromma, Herrestads hd

89. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn:

så kåmor kåa en stånt me

råjn

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn
s.

regn, -ad

vi har ska fod regn sin
insoinar.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regn

rayn, -'ad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

Jfr *gröda — och

*skänderegn. / nú blev. de.
vel. nyteńy (nymåne), se.
nú tömor. de. vel. réjn.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna
v.

rèjna -a -a -ad

de rèjnar nér i sàmankòmuegan

J. S.

j'n samankoming

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna II

de har regnad mycket i nat

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna

²räjna (- ar, - a, - ad, - ab, pl. - ade
l. - ada) intr. och impers., ²rägna.

¹husbil ²räjna ¹ikol.

²räjnade ²räjnade ¹ved.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna
v.

rèjna -a - ad

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna
v.

rèjna -a -ad

dèn ser de lïd, som de
hade rèjnad nèr.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna II

de e som han rèjnad
a lued nér a lued nér

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna

rèjnå, -å:r, -a, -ad

el. rèjna etc.

hä:r rèjnå:r de ènte

de rèjna fó:st a sí:n sni:de de.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna:

de regna som himelen
hade vad ögon.

M.O.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

L.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. regna

ràjnpa, =, ~ad

Pres. ~ar ~ada pret.-part
pl. obest.

K. f. 86. / da ser ~id, som
da va ràjnada
på da. Det ser ut,
som om de (= de tätta sittande lik-
tornarna) hade regnat (ner) på dig.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. regna

--- om sån lå sa
om de räjna mjed
start --- om såden lade
sig, om det regnade mycket
stort (d: uppstod grönskott).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regna.

rǫ̀jna, -ar, -a, -að.

de bu rǫ̀jna o

snǫ̀dr.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnande
sb.

ràynana n.

et fårled ràynana ett
förfärligt regnande.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnande

rèjnåne, -ed

for mi̲ed rèjnåne

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnbåge

regnbåge m.

(Senare ledet regn.)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnbåge

regnbåga m.

Senare ledan regn.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× regnbösa

regnbóssa f.

häftig regnskur

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× regnet
adj.

rèjnad. neutr. =

regnig

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnig

rèjned, reuti. =

én tàga va de sa kált
a rèjned a blàsed.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnis

rägnad, n. = adj.

lita rägnad en smula

regnigt

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnig

räjned l. -or, m. och f.,
n. -ned, pl. -neda och efter
for, för, o. s. v. 1- ned l. komp. 2- nedare,
- nedast, räjnig.
Nar de e räjned år sa
jer båkana se. Bja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnigt.

rägnad a.

– – –

de e rägnad o

snöad. – –

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+regnsling

rajnsliz

regnskur

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnkappa

rœjnkáṗa , -an

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

regnvatten

rejnvån, n., -en, utan pl.,
regnvatten.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rejnvær, n. -ad, pl. = -en, regnväder
rägnväders.

Skorstenen ha stad i så
många rejnvær, så han måste
vel bo stänks i dila må.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rejäl
a.

rejäl

kar va rejäla fjärsyor då.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rejäl

rejäl

bra, praktisk, utmärkt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rejäl

rejäl

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rejäl
adj.

rejäl, n. rejält

de e rejält fortfarande
(om taket) stadigt, solitt

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rejäl

rejält n.

praktiskt, bra

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rejält

adv.

rejält

ordentligt

åk di synan så rejält

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd

Ig Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rejält
aw.

rejält

han vila rejält di skola
ha ersätnig

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rejält
adv.

rejält

på sanhämaren, en som
hade marten östanför, han
höjde bågen rejält.

Nyko

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rejält
adv.

rejält

riktigt. ordentligt

de ska ja visa-n rejält.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rejält

rejält

riktigt, ordentligt

lys äter rejält!

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rejält
adv.

rejält

så bars di ud a jonfästas
rejält.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
rẽdzh r.

x rekke s.

saliv

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rèkе
sb.

rè̲dʒʃk, ± en

saliv

rè̲dʒʒen ré̲nor saliven

rinner.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reklam

reklaˈin

låneord.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rekommendera
vb.

rekomendérfa, =, ----ad

vém har rekomendérad
månen ti máj? Vem har
rekommenderat er att gå
till mig? (meddelaren till
upptecknaren). M. d. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962 Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rem

rum pl. rùma

so sate di rùma i sèded,

so gòja dé lìa vél.

näml. vagnssätet.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rem;

uhm, - Lm s.

-a, -na;

Hvass bnd. -or

Hr i samma uppt.

pl. lærungmor

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lem
s.

lum. lem. -ol. -ona.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rem

rulm, m., 1- len, pl. 2- or, -na,
rem.

Ulm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Ulm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Elm, S.

Elm

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

63. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rom

rum, -an, -or, -orna

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× remla

rem²la, f. -n, pl. -lor, -na, remsa.

di ha en lid¹en rem²la för mitför dyrgraven. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

remont

ramónt, pl. — ⁄ or

m.

N. ö. 87.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa

rensa (-ar, -a, -ad, -ad,
pl. -ade (l.-adå), -a, pl. -n l.-blev
fr., rensa; bv. = äta rent upp.
Selhönen han rensar
löfakrögarna styvon.
St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa de

2
rŭnsa ; -r, - ; - ; -d, -d.

rensa

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa

rènsa -ar -a -ad

han rènsa di gàmla for
pœ́ya i: bastrapade

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

remsa;

rèmsa, -an s.

-ər, -na;

de vä' en läŋ

rèmsa;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

remsa

rämsa; pl. ~or

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

remsa

rèmsa f.

l. rèmsa f.

R. f. 86. / de. hade. bära
en. smål remsa.
jör. De hade bara
en smal jordremsa.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ren
adj.

ren, -t, -a

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ren

adj:

I neutr.: rent

I uttr. som: de va rént som de ärl. Det var förfärligt vad det kråkar (av masken e. d.).

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rēn
adj.

rēn l. ¹– or, m. och f., n.
rēnt, pl. rē²na och efter bor,
fōr, 1– na, komp. ²– nare,
²– nast, rent.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ren, a.

rēn, rēn, rēnt, rènа

rènana, -nast

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

112. 114.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

renfärdig

renfäre

renlig av sig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

renfärdig

renfœri l. -or, m. och f.,
n. -ret, pl. -ria, komp.
-riare, -riast, renlig, nog-
räknad i fråga om renlighet.
Soŋa bwin e renfœriare
en soŋa, so hær e filnad
fø døŋ liasoŋ fø folk.
öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

renfärdighet

renfärihèt, m., -en,
utan pl., renlighet, ackuratess
i fråga om renlighet.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901. Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

renfärdig
sg.

renföre

renlig. av sig

R. f. 86.

Hfr skittfärdig

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Rens

adj

Rens

(predikativt) blottställd på penningar o.d.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

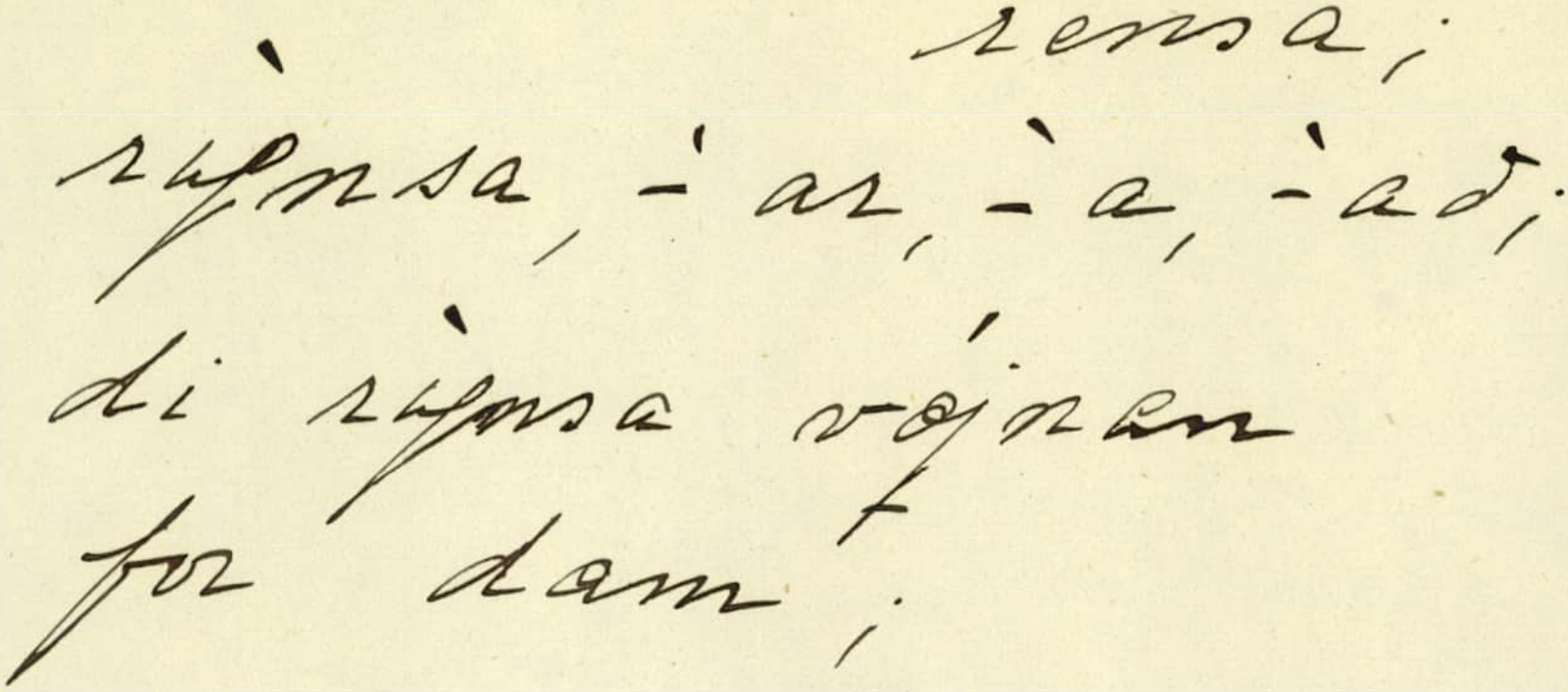

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa

v.

rènsa -ar -ad -at

den dämen, som dè rènsar nu.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa

rènsa, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) rensa

att få rensa åp bäken.

(rensa upp bäcken)

N. f. 90

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Aresköug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

renså, vb

rènsa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

88. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4879. Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rensa

rènsa, =

rènsa ~ sél rensa sill/
rènsa ~ óp rensa upp.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lensel
s.

lánsel, -en

lánselen - den hade vi
på sýdzan

glans.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent
adv.

lent

alldeles

hum va lént ifrå si.

(utom sig)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent

aN.

rent

alldeles

de e rént nérr evad ált i hópa

á fón sa va de ja rént gåled.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent II

adv.

de va svå'nt, så de va sé'nt

o vä'nda det svart, ti det va

alldeles overhört; om çi'koriekaffe.

Nr 4062. B'eresjö. Herrest. hd

I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent

adv.

rent

ja de va rént fallet

= alldeles overhört.

å ja, de va rént på tås.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lent II

Vä, di' mäde dölat på
den tiden --- de va fälat
lént

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent

ad.

rent

alldeles

rent lån alldeles lu-

den

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rent

rent adv.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de tala, åbo ören
rént éd. man utalade
aldrig orden rent. K. f. 86.
de va inte rént, flåda.
De voro inte alldeles flata.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

rent

2. rent

adv.

alldeles; riktigt (se ex.),

formligen

han ~ rent bivra. Han

riktigt skalv. R. f. 86.

ja ~ vrd ~ nte, om ~ han

var rent nygjzen. Jag vet

inte, om han var alldeles nyken.

R. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. rent

adv.

han skäna, ja rént. Han skenade jin allés, han riktigt skenade (om en häst). K. L 86. de, árl rént. Det formligen kråkar och vimlar (t. ex. av larver, maskar o. d.). D. g. &c.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

2. rent
adv.

en ~ kan ~ rént
forgrýsa ~ sv. Man kan all-
deles häpna. K. f. 86/
de ~ våba rént. Det (att för
rikliga hallet) formligen dall-
rade. K. f 86/ han ~ va ~ rént
2 frå ~ sv. Han var alldeles
utom sig. K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. rent
adv.

rent

Jutr.: eda ~ rént åta upp
allt fodret (strå fodret), bete
av allt gräset, ej lämna rgt.
... när ~ de ~ äta ~ edor ~
rént på ~ béda ... när de
inte åta rent på "bete (ute i
betesmarken). Dr. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent
adv.

rent = alldeles

åle fönstor a dörar di
e rént blest ey.

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

1. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent

rent
adv.

alldeles

han gik rént bar nýdzen
(naken).

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Åreskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent

an.

rent

alldeles.

Hä kan alli gå. di e rent omöjelet.

Nr 3926 Halsinge. Hörnestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rent
adv.

rent

helt och hållet, alldeles

rént bléy

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rentier

rántor m.

person som lever på av-
kastningen av sitt kapital.
han var räntor nu,
när han dö. Han var
rentier nu, när han dog.
N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rep
s.

rev. led

vi mota gæra révad
mit áw.

g. f. ç:a 1940.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rev n. i gl. —.

rep s.

rep

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rep
S.

rev. 1 ad. pl. = 1 an

1950 4132. St. Köpinge, Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rep

rew, n., 1 ed, pl. =, 1 hn,
rep.

2 öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rep, s.

rev

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

33. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rep

rev, -ad, =, -an

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rep

rev, 1 ad

et lózt rev eu långt

rep.

K. f. 87

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
v.

rʉ̀a -ar -a -ad

di jɨ́k di a rʉ̀a mɨ̀ad
(om frö)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa

v.

lève -ar -a -ad

e

i bet. repa linfrö m. linplanta

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rɛ̊va f. i̊—or

rɛ̊pa s.

linrepa

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa vb

2 repa ; -r, -; —; -d, -d.

"repa" hör, grovhäckla;
repa gräs o. dyl.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugn
v.

ulla

ulla ut ti sin en ene =
ställa till så att man själv får obehag.

1940 Hjeresjö. Herestads sn
14. Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
v.

ˈrɛ̀va

sɛ́ rɛva di kʰòɲorna áw

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
s.

rä̲ä̲a - an

en med järnspiggar försedd bräda på
vilken fröet repas av linet.

jfr. v. rä̲ä̲a.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
v.

rèa -a -ad

rèa hör, repa lin (repa fröet av
medelst en med järnpiggar försedd häcka)
kallad rèan

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa II

ja nu har du vunnit vis tidin
én rôw.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa

vb.

Rèla, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Synon.: Rèla, halm repa

halm, dregs. tröskade
råghalmsstrån genom en
grov stålkam för att av-
skilja de längsta och grövsta
strån vilka skulle bli
länghalm. N. J. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa
s.

riva², f., - n., pl. - vor, - na,
repa, bräde med långa
grofva järntänder, mellan
hvilka linets fröhus af-
repas. - Äfven hörariva².
lån mi din riva², for min
e ilu¹. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

flår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repa l. -ada

²riva (- ar, - a, - ad, - ad, pl. -ade, - a, pl. -an l. -ven) tr. repa, afrepa (om fanet på fjäder, linets fröhus m. m.)

²riva fjær. hår. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lepa
s.

lìa -an -on -ona

t.ex. linlepa.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. repa

rêva f. sb.

halmrepa, ~~groot~~ redskap
med trätänder som en
kam med avsikt de längre
och styvare strån av säd-
halm avskiljes (s. k. Lång-
halm). K. J. 86.

Jfr halmrepa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 2. repa

rälfa, = vb.

rʉa ~ áw repa av.

Bl. repa korn ur såddes-

ax.

man ~ rʉa ~ áw åsad o.

åd. ~ man repade av ax och

och åt (såddeskornen) K. 8. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. repa

de. ruar. áw wb.

vrdaåsen. De repa av

vetearen. H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reparera

reparera -a -ad.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reparera

reparéra -ar -a -ad

àlla gàmla fjòrfjor, sa
reparéar di dí.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reparera

reperéra -a -ad

hän ligger ét gamalt hús, som
di hän reperénad

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reparera

reperéra, -a, -ad

så méd han vi reperérad

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repetera

repetéra -ar -a -ad

återgiva. berätta

han kan repetéra allt

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repgrima

nevgríma f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repslagare

revslágare, pl. =

revslágare va dan i ýsta

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repslagare

repslågare m.; pl. =

(Repslagare fanns förr i Ystad)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repslagarebana

repslagarebåna f.

Tidigare fanns två repslagarebanor i Ystad.

R. f. 86.

N. f. 89.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repslump

rewstōmpe, m., -n, pl. -pa,
-na, repstumpa.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hañs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

repstumpe
sb.

revstámpa m.

repstumpe

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa
v.

rèsa, rèsta, rest

s.p. rèsenes

han han vad rèsenes ---

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. resa

rèsa, ˊsta, – t vb.

Pres. ˊ or

färdas

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. resa

vb.

Refl. rèsa ~ sz, rèsta, rest

resa sig(upp)

ja ska bàra rèsa ~ m ~

lìta. M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa
v.

rèsa, réson, rèsta, rest

de e ènta tit han reson hùm

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 1 2
resa; -or, -; reste; rest. resa v.

resa;

försvinna.

2 1
dær reste snærten (en tjuv tog snärten)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa
v.

resa, reste, rest

Den som inte rest å inte läst, han blir fort snest.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. resa sb.

rèska, -an

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. resa

rèska, =ta, -t vb.

Prep. sg. -or

m. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. resa

vb.

resa - brést resa

borst (om älsken hund).

högen reste - brést.

Hunden reste borst.

N. S. 9

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa
v.

rèsa, réson, rèsta, rest

nú réson du! = nu skall
du resa.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèska, -an f. 1. resa
(fard) sb.

M. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 resa 5.

resa, s. -n, pl. -sor, -na,

resa.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resa
v.

rēsa / 1 sor, pl. 2 sa, 2 ste,
rēst, rēst, pl. 2 a, rēs, pl.
2-en, pres. particip rēsanes
(bloa intr.) 1 tr. och intr., resa.
Du ha iffe lan vaj rēst inn.
2 Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2b. resa

rèsa, =ta, -t sv.

pres. part = enes

pres. -ar

(färdas)

sín nare de

var resta

N. y. 86.

m. f. 80

här ifrå ...

sedan när de hade

rest härifrån.

m. fl. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. resa

vb

han ~ va ~ ja ~

rèsenes. Han hade ju

rest dit och dit (till plat-

sen i fråga). R. f. 86. / du ~

ha ~ rést mìed, men ~

mést tòra tjäglor. Du

har rest mycket, men mest

torrkäglor (= kägelformiga

torrstackar). R. f. 86. Skämts. talesätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. resa
vb.

rèspa, =te, -t

trans.

uppresa, resa sgt upp

resa ~ borst resa bort.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rera sig

rèsa si, rèsta, rest

så rèsta skomågaran si' åt

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reia eig

rèsa si'

i' 3:e pl. rèsa dom

di kaŋe naŋe èuta rèsa

dom o/p

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resegille

rèsegìla sv.

taklagsöl

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resegille

rèsegille n.

täklagsöl, festlighet då täkresmiren tiu eū hus var färdigstädd

M. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reskappa

rɛ̄ʰskàʰpa, ʃ., -n, pl. -por,
-na, reskappa.

ʃinsmɔ̄rkaʰsen han trɛ̄ʰde
sa dɑ̄nt ɛ̄lt rɛ̄ʰskàʰpa.

öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resning

rèsnig

god hållning på en häst

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resolverad

raselvérad

frikostig, spendersam

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reselvérad resolverad

adj:

frikostig, tjenderam

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resonera

resanéra -a -ad

han hade trøyt a skolad
resanérad me ýstabóana.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

resonera

resonéra, =

tala och prata

N. Y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rest s.

rest r. ; 2/ or

rest

dar har bød rest (å ett belopp)

M. Areskoug 1926.

St. Köinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rest
adj.

réstor

reslig till växten

de va en réstor kár.

Det var en reslig karl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

restaurant

restorǻ -an

di hade o/se li/asom

restorǻ.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

restaurera

restaurera -a -ad.

restaurerad både inne a ute
(om kyrkan)

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reta

rèta, =

(kapa- Lån)

rèta, sr bli retad, bli
ond över nyt.

so, gick han, vel, o,
rèta, sr. Så gick han
väl att bli förargad.

R. G. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ retenera sig

reltenēra[1] si (- ar, - a, - ad, - a, pl. - a el. - ra) refl., slå sig fram, försörja sig, sjölf förmå sköta, vårda sig.

Ard e got[2] sa länge ha kan reltenēra[1] si sēl.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.[2]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reva

rö̲wa, sf. – n, pl. – wor,
– na, piskesnepa.

2
öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x revbensben

sb.

revbensben

revbenstjäll

K. Y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× reve
s.

råve, -an

en tvärgående bom bakom i
en båt.

råven som vi ska sneva på

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× reve

rö²wk, m.,- r, pl.- wa,- na,
väfstolens bakre bom, omkring
hvilken rå²ningen lindas.
Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*reve

rêven best. sg. sb.

den som är en svärstol, som

garnet svepes på

(d: som man svär över

gärned - på).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× nevel

nøvl, -an, nøvla, -ana

tvånål, t. ex. på dörr.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

revel

röwl; pl. ~a

tvärslå på dörr l. port

Jfr snedrevel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× revhäst

rövhäst, -en

del av vävstol.

så e de rövhästen, dan fjöke.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

revorm

revǫ́rm pl. -a

Wgm: M gemina är regǫ́rm

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

revorm

rävärma pl.

ringormar (på huden)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kheinländer

Reijländor

Dans med tillhörande melodier

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

r heinländer

se x ringländare

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ria
s.

ria, -an

spannmåls-torka; fanns å stöne gårdar, såsom St. Herrestad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

f. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida
s.

rida, -an

byggnad för sädestorkning. Ordet är
av uppsvenskt (finskt?) ursprung och
torde ha inkommit genom spannmåls-
handlare i Ystad.
Där står en gammal rida för
(nämn. vid St. Herrestads gård)

1953. 4878. St. Herrestad. Herrestads hd

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ria
v.

ria -a -ad d. riä

torka säd i ria.

för i tiden hade di brugt a ria

sä dan.

I: å St. Herrestads gård.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ribba

ab.

ribba f.; pl. -or

tråribba

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ribba
nb.

ribba f.

jordremsa

Jfr jordribba

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ribba

ribba, -an, -or sb.
f.

K. f. 86
n. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rübbelsben

rübelsbèn pl.

resbensgjält (en gjält)

R. f. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ribs

ribsp

vinbär?.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† ribs

ribb sf, n. -en -ar, pl. = -ar hn, -ben -bar.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ribsbuske

ríspabòske l. rísparbòske, m., -n, pl. -ska, -na, vinbärsbuske.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ribs-buske

lèspa bòske, pl. -a

binbårsbuske

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ricka

rizza, = vb.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Komma i skakning (t.ex. om en gammal dålig vagn).

Sz da ~ o ~ rizza pa ~ en ~ vógn. Sitta och skaka fram pa en vagn.

R.g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ricka
vb.

rìʒga 1 =

såsa i lätt skakning

åv. skaka fram på en vagn

rɪʒga pɔ en vɔjn

skaka fram på en vagn

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× nickesticka

riffestiffa

på riffestiffa = att vara kommen
längre än man tänkt sig

3340 Bjärsjö. Herrest. hd
M. Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rickig

rätfärdad adj.

som står löst och lätt kommer i skakning, rangligt (t. ex. om stolar, bord)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rickig
adj:

rìʒʒad, n. =

skrangliʒ, lòst hopfogad
(t. ex. om en dåliʒ stol ell.
en dåliʒt bord). Syn. skrìʒʒ-
ad

R. ʃ. 86. / rìʒʒad eller
skrìʒʒad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riʒgad

riʒkigt
adv.

ranglist, som står oskärt
(t. ex. om en dålist hopfogad
stol)

de står so riʒgad. Det
står so skranglist.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida

rìa , ray

Pret. part. ràyan.

han ~ ray ~ tz ~ ýsta. Han
red tìll Ystad. / han ~ e ~
rayan ~ tz ~ ysta. m. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ri'da

Pret. är. re

da- ré ga- hèstana. De

redo ga hèstarna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd.

rida

ri²a (ri¹or, pl. ²ia, ræj, pl. ²-a, ræ²jed, ræ²jen, m. och f., n. ²-jed, pl. -jna, ri², pl. ²-a, pres. particip ri²ens (ink.), pt. ol. ink., rida)

fu²ljan hum e bu²de fjord o ræ²jen.

lo²smonen di² ræ²jr go² gu²lja bå²ten.

Bromma.

Pres. particip ri²anes öja.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida vb

rīa ; rīor, — ; raj, rāje ;

rājen, rājed.

rida

de rāje sa : galāp sa.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida vb

ria ; rior, ria ; røj røjh ; røjen

røjed

di røjh på gräslan te rida

blåkola, dr va genom skarstenen

pres. part. riänes

/-s

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lida
v.

lia . pret. laj .

pres. part. liånes

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. rida

rīa { raj x1 / re } rīd n.f. 80 (Yngre form).

Pres. part. rīanes l. rīenes
Pret. part. rīdan

han raj rīd. Han red ut.
N.f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Äldre form, numera o"ut-dö"ende.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

rida

Överstan kåmor här
so tät rieules. Översten
kommer så ofta ridande hår.
K. f. 86. / han fick äta
rea och följa med. Han
fick inte rida i sällskap
med honom. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. rida

han ˌ har ˌ vad ˌ opa ˌ
o ˌ rì̲d hæ̀r på ˌ bå̀kana.
Han (d: prins Carl) har varit
här ute på backarna och
rid.t. N. f. 80. / en ˌ blir ˌ
rì̲en av mà̲ran. Man blir
riden av maran (om tryck över
bröstet o. d. under drömmen).
N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida

ria, ray, rayad vb.

han ráy díd o díd.

n. y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida;

ria, -or, re el.

roj, rèd s.

so rè han hjǿm.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rida

ria, re

gärasönorna dr. ré,
dr re-ja. lèta ɸ93.
Bondsönerna dr redo, dr
redo ja° lätta hästar.
n. d. 87.
St. Herrestad.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridand(s)

²ri̲anks, m., -- kn, pl. -a, -na, ryttare, ridande karl. Der va två ²ri̲anesa för i vå̆jen i ²brö̲lopstå̲ståen.

Ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Harr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridbana

ri'båna

(om militära förhållanden)

n. f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rídbjälke

rí'bjälken best. fm. sg.
(yngre, ofördunjukad form i bjälke)
bjälke i längdriktningen
genom en gårdslängas i mer-
talk, vilande på tvär bjäl-
kar mellan varje spannar

bredd att förstärka bjälken med
stor spännvidd, som gå tvärs över längan;

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ridbjälken "rider" över bjälklaget och är

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridbjälke

ribjälke m sb.

långsgående mittelbjälke

2° byggnad.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rïdbulde

rí·bóla pl. sk.

ridbólder

R. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riddarsporre

ridarspóra pl.

(en prydnadsväxt)
(Delphinium consolida)

R. f. 71.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riddarsporre

ridarspóra

(en prydnadsväxt).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridgjord

rí-já-r

(till sadel)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridhus

ríkes, -ad.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridhåst

ríhést

en vànli ríhést sa kalad

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.bd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rädputa

rä-puda f.

stoppad puta som lades

på hästryggen vid ritt.

N. f. 90.

Öja. Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rìdsporre

ríspóra obest. pl.

(sporer nå rit)

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridsår
sb.

rísår n.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rídsår

rísår n.

n. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ridtäcke

rí'täke n.

täcke som lades på häst-
ryggen vid ritt

M. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rigel

rigel

dörrigel?

genuint?

D. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rigla

rigla, =

regla Dan.²

gemein!

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik

ri:dʒ l. ɾ:ɔr, m. ak ɔ., n. ri:k, pl. ri:dʒa och efter for, fɔr, 1-dʒa, komp. 2-dʒark, 2-dʒast, rik.

Bromma.

Sövestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rïke, a.

rīdʒ, sg., rīdʒt l. rīkt
rīdʒa pl.
rīdʒare, -dʒast, -a m., -a f.
den rīdʒa bōnan.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

114. 115. 16. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik
adj.

rij pl. rija

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sik
adj.

sig

han va med sig

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I {rēdzor, rīdzor
{rīg, rīdz; pl. ~a
komp. ~are

rike

dat. e. ā. dat.
n. f. 80. rīga folkestorpana.
Det är (en) av de rika
folkestorpana (d: bönderna
från byn Folkestorp).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik

adj.

rigg

hon va hos dendänna riggja

fröknen

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nik:

nigz

di nigza a di fatia

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik
adj.

rɪ̀dʒ

sa rɪ̀dʒ kade ja ènte vɑ́d
pɑ lɛ̀ya, lɛ̀ya.

J.F.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nik

adj.

nigg el. nígga, pl. nigga

5073. Sövestad. Hean. hd.

1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik

rigj rigg

hwém e rígg ? den som mínst behöver.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

rik

rìgara bónor

rikare bönder

R. f. 86. / han e ält

mìed rígzor. Han är

allt (tåkort) mycket rik.

R. f. 86. / hon va mjèd

rígz. Hon var mycket rik.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herres.ads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. (rígzor) rik

en rígkenàse; en adj.

rígzor knȳs en rik "kaxe"

e. d. de rìgzaste hær.

K. f. 86. é fólkestòrp.

De rikaste som finns

här i Folkestorp. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Hellresiads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik,

rigz, -a pl. a.

han e mied rigz.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nik

nigg pl. nigga

best. f. di nigga J. P.

di nigga di jór nød for di fatik nú, men de jøre di' àlli' fór.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nr II

han han ólåt påyana i
èla va forèllrana ligga.

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rik

rígor l. rig;

pl. riga

rij pl. rija bildt 1950 lg. f. 1865/1-5.

han e. mkt rígor.

Han är mycket rik.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riksdagsman
sb.

riksdagsmán m.

han har väl en sön, som
är riksdagsmán. Han har
väl en son, som är riks-
dagsman?

K. fl. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rikedom

rikedom, m., -en, pl. -a, -na. rikedom.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktedom

rikjzadom

l. rikjadom

(-dom sannolikt det genuina)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rikemansbarn

ri²dzemansbårn, n., -- ed, pl. -bȯrn, -- en, rikmansbarn, barn af rika föräldrar.

fål²imansbȯrn må så brå, så ri²dzemansbȯrn må ē²nte bål¹or. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rikstål, n., -r, i pl. brukas
formen rikstålar, -na, riksdaler.

ett rikstål stiftad för länge
sedan rikstålar. Öja

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rikstålor

två rikstålor i lömman,
de va mjed

rikstålor

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riksdaler

ärkstålor

två ärkstålor

(skulle barnmorskan ha)

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig

rèkti, n. rèktet

dæn va rèktiä fig̲u̲ror

hédskò̲na (på ett bänketrå)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig

rèkte

M. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

riktig

rikte sel riktig mil

K. f. 77.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig

rèkti; rèktad, rèktia

-- hèya dom på rèktia kvèga --

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig

rèkte af:

Åv. 'verkli', 'sannskyldig' o. d.

dær e en rèkte stàta.

ùde. Där ute är ett riktigt

område med fastare mark

(d: i en mosse). Sivetad

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. riktig

rikti l. rèkti; rèktad n.

äkta, genuin

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

en rikti bila en riktig (ty) bila / den e en rèkti drùsa.

N. f. 90. / Det är en riktig sälkorv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

riktig

at rèktad nyd. En

riktigt (äkta) nöt.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktig

rèkti· pl. -ia

dan va rèktia dànsemèstara

fór i tíden.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

riktig

rèkte; pl. -a n. rèktet

en ~ rèkte pål. En riktig pall. / nte den ~ rèktie K. f. 86. / tgbrelan inte den riktiga tkörveln. /

han ~ gjorde ~ rèktia tgistor. Han gjorde riktiga kistor. n. g. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

riktig.

Det är ett riktigt misfoster till kär. Det är ett riktigt misfoster till karl. R. f. 86.

Nr 7533 : Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× riktighet

rèktihéd -an

kan skola forsøgja a ta
den rèktihéden ijän.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktigt
adv.

rèktat

e de dä rèktat gå't ---

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktigt

av.

räktad

den jåre di räktad i åmarg

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktigt
adv.

räktat

man räktat lustan eta-d
i'blan

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räktad

riktigt
adv.

de räktad gamla de
riktigt gamla

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likligt
adv.

läktat

vi' slåta -n a dålta -n läktat.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèktigt
adv.

rèktad

en rèktad gran-fary.

En rèktigt vacker fär.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riktigt
uv.

rèktet

di va rèktet dòktet gärafólk

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rim

rim

nb.

Jmfr.: ga-ga rím gå

gå rim, rimma

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rimfrost

rimfrȧst, n., -et, utan pl.,
rimfrost.

Det la sȧtet på rimfrȧst
på tȧget i mȯrks. Bromma.

Klär.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rimfrost

rimfrost
sb.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riŋ
s.

reŋ pl. -a

dær va smít et jænn ; dær va
fuélt ma rèŋa i dé
u en beskriving på en ringastav .

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ring;

rèy, – ùn s.

– ùa, – na;

dan va òuta rèya

pu rèyastàvlun. –

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ring

ring. Len

stora ringen, en ten i kadriljen, då
alla de deltagande dansar långsamt i
ring.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ring

ring, -en, -a m.

metallring, prydnadsring,

hjälmring o. d.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ring
16.

rig

kretsjuntr.: fjora a rig vid
sladjarter kora en krets-
formigs tur

Ib i Skytts hd: fjora i rig.
J.J-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ring

ring, m., 1 kn, pl. 2 a, – na,
ring.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ring 5.

ring

29.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ring
sb.

ring, -en, -a, -ana
m.

fingerring; ä. t.-el. ring i nosen på svin.

han fik en sönen ring.
Han fick en sådan ring.
N. f. 80. / de satte ringa i nosen. De satte ringar i nosen (på svin, för att de inte skulle böka). N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa

26.

rizsa, rizsde, rizt

Pres. -'or

ringa med klocka o. d.

de rizor te sàmlas. Det

ringer samman i kyrkan

till högmässogudstjänst.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa

v.

rènjà, rènjde, rèngt

de rènjde làjon, nær de va en

gàmal màn (som var død).

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa

v.

ringa

di skola ringa nær de va

hælat

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa;

säja, -or, -de, -t;

de segor första

andra

samma

de tre ringningarna

vid gudstjänst.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa
adj.

riŋa, oböjl. adj., komp.
riŋare, -ast, ringa.

ålri sa riŋa bagatäl, sa
kan ed vola oskinja.

kum e sa sug, sa kum
fortär intä de riŋaste.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa
v.

rèŋa. ¹or. rèŋda. reŋt

di rèŋor dan hène

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa II
v.

vúm e de, de ringor for
i dá!

= för vem ringer det själringning i
dag?

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa
v.

ringa, ringde, ringt

om ringningen till gudstjänst:
ringa klocka, ringa ändad och
ringa sämen.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa
v.

ringa -d -ad

Ringa svin: sticka hål i tryret med en syl och sätta genom hålet en hålhår, som sedan vrides om uppåt; för att hindra svin från att rota.

Nr 3906 Högelid Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa
v.

ringa, ringde, ringt

ringa helgdagsafton = ringa i kyrkan på lördagsafton eller afton före helgdag.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringa

rizza / ¹⁄₂ zor, pl. ²⁄₂ zza, ²⁄₂ zdr,
rizzl, rizzd, m. och f., n. rizzt,
pl. rizzda, rizz, pl. ²⁄₂ hn) tr.
och intr. pl impers., ringa.

1. mela hum rizzor dan lila
klokan o anors dan stora.
2. l'd for lizz dr rizzor mura.

Bromma.

Alar.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringare

rèyare -en

kyrkoringare

ja vèd dær va en rèyare

i brèòme ...

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringare

ringare, -en

kyrkovaktmästare

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringare;

rèjarh, - hn s.

— —, rèjarna;

min fär va rèjarh.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringare
sb.

ringare m.

3

(kyrkotjänare)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringare

s.

ringare -an d. ringarn

pl. =, -arna

kyrkoringare.

han har vad ringare a fått'en

för hånom

Även om tillfälligt biträde vid ringning.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lingare

lèyåre -an

kyrkoringare.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

l.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringare

2
ringare, m., -n, pl. =, -rna

ringare. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Häär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringare

ringare, -ar, -en m. sb.

kyrkoringare

de. fejja. bådator.

m. f. 80. / ringaren. De

skickade bud efter

ringaren.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringarehus

lägenhetshus -hd

hus som bebos av ringaren.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringaretjänst

ringarehtjènst, m., -en, pl. -or,
-na, ringaretjänst, -befattning.
Flöhn kun ha ringarehtjènsthn
hlh sin fær. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringastav

ringastav, -en.

ett redskap som vaktherden medförde
en stav med lång järnbygel vid sidan,
vari skramlande järnringar voro.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringduva

rizdúor pl.

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herres.ads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygel r.

best. f. rygelen

x ringel s.

rundel

de sad en rygel på göled.

på skölle en sköda öga i rygelen.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringfingen

Se havrehåst

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringgård

rizzgår

sb.

ring kring månen.

En stor ring bådade ett

litet oväder, en liten ring

ett stort oväder.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringkota

ringkóda

partiet strax ovanför

hästhoven

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringla

rìŋla, =

Nr 1533 Hedeskoga, Nerrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

ringla sig

dær ˌ vaˌ enˌ snóg,
somˌ rìŋlaˌ paˌ vágen.
Det var en snok, som
ringlade på vägen. K. f 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ringländare

ryländare, -en

= rheinländer, dans bruklig

i senare hälften av 1800-t.

Även ryländor

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lèngneŋ

lèŋneŋ

(i kyrkan)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringning
sb.

ringning med kyrkklockor
da. går som i hanasa i
ringning. det gå som hannas'
ringning (d: som ringningen
med hannes' kyrkklockor),
dvs. det går utan uppehåll.
Skånsk. ordspråk. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Melresands hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lingning

lèyneg -en

(i kyrka)

han fyte sél lèynegen

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rikgorm

rigorm, m., -kr, pl. -a,
-na, reform. Sludsjukdom.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringorm

ryggorm pl. -a, -ana

revorm.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringorm

rizárma gl.

revormar

K. f. 86.

Revormen kunde "skrivas" bort.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ringstav,

kàstàv, - kn s.

en med 5 - 8 jämnings-
ar försedd stav med
vilken "kàran" skramlade
när han ville skrämma
kreaturen.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. rinna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Pres. part. rìzanas rinnande

Jmfr.: rìzanas vàn rinnande
vatten.
so. skola. dr.
K. f. 86. / ta. rìzanas vàn
o. sla. ti. hu'lan.
Ja° skulle man ta rinnande vatten
od sla° till flädern. (se u. hylleblåst).
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rinna
v.

rèya pres. réyor

hv. omväxlande med rèna.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. rinna

I bokyd. 'rinna' används
f. ö. rèna 'rënna'.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rinna de

rinnanes

rinnande

2 rinnanes van

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Kinel

rèjel, – Lm s.

sundel,

dar è Liasàm

m rèjel,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rippelsben
sb.

rävelsben pl.; -ben, -en

revbensspjäll

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ris

ris, -ed

jå ruhar du ruad ris ti din én röw.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ris

ris n.

avhuggna kvistar o. kle-
nare grenar

n. f. 90.

Jfr bakeris

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lis

lis. led

lua lis. lepa lis.

lua lis ti sin én lua =
stálla kil sá att man själv fár obehag.

1340 Bjereyö. Hemestadsbl.
M. Höög 1918.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× risbråte

risbrýda, pl. risbrýda

gärdsgård av ris (?) Rätt!

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

risbråte II

risbrygdana, di löjte fon

krig med.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× nisergrot

nísergrød -en

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ risengrot

risengrød

risgrynsgrot

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† risengröt

risengröd, m., -en, utan pl.,
risgröt. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lisengröt

lísengröd. -en.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* risengröt

risgröd

risgrynsgröt.

K. f. 86.

Jfr * sötergröt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Risengrød r. risgröt s.

risgröt

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nisgröt.

nisengröd – en s.

so fétt di nisengröd.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riskvast
sb.

riskäst

K. f. 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riskvast

riskäst μ. -a.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riskvast

rǻskást, — 1 lan

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960s

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ risme

rìsma n. tb.

havreak

håvren gar. r. rìsma

havren går i ak

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rösme s.

2
rösmh r.

havreax

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

x rîsme

rîsma n. j pl. = sb.

havreal, ä. om vinbärsklase

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x
Jfr havrerisme

K. f. 86 / där e gråna rîsma på rîspa-bôskana. Det är vackra klasar på vinbärsbas-kana. K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

rùsme

sb.

hå̀vren gær ~ 2 ~

rùsme. ~~Havren gær~~ 2 ar.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rèp

rasp kol.

vinbär

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*rips

rsp gl. koll. sb.

vinbär (vanligast om
röda vinbär).
Jfr *rödarips och svartarips.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rispa f.

rispa sb.

(rispa i skinnet)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rispbuske

rispabäska; pl. – – -a

vinbärsbuske

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x risbuske

rìspabòsske m., -; pl. =

vinbärsbuske

(mest om röda vinbär).

dær e gràna

N. V. 80. / rùsna på

K. V. 86 / rìspabòskana.

Det är vackra bla-

dar på vinbärsbuskarna. K. V. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× nisel

nísel

sill .

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kissel, s.

kísla l. -sel

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

43.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rissel

rissel, n.

grout sil.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rissla

rùsla – ar - or - orna

= baskegren = trädgren med påsittande
kvistar och löv.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† sisle

²rusle, n. ,- d. pl. =,- r,
rissel, grofft såll.
²Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rist

rist, ¹-en sb.

gäller i Gis; gäller på
hården i Den s. k. aldren;
hården i På risten stalden

K. g. 86. / Kokkärl.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rest
sb.

rest, -en

galler i spis

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rista, = vb.

steka (halstra) salt till ja° en

kamsgalla (rist, se d. o.) x)

rista sv. / ristad sv.
halstrad till.

x) Jfr av. ristgalla

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lista
v.

lùsta, lùsta, lust

skaka,

4. lýsta etc.

lysta màtor

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rista de

rusta ; ¹or, — ; ²ruste ; rust,
rust ;

rust kåran ! rista
skaka.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rista

rysta (1 lor, pl. 2 ta, 2 te, rust, rust, pl. 2 a, rust, pl. 2 or) tr. och intr., rista. gate ud o rust sålen lid! 1 horan 2 rysta o sled i 2 lerfted. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nista
v.

nista -a-ad

inista ;

i sms. nista o flå, nista och flå =
enkelt fråga ut. vara frågvis (t.ex.
av kärlingar mot barn)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ràsta

ràsta. -or. ràste. rast

skaka.

ràsta hålmen (vid tröskning med plejel, sedan man tröskat ett lägg.)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lista II

rùsta sì

skaka sig

kainjstryggjare di'e liasom svinen.

di reser si å rusten si, så e di'klåtda.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nasta hör

(nä skörden) draga upp linet.

1800 dogs åtfälet upp likadant.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ciste
v.

inf. kjösta

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads ha

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rista
v.

rista, rista, rast.

skaka; äv. = uppdraga med roten.

rasta gresrot.

han la a rasta gresrot.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sista II

--- kusta nud ta hÿnorna ---

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ri'sta
v.

i'ata. rista sill

= lägga sillen över eldstången (illtången)
och sticka den över elden.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rista
v.

rista, lor, rista, rast

rista. skaka.

rista öja, skaka upp, om
takhalm som bereder för taktäckning.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rista
vb.

rasta-sil, =

halstra sill (t. ex. på en eldtång).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rista

vb.

ri̲sta, =

noggrant utfråga någon/

han, ri̲sta, me,

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rista

rus²tas (- ths, pl. - tas, - ths
rus²ts) dep., ristas, skaka.
hus²ed rus²ths, nar di fjor
me taf²vär²fjed.
ja bijjar o rus²ths jo
kå¹nen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kåna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ystelse

rustelsa, f. -r, utan pl.,
skakning, darrning; da. ystelse
tol du ett rustelsan, häfor
agor du da?
ja fick en rustelsa i
kroppen, som ja byft forskräckt.
Oja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ristgaller

ristagálor a.

Kamingaller vanligen mell
halstras

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ristkandad

²rutstenhögnad l. -ar, m. och
f., n. -nad, pl. -nade l.
-nader, utan komp.,
dar. händ.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

²Stäm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ristig

rustad . rute . =

danig, danade

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kristplöt s.

2 resteplöt r. j -a

redskap varmed torven rutas.

en längor stång me en skarpor kant te a rösa me; jetj bära me en rep ad gången

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rita

rita, =, -ad

Pres. -ar

(Inlånat)

han -hade

ritad målan.

K. f. 86. / Han hade ritat

konen.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rita upp

rita óp -a -ad

avbilda

hå'man rita di óp hånom ?

= Hur kan det vara att han (mänl. Otto Steiman) var avbildad i tidningen ?

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ritbok

rìtabòg

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Hellres.ads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kits s.

res r. j pl. 2 a

smal fåra, linje som
skär sig ned i det ämne
vari den dragas.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 303

I!

ris

1. rits

sb.

lång stake med
en spets i ena ändan, med hjälp
av vilken ja marken ut bredt
och utjämnad torvjordsdy in-
delades i lämpliga rutor.
Man "skrev" med en ris.
De skrév ja me en ris.
Man skrev ju med en rits.
De hade en ris o rissa me

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Man hade en rits
att rutsa med. K. fl. 86.

1. rits sl.

Jfr torrits.

K. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rits

rìsa yl.

skåra i ett för sådd be-
rett fält, åstadkommen
med en spetsig stake.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèt̲sa

rè̲sa , =

rɛsa ˌ ó̲r =

med en mycket stor kraft
rita upp på̊ m̊ärken ut-
bredt torvdy i lämpliga
stycken. Jfr × torvrissla

Nr 7474 Torja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kitsa s.

2
kesa p. ; 2 or

redskap varmed torven
delades in i rutor.

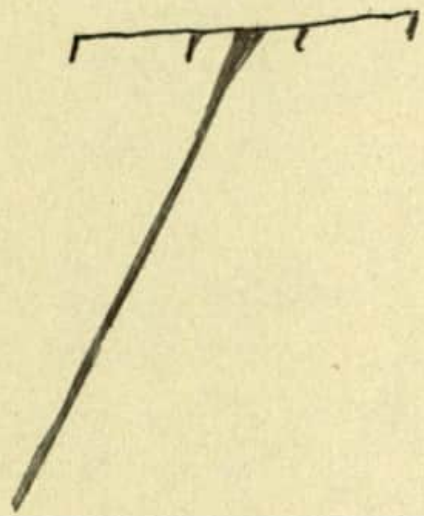

M Areskoug 1926.

Sd. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 ritsa vb

rĕsa ; -r, — ; — ; -d, -d.

dra en fåra
eller linje i ngt
mjukt ämne
(torv, trä)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. rìsa, = ritsa

pres. rìsàr *)

f. ex. med en spetsj staka göra en ritsa i marken eller

R.-fl. 86.) ritsa upp på marken utbredd torvjordsdy i lämpliga rutor med en rits (se. tritsa).

*) Med starkt bitryck på ultima, kanske mellan fortis o. semifortis.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ritsa

vb.

dr. hade en ris

o. risa m. Man hade en

rits att ritsa med. R. fj. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. riva

sb.

rìːva; pl. = or f.

råfsa, kratta

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

hulja, ø̆vor mn, rìːvor

hölja jord över vad som

sått i en får med kratsor.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*riva

rîva, ≈an, ≈or f. sb.

räfsa, kratta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva

vb.

rìva

óp

rîva, óp, plöja upp,
t. ex. en stubbåker
vr få rîva, óp, en
(): en sådesväng). N. J. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo_Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× nèva
s.

nèvå, -ån el. nèva, -an

nävsa

sa hålda ja nèvan han
oge ånnen.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x riva

rīva², sf., -n, pl. -wor, -na, rāfsa².

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× riva
s.

riva, -an. -or. -orna

räfsa.

När riven tjöt släppe, tjöt
studören knäppe. (ordspråk)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× riva,

riva, - an d.

- or, - na

räfsa,

riva den häcken

på lövtäd.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rïva f. i 2or

x rïva s.

räva

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liva
v.

inf. liva

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva v.

riva ; -or, - ; røv, røve ; røven

även: ræv, ræve ; røven, røved ; røved

riva

de ha røved i den (barken)

me en pinne.

de hused e nerøved.

hon har røved se på n, de farstår

ja gott (grälat på honom).

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva
v.

riva, rev, rivet el.
rivet

han kastaren hyfte jaren, sa
rev di garana

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva

riva (1 wor, pl. 2 wa, röw, pl. 2 l, röwed, röwer m. och f., n. -wed, pl. -wa, riw, pl. 2 n) tr., inth. och impers. / rifva.

de sliffor o riwor i finjed.

riwa au, ner, itu, of, ud.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kíva, 29.

pres. sg. kíveor

" pl. kìva, kìvean, kìva

pret. sg. kòve

" pl. kòva, kòvean, kòva

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

124.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Riva;

Riva, - or, Ov,

Rövd v.

di har Rövd na

rent i tú;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

niva

niva, nev, nivad

p.p. de e nivad (huset)

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liva nea

liva néa, eev, leved

nea de eev néa

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. riva

rìva, rev, rìvad[x1] vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Pres. -ar

han - rév, -e

so - forbénad.

n. f. 80. Han rev sig i

x/x. f. 86 förfärligt / dina

har - rìvad, -e. Denna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. riva

(katten) har rivit mig. vb.

K. f. 86. / stærkelse de-
rév, av fälv. Starkelse det
rev av själva. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

niva nea

niva néa, nea, nivad
el. nivad
sa hade jáa en lùda,
brèdelùda; jàa han nivad néa
na.

J. N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva ner

riva ner, ner, nerad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

niva nea

niva nér, nev, nivad

i bet. vålta nea, t. ex. om

hö.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

riva upp

riva ôp

1. låta ett köp återgå.

2. jaga upp. köra upp:
han rivor väss upp klåkkan tre ån
månaden.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rivande

rivanes adj.

skarpt ungad, tvärgirig
(om kvinnor)

... om du va rivanes
aw si. Om de var
"rivande" av sig.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)
Pres. part. av.

rivandes

rivanes

effektiv i arbete o. d.,
med fart o. kläm

en rivanes kar.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rivbygel

rivabögel, ˋ – ˊ – en 1b. m.

bygel på räfsa

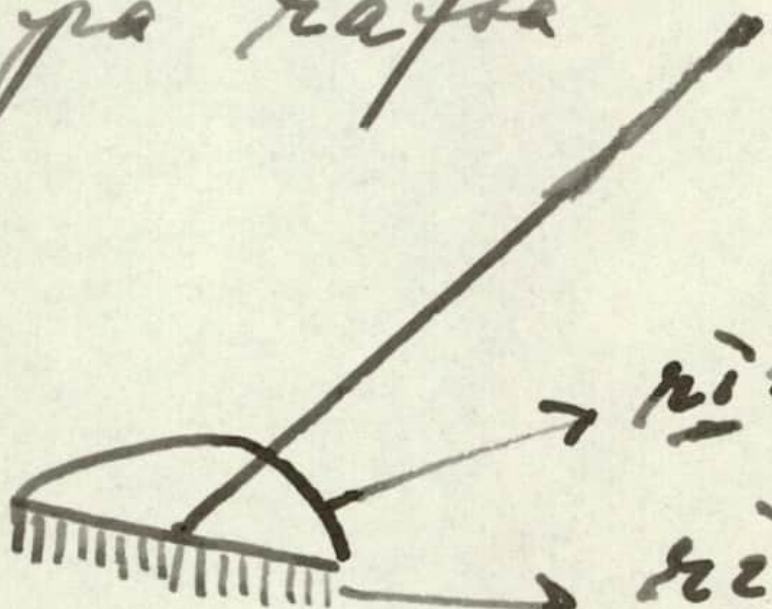

→ rivabögel

→ rivtänn (räfspinnar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rivbygel

rävabögel m.

råfsbygel

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

rävabögel

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rivehuvud

rivehöad, -ad

tvärtså å rårsa.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rivestake

rìvestàge -en -a -ana

råvs-skaft

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

rivetand

rivetan, -an

räfs-pinne.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rivjärn

rivejärn, -ed

(att riva potatis till stärkelse).

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rivjärn

rivejärn n.

Ör. 'argsint kvinna'

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rivjärn

rèvejæ̀rn n. sb.

(redskap)

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rävjärn

rävvejärn n.

skarptungad, trätsvingad och hetsig krinna.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*rivtand

rèvetån ; pl. ˋ—tån

råfspinne

(Gjordes ofta av pil)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rivtand

rìveltàn; pl. =-tèn sb.

? råsopinne

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rävensben

rävensben

rävensben

rävensbén

rävensbén

rävensbén

ro, 2.

rō, rōda, rōt
rōr l. rōwor, pres.
rō, imper.
rōd, pret. pte.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

121·122.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rö
sb.

rö

glädje, förnöjelse, nöje

kan - han - ha - rö'

av - o - jörad, so -

lå' - en jörad. Kan

han ha nöje av aŋ göra

det, så låt honom göra det!

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ro
sb.

me. rå

Intr. sta. me. rå sta°
stilla (om hästar, som sta°
stilla, då de är spända för
en vagn, l. sta° på° stall).

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

20

s.

20

Ne e båttor å ha lidet me ro än mest me oro.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ro
sb.

Bl. a. i ultr.: sta ma rå
stå° ställa (om hästar).
de vrla ̊nta sta ma rå.
n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
mero

med 40 20

stilla

2 2 2 1
sa skole inte armana va mero.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd. 10

v.

rø / rør, pl. rø, rødh, røt,
rød, m. och f., n. røt, pl.
rødha, rø, pl. -n, pres. particip
rønhs (inth.) th. oh inth., ro.
di rø dh rætaste di bønna
høthen vinjen.
va di rødha i lan?
ron bødana hen th dinh
sian! - fjarna komh rønhs
hær forbi. St. Köpinge. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ro, vb

pres. sg. rɑ̄ l. rɑ̄́or

" pl. rɑ̄, rɑ̄on, rɑ̄

pret. sg. rɑ̄̀da

" pl. rɑ̄̀da, rɑ̄̀dan, rɑ̄̀da

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

124. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. ro
vb.

rø, -de, -t

han ~ rødde ~ en ~ út dør. x)

Han rodde en sit ut.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

y) Öv. dr t fr. d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roa

rôa, =

-ar

rôa, sz roa sig

K. f. 86

Jfr x mora

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

robank

róbázk

sb.

större

ett slags hyvel

senare leden sepa. på

N. y. 80.

1. 1–s.

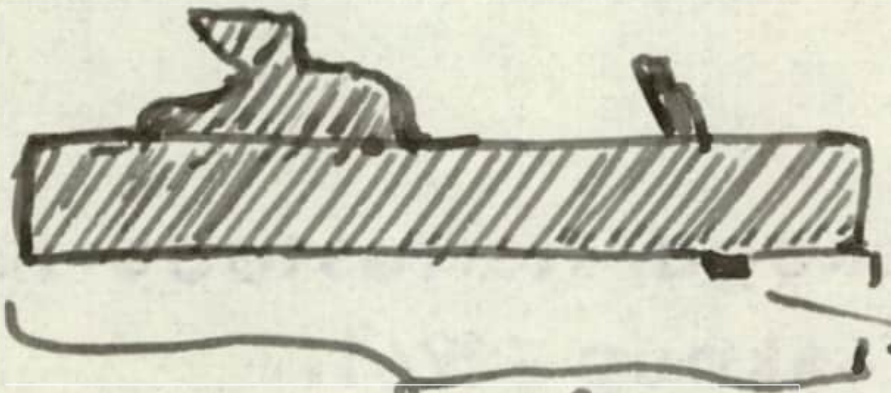

hyveljärn

75 cm l. mera

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rock s.

rak m. j -a

överrock

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rock

rok, -'an -a

mansrock

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rock

rok, -'en m.

spinnrock

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rock

rok, m., 1 kn, pl. ²/₁ a,
– na, rock. klädesplagg.

Skåne.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kocke, s.

kolk

76. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rock

rok, m., ¹⁄₂ kn, pl. – a, – na,
rock, spinnrock.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Olsen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rock
s.

rok pl. -a

spec. = spännrock [spɛ̀ŋarɔ́k].

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rock

råkk – en -a -ana

" Kappsäck som säg ut som en kofta "

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rock

råkk, -en. -a, -ana

Spinnrock

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rock

rok, -en, -a

mansrock

n. / 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rock

rok, -en, -a m.

spinnrock (jfr d. o.).

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rocka
sb.

rökor pl.

Equisetum

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rocka

rò̀kor pl. sb.

en Equisetum-art (ofta som ogräs t.ex. i potatisland)

här e. rò̀kor opa. v. vara. pantóflor. Det finns rockor ngnstans i vårt potatisland. R. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rocka

rò<u>k</u>a, =

rucka eū ur

roka, tr. fårtnig såta
bätre fart på arbetet,
"sparta". R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Hersleds hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. rocka

rò̀ka, = vb.

I förb. rò̀ka på - hò̀ded
ruska på huvudet, röra
huvudet (åt olika håll).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rockasnor

rockasnor, -en

snöret å spinnrockshjul.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockbröst

råkkabryst, -et

den rörliga ställning i spännrocken med vilken man reglerar råkasnoren.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockeblad

rökeblå, n., pl.=

våtbamn, Equisetum

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rockehwad

adj.

rökehöad

som lätt skaker på huvudet

(i sht om äldre personer)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockhuvud

råckahoed

den ställning å en spinnrock, då man
lägger de kardade blån då man spinner.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rockkära

²rökeaffära l. ²rökäffära,

f., -n, pl. -ror, -na, eg.

²rockkärra; förakteful

benämning på en spinnrock.

Dær e ett ²gammalt ¹ortöj. ad

dær nyssor ²kåte ¹gol ²och

²rökeaffäran, o dåd e sant

nok. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rocklomma

rötealöna l. rötealöna,
f. -n, pl. -mor, -na, rock-
ficka.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rockklomma

rökalöma f. sb.

rockficka, kavajficka

R. f 87.

Nr 1033 Hedeskoga, Hellestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rockringe

rökavrïpa, ˋ – – ˊ ana pl.

rockskört, kavajskört

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roden

rø̲r, n., 1 ̲ ed, pl. = , 1 ̲ en,
roder.

bø̲den lyde[2] rø̲r j̲e̲nast.
Sk. Pø̲[2]pinge.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klår[2].

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roffa
v.

råfa -ar -a -ad

rafa té si

Nr 5073 Sövestad Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rolig

rå̄li reute · rå̄led

(néjsam, roande)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rolig

rå̲li', neutr. -et

samma bet. som i rspr.

men vi̲ hade li̲a rå̲let.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rolig

adj.

rål. neutr. -et el. -ad

(samma bet. som i regn.)

å, di hade mjed rålat.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rolig II

de e vel rø̀liare a slìda

te si sǽl .

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolig, a.

kål, kål, kålat

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

112.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rolig
adj.

rål. neutr. rålat

nöjsam, roande; tillfredsställande.

SVENSKT

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roligt

rȯle ; rȯlad l. rȯlat

han ~ tyckte ~ det ~ e ~
so ~ rȯlad o ~ ga ~ hem.
Han tyckte det är so° roligt
att ga° hit. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roligt
att.

komp. rôliare

jo gålnare di svåra, jo
rôliare hâde di.

i: på husfirhån

Nr 5118 Högestad, **Herrestads hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rom

rom, -en

(Spritbyck)

Nr 3906 Högestol Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rom

rùna m.

fiskrom (särsk. om sillrom)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rom

rom, m., 1 -n, -ar, -ar pl.,
rom. spritdryck.

rom -n -ar -ar -arna.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rom

rùne m.

fiskrom

mìlfje o. rùne mjölke
och rom. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

romantisk

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de, där, romántiska

de, där, jo, bòrta[x1]. Det

där romantiska (= med

mycke i char-a-bang)

det är ju borta. K. fl. 86.

x/ Repr-form.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† rommare

rômare. – hv

romgök (el. romtosky ?)

i dakan ja bestå en rommare.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rommelura

rommelura

ha en rommelura = träffa bollen
med "bollsjätten".

Nr 3906 Högestads Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

romtoddy

rómtóde l. romtóde

m. f. pl.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rop

rov n.

inrop på auktion

at. rör

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. rop

rŭv n. eb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

Så många småsaker som
under en auktion säljas
under eŭ rop.
et. rŭv eŭ rop.
(): so. fik han snaka
óm, va dær va 2 ed

II.

Så fick han, dvs. auktionsroparen, tala om, vad som fanns i det)

rop
s b.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ʌopa
v.

ʌ@va

ʌ@va o/ʌ (på auktionen)

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ropa v.

rova ; -r, - ; - ; -d, -d.

eller rå̄va o.s.v.

ropa

han rå̄va den ez : ropade in den på auktion.

..sa hade ja got kå̄nad rå̄vad ez nå̄na måtor te dag.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ropa

råva, =

råva på drägen!

Ropa (kalla) på drängen!

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ropa

Sv. 'ropa på auktion'

han ˌrɔ̃va ˌíz ˌen ˌhést.

Han ropade in en häst

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ropa
l.-ada

rö̲va (- ar, - a, - ad, pl. - ade, -a, pl
- n. - v̲ko) fr. och intr.:
ropa. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Häre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ropa

rùva, =

tjänstgöra som auktions-
ropare

han - rùva på aftónor.
Han fungerade som ropare
på auktioner. T. f. &.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ropare

råvara m.

auktionsropare (yrk. d. o.)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ros
sb.

rôsor pl.

mórkrja rôsor mörk-
röda rosor.

R. f. 86.

Hf. x törnerosa

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ros

rosor pl. tant. sb.

ett slags röd potatissort

K. f. 86.

Hs × rosenpantofflor

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosa

rôsa -ar -a -ad. pr. pr. -ad.

pl. -ada, besömma, pissa.

de va for di skola ble lid

rôsada.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rosa

rosa, s. -n, pl. -sor, -na, ros.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rosad

rôsad, pl. -ada

med blomster-mönster;

tygen e rôsada, sades när

fönstren voro uppfrusna och isblommor

syntes.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosad

rȯ̲sad

= beˈvond

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rosad

rôsad pl. -ada.

med rosenmönster; blomstermönstrad

" vèyaven e rôsada" sa

di fön, nar fönstoren va

öfsnöa. G. N.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosenbuske

rȯsenbȯske m.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosenbuske

råsenböska m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosenkål

rosenkål

brysselkål

N. y. 90

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rosenpantoffler

rosenpantöfflor pl. sb.

en slags röd potatissort

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rosenpantofflor

sb.

rösenpantoflor pl.

ett slags röd potatissort

R. f. 86.

Åv. rosor (rösor).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rosenvar

rö̲senvä̲r, n. -- id
utan pl., en ömtålig konst.
väfnadssätt för halfgylle-
väfnader i gammal allmoge-
stil. Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosen var

rósen vár

ett slags väsnadsmönster

Senare leden, vår = var,

d. v. s. dyr var. d. d-s.

= Rosengång i nutida fackspråk.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosenvar

rôsenvâr n.

ett slags vårmånsmönster

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rosenvaxstäcke

rosenväxstäfja, -ad

ett slags täcke i konstväfnad.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rust r.

rost s.

rost

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rost;

rapst, — kn s.

— — — so rapstkn

four ör;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rost

rust, m., -ar, utan pl.,
rosk. På metall, päd.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rost

rust rust

Hum edor fåkatjyd som rust edor järn.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rost

rust sb.

der ha gad rúst i
en. Det har gått rost i
den (o: en kniv).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosta

rùsta, =

Pres. sg. -ar

(angripas av rost)

Kníven rùstar. Kni-
ven rostar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosta de

2
rusta ; - r, - i — ; - d, - d

rosta

de e skövrustade

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosta

rùsta vb.

Pres. tg. -ar

angripes av rost

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosta

rŭsta (- ar, - a, - ad) intr.,
rosta.

blekfér di rŭsta.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Olärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosta

rysla (-ar, -a, -ad) intr.,
rosta. Om metaller.

Kniwana ka lifved o rustad
i japéred. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rostfläck sb.

rustfläcks. pl. -ar

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rostig

rùstad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röstad, n. = röstig adj.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot

rod; pl. rúdor l.
rýdor

Fr. gràsrot

n. f. 90. / Löga rýdor
långa rötter

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) rot

Genus mask.

n. sg. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot

rød m. rødor

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot s.

rûda r. ; rûdor

vit eller gul morot

jfr. bårkanerôd !

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot
s.

rød, 'en

sa han di' stød óp ifra
rø'den.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

10t

rød pl. rödor

i pl. den = moröttn.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot

rȯd, nr, ¹⁄₂ hr, pl. rȯ́dor,

– na, rof.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot 1 s.

rad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot

rød, -en, -dor, -na

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rot
s.

rød m. rydor

de e ènte udan rydor
ält i'hop

m. f. c:a 1900.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

rod. -en

rot
sb.

Pl. {rœ̆dor
{rœ̆gdor

K. f. 86. / tïslan har. so.
lòŋa rœ̆gdor som
sœ̆. Tïstëln har sådana
har lŏnga rŏtter. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

rot
sb.

han - to - kanske -
ma - rød på. Han tog
kanske (blommor) med rotten
på. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) rot

Genus mask.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sota

rȯ̲da -a-ad

spec. om svin

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rota
vb.

rò̀da, =

åv. bôka (om svin)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rota

rödda, s. -n, pl. -dor, -na,
af sins böljande upp-
komnen fördjupning i
marken.

De syns här ha vad swin
för här e gått om rödor.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Plåns

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rota
l.-ada

rö̊da (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade)
tr. ah intr., rota, böka.
Eg. om svin.
Svinen rö̊dar hul på vägarna.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

klär

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rot blöta

rödablöda sb.

kraftigt regn

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rotfäste

rödafästa n.

(om tråd)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödafäste n. rotfäste

fäste för rötterna

... om där va jär, so
de kona fa sät, rödafäste. Om det fanns jörd,
så' än de (trå'den) kunde
få' rotfäste. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rotting

rùtiŋ, =-en

1. rùtiŋ

han ~ hade ~ ingen rùtiŋ.

Han (d:s läraren) hade ingen rotting. / K. f. 86. / dé fik ~ di a ~ rùtiŋen. / De fingo de smaka rottingen.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rotting

rutting rutig

jfr. Rasten lik.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rotting

rùtty -an

hum jik ij i skòlan

ett or rùttyan.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rolling

rulling, m., -en, 1/ utan pl.,
kollekt., rolling, 2/ med pl. -a,
-na, rullingstycke.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nova

rö̲d², f. ,- n, pl. rö̲dor ,- na,
rosfva. Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kova, s.

kòa

Nr 1667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

49.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rova

rå̀or pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rova

rör pl. sb.

Användes ehl. uppgift av.
till människoföda (t. ex.
i soppa).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herres.ads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rubba

rɔ̀ba -a-ad

maj kan di ente rɔbba, fäi ja
sïdon po én gang.

Nr 3906 Högsåter Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rubba

rùba , =

vb.

(t. ex. en tung sten)

R. f. 86.

Kopp. Län.

Ål gemene tonkvara

rocka 1.1-s.

Nr 7533 Hedeskoga, Herres.ads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rubbad

rödbad

i bet. sinnessjuk

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rubbad

rȯ̀bad; pl. ~-a adj.

rubbad till förståndet

de va ~ rȯ̀bada tr. hoḿród.

de voro rubbade till humöret

(ej fullt normala).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rycka
vb.

rö̀ka, =

skaka (t. ex. på hunden)

... so- lä̀ga ja- kan-
rö̀ka ja- hö̀nded ...
så länge jag kan rycka
på hunden (d. v. s. skall det
eller det vara så eller så).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se rocka

rocka

vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ruoket
adj.

rötted

som lått darrar och

skakar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ruffa

röfa -a-ad

gegnta om tvin

svinen roffar. ha di ente föd?

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

ruffa

v.

rôfa -ar -a -ad

grynta, om svin

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ruffa
vb.

råfa, =

grymta (om svin)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rò̲fa, = *ruffa vb.

grymta (om svinens låte)

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruinera
v.

ronéra -a -ad.

pass. -as

fördärva, förstöra

de skola ärta ronéras

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruinerad

ronérad

ekonomiskt utblottad

han är rént ronérad.

Han är alldeles ruinerad.

R. kj. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruinerad

runérad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ruka

rügə, -an

hög av spillning

hvem ha sått den rügan dér?

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ruka

vb.

rùgga, =

Pres. sg. -ar

sitta overksam, sitta och slöa.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ha sz dor du o rùgar -ètor? Vad sitter du och slöar för?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ruka
vb.

rùga, =

I förb. sida o. rùga
sitta överkvar och för-
gången i tanken

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ruka ner

rauga ner/- ar, - a, - ad, nerugad
pl. -da (l.-da) (rauga, pl.- n l.-gen)
fr., låta husbyggnader förfalla
genom försummad underhåll.

Huset e nerugad i fjolen.

Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† rukig

rügad l. - or, m. och f.,
n. - gad, pl. - gada och efter
for, för, 1 gad o. s. v., komp.
2 - gadare, 2 gadast, ruckelig,
förfallen. om byggnader.

Gårara va låva o rügada
po dän tiden. Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rull

rull, -en

Rulle av ngt, t. ex. en
Rulle ull l. lin för spi-
nad.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rull
s.

rull. [ɪ]an -a

rulle

en rull trå

kua gav tål rullå tå.

tin tapetsering.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rull

rull, -en

rulle, = slät-trumla.

Nr 3906 Högestol Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rull II

rull. - en

rulle i en spinnock.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rull

rul, m., -ⁱ -n, pl. -ᵃ, - -na,
1) rulle. en rul tobak,
2) vård. kan du låna mi
din rul i dag?, 3) spinnrocks-
len. kn ha kn rulavinja
kn skilor rulana jo, när
kn kaspar. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rull

rull, -'en

mangelrulle

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla
v.

rulla -ar -a -ad

di rulla ma rullabörar

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla vb

2 pula ; - r, — ; — ; - d, - d.

pulla

M Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla

rulla, =, -ad

Pres. sg. -ar

Åv. forla ja° skottkärra

rula, -id forla ut (t. ex. gödsel) ja° skottkärra.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla

rulla -a -ad

rulla tygen = en lek. (rulla tunna)
Man lar sig på en backahälla, lade
händerna om kors och låt sig rulla ner.

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla

pres. part. rullanes

han va smapraägan rullanes

me donas rulleböron.

Nybro

så va han rullanes präägan

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla
v.

rùla -a -ad

di rùla te ýsta a sålde frísk;
di mote rùla i sén; di
holde på gådorna

rùla spec. = transportera i .

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd ullebön .

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla
v.

rùla -ar -a -ad

pres. part. rùlanes

han var rùlanes på gången med
en rùlebör.

J. W.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla II

rulla i väg

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla
v.

rulla -a -ad

di kända räkkia rullya
a rulla ihop.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla
v.

rulla -a -ad

rulla ö/p

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla

rula (-ar, -a, -ad, -ad, pl.-ade
l. -ada, -a, pl.-a l.-len)
kr. och inkr., rulla.

rula knoppen hen på järnet,
så att lossar han helt i vejen.

Kvan kum som kr rula
för vinjen, så ja hade ålri
nöra fod fatt i na.

Bromma. Skåne.

300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla
v.

rulå

så skola vi rulå honandra.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla
v.

rỳla -a -ad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest.hd

I. Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla

²rŭ̲la (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade
l. -ada, - a, pl. - n l. - l̲an)
fr., forsla på hjulbår.

²hå̲de ja a̲l den to̲r, ja
ha ²rŭ̲lad i min da̲, sa
slo̲ ja mi mk ²ffŭ̲lnk i mi̲n
li̲d. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

²Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla
v.

rulla – a – ad

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

rulla
v.

rälla, =, -ad

Pres. sg. -ar

Sv. forsla på skottkärra

N. f. 80, K. f. 86.

rula, tör forsla torv
på skottkärra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

rulla

rulla - kùla vb.

rulla kulor (en lek).

K. f. 86. / rulla - óp sé

med en råfsa samla sådes-

strån till fång, varav kärven

bindas. K. f. 86. / rulla -

tjyabàn rulla tumband (en

lek). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herres.ads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulla kött

rigla tyg, en dans

= renländaren

Herrestad

insl. av A. Malm 18/2 1935.

uppt. på 1880 talet.

№ 300 Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rullbår s.

2 rullebåar r. j – a

rullbår

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rullbår

rullebår, s. -n, pl. -or, -na. hjulbår.

2.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x "rullbör"

rùlabǫ̀r; pl. ~ no. 1 or

skotukärra?

n. y. 80

K. y. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rullebör

rulleb̀ør, ˋ–ˊ–ˊen

skottkärra

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rull bör hjul

rullborajul, n. -- ed, pl. =, -- en, hjulbärshjul, hjul på en hjulbår.

Ska du ta te Lordås me rullborajul? Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rulle m. j -a

rulle s.

rulla

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rullebör

rullebör pl.-or

kan va smapraägare

rullanes ine donas

rullebörar.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rullebår

rullebår - en

han var rullans passare
på en rullebår.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rullebår

rullebår -en

rullbår, skottkärra

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rullebår

rulebår pl. -ar

" skottkärra"

di rula ma rulebårar

(och tälde fisk)

Nr 4062 Bjeresjö, **Herrestads hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rullebör
sb.

rullebör

skottkärra

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rulleig

rulleg pl.-a.

något kopmullat.

di kårda rèktia rulleya u

rulla ihåja.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. x rulling

rùlːz; pl. ːː-a sb.

ång utkardad rulle av
ull, får dis för tjänst.
ˌÅŋa rùlːza

N. f. 86.

Jfr x töje sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. *rulling
sb.

rùlıŋ l. rùlıŋ

långsträckt upphöjning efter
ett slag, t. ex. av en pinne l.
en käpp.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rullkorv

rùlakórv

Gemmare: rùlapùlsa

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ullpåse

ull-pulsa

ullkoav. köttkoav

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rullpålsa

Rullpålsa

Rullkorv

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rullstol

rullastöl, - en

ställning av trå (stående på
ett bord), varpå man tvinnade
garn, som satt på en stor rulle.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rullavinda s.

rulavinja f.; -or

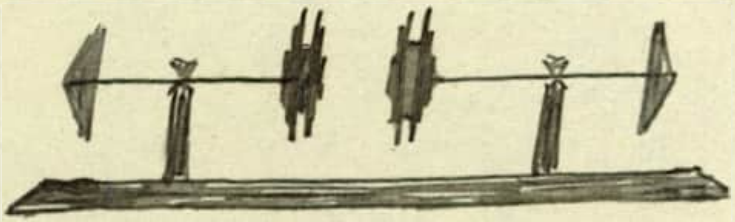

vinda, bestående av två rullar; användes då man tvinnar strumpgarn.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rullvinda
s.

rullaviga
1

en aflång plankbit, rektangelformig med tre uppstående pinnar. Genom dessa sätte man en slät grov stålträd, och på denna stålträd hängde rullarna då man agnade gärn eller + bultade (bölta)
(= rölastöl i Barahs)
Högestad

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† rullvinda

²pålavinza, f.,- n. pl. -nor, - na, ställning hvarpå spinnrocksstenen löper, då garnet afhasplas.

ö

öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slöjr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rum

rom, -ad, =, -an

Goningsrum

...små stå̀tor som rómad.
Små "stáor", stora som
rummet (hár).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rum
ob.

rom, -ad, =, -en

boningsrum

at ànad rôm.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rum

rom, -ed

" "

i bet. finrum; när statare hade två rum, benämndes dessa stugan och rummet.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kum, 5.

kom

Nr 1667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

81.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lum
s.

låm. ¹ad. µ. = ¹an

boningsrum

di hade ¹syntad i en ànen

lèya låm te -an.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rum sb.

rom, -ad, =, -an
(avdelning i hus)

dær kan va
mòged i rómen

R. f. 86. óså. Det kan vara
/ trångt i rummen
/ också.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rum
adj.

rom

givmild, frikostig

han e rom. Han är
frikostig.

R. f. 86.

Ffr x given o. x radlag

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rumla

rùmla, = vb.

festa, svira

m. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rumla
vb.

rùmlа, =

Pres. -ar

kurra i magen

de _ rùmlar e. mågen.

Det kurrar i magen. Pr. f 86.

(I samma betyd. bùlrar)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rumla
vb.

römla, =

Pres. sg. -ar

kurra (i magen)

de römlar i mågen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rumla
vb.

rómla, =

ssira, festa om

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumlare

rùmlare

= överlevare, restibus.

Nr 3906 Högestol Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumlare

rùmlare m.; pl. =

person som rumlar, tjuvar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpa

rômpa -an -or-orna

Svans.

Tiss mer en stuggjor en katt po ryggjen,
tiss mer sätter han rompen i väred.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpa II

i bet. hästtamning, bord:

en höj rompa.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpa

rómpa, -an, -or, -orna

svans

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1950.

de ska ha rómpan

2 vórvel. De skola ha

knorr på svansen x/ (om svin).

N. f. 90. y) Ansåg som tecken

på god kondition.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rømpa

rǫ̀mpa -an

svans; āv. = "ānda":

--- a svǫ̀nta rǫ̀mpan a dǫ̀nsa

nǫ̀gan */ - stroff m en dansvisa

*/ Kopi - pāv. form

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rômpa f. ; ²/₋or

rumpa s.

svans

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpa

rom²pa, f. -n, pl. -por, -na,
rumpa, svans.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kumpa, s.

kùmpa

27.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901: Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. rumpa

rò̀mpa, ¨-an, ¨-or,
¨-orna ɸ.

trans

de - hade - bò̀gad rò̀m-
porna. man hade bun-
dit (upp) svansarna (på
hästarna). R. ɸ. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. rumpa

dr slo knór

på rómpan. De slogo

knorr på svansen. (om

svin). N. f. 86. /me. röm-

pan r vård med svan-

sen i vädret. N. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. × rumpedrygs

rùmpedrö̀j adj:

bred över stussen

Ingår bl. a. i talesätt:

du e ùte so vørst e

hìmelshö̀j, man du e

rùmpedrö̀j. Du är inte

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rumpeskyg

rompedröj = undersådasig

han e inte himmelshöj, men han e rompedröj.

Högestet.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

* rumpedryg.

så' värst himmelshög, adj.
men du är rumpedryg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

rumpedryg
ej.

rompeldräj

bred över höftena.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rumpedryg

rùmpedrò̀g adj.

Eg. 'bred över stussen'

I talesättet: han e
inte hùmelshò̀g (himmels-
hög) men rùmpedrò̀g
Han är inte hög till växten
men bred och kraftig. N. gl. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rumpe-knubba

rômpeknôba

tjokt fruntimmer; även om knubbig flicka.

St. Herrestad.

3340 Herrestads hd M. Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rumpeläder

rùmpaléa -ad

del av sedan (läderen som
går under hästens rumpa)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpeläder

rùmpelàder n.

rep. pa° seldon som gå°
s'n under svansroten pa°
hästen (pa° finselar)

N.f. 87

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpläder

rämpelär, -- ad

den rem på finare selen,
som går in under svansre-
ten på hästen

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rumpeläder

rùmpelæ̀r n.

rem i hästsele, som går in
under hästens svanskot
(mest på fixselar)

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rumpetång

rùmpetòz

transrot på häst

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rumpeldèg, m., -ar, pl. -a, -na, rumpeldång.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*rumptång
sb.

rùmpatòʒ

svanorot (t. ex. hos häst)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rumt

adv.

romt

frikostigt, ej snålt

han är rómt. Han ger
frikostigt / de är målde
rómt. De måste upp (mjölk,
säd etc.) frikostigt.

R. G. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rund, a.

da rònna bòrad.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

115.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rund

rön

en stór, rön pàle

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lund adj.

lön

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rund

rånor

en rånor tjärna.

En rund (d.v. cylinderformig)

snörkärna

K. f. 78 Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rund

ron l. ¹- or, m. oh f:, n. ront,
pl. ²- na oh efter for. för,
¹- na, komp. ²- nare, ²- nast,
rund. Allm.

rò na tjydbó la. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grund

ron, ront, -a

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

rund

Å. rönor

en rönor glöt en

rund glåta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rund

rön, rönt, -a

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. f. 80, K. f. 86.

en rön trabíd en
rund trábit. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rundbrånne

ronbrånne, n.

rundved.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× runden ikring

1 1 1
rozzen l. rönten ikring,
adv., rundtomkring.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåva.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runden ikring II

rönnikring l. rönn ikring,
rönknikring l. rönkn ikring,
prep., rundtomkring.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† runden om

rɔ̀nnom l. rɔ̀nn om

rɔ̀nnom l. rɔ̀nnen òm,

prep. och adv., random.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runden-om

rö̀ŋen ó̀m

snaka rö̀ŋen ó̀m = prata kil och dil.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads l.

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundenoms-skiva

Rongenoms-sjyva

höskiva över hela hörd.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundfog
sb.

rönnfägor pl.

(murartermen)

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runding

rönn

krets, cirkel

i en räkt rönn i
en rätlig krets.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundning

rönn, -n; pl. = -a sb.

runt område (b. el. i terrängen)

N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rundring

rànz

krets, cirkel

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rundring

rönn, -en

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* grundskedd

ronfé

apparat att urholka ämne

till träsko

N. f. 1880

St. Köpinge

1958

Nr. 7234. Skrapskedd.

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
Rönn r.

× rune s.

rom i fisk

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† rune

rumne rûmne, -en

sillaom.

hum edor bode rūmne å miltje.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ume

ruska, -an

fiskeom

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† rune

rö̲̈ne², m.,– n., utan pl.,
romsamling i fiske.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unga
v.

rò̀za pret. -a

de rò̀za i hú̲sen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rånza r. j -or + runga

kåpp, som användes vid
tädning av halmtak
(= raut)

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† runga
s.

råŋga. pl. -or

slaŋa. stór

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runga

26.

rò̄ŋa, =

Å. ge genfjnd, eka

de. rò̄ŋa 2. fjò̄rkan.

Det ekade i kyrkan.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runga
26.

rò̄ŋa, =

ge ett rungande ljud

han ~ ſjó̄ŋ, so ~ de ~ rò̄ŋa ~
hū̄sed. Han sjöng, så att det
rungade i huset.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runt

adv.

ront

I förb. rónt óm

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lunt

a N-

lont .

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lunt

lɔn.

lɔ̃nt

skɔ̃la lɔ̃́nt

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. runt

ront adv.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Sofa ~ ront luffa

runt / den ~ gek ~ rónt.
n. f. 80 Den gick runt. n. f. 80

n. f. 80. / den ~ gek ~ rónt,
K. f. 86 / rónt, rónt, rónt,
rónt, rónt. K. f. 86.
(om en häst vandring).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

runt
adv.

den, va, vikad
rónt óm. Den (en kjol)
var veckad runt om.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X

runten

adv.

ˈrɑ̀ntən = runt

ˈrɑ̀ntən ikˈæ̀j

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lunten
adv.

i'förb lω'nten omkrí'ng

di klì'nte me lé'n lω'nten
omkrí'ng

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runten ikring

adv.

rönten ikrig

den han sprä si rönten

ikrig.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runten om

run.

runten om

runt om(kring)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× runtenom

prep. adv.

rántanom

runt omkring

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

runtenom

s.

rǿntenóm

en dans = polska el. hambo.

dansa rǿntenóm.

Jfr. Svenska Landsmål XIV. 1. s. 72-73.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A Fersson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runten om

runten om

runt omkring

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. × runtenom

ränténóm prep. / adv.

runt omkring l. ränten óm.

n. f. 80. / da ~ gik ~ ränténóm.
det gick (nådde)
runt omkring. / ve ~
fik ~ springa ~ ränténóm pa ~
2:en. Vi måste springa runt-
omkring pa 2:en. D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× runtenom

han ˌ gik ˌ rónténóm
gården. Han gick runt om-
kring gården. K. f. 86. /
rónténóm é ˌ hàn. Runt om-
kring (= överallt) är han (= och
håller föredrag). M. f. 80. /
han ˌ lˌra ˌ rónténóm ma-
tàsen ˌ ˌ malsúrtzahúled.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

*runtenom

Han (en katt) körde med tassen runt om i mullvadshålet. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lunten om

ar.

lónten óm

lunt omkring

der va natúralatvis sat

stéysal lónten óm.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× runtenommare

runtenömmare

smörgås över hel brödkaka.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kruntenomsfjant

råntenomsfjänt

" en som talar eller handlar
kan som helst "

St. Herrestad.

3340 Herrestads hd M.Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 rönlönnsgjva. f.,- r, pl. - vor,- na, brödskifva skuren tvärsöfver hela brödskaran. 2 Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. 2 Slåtts.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

runtom;

runtomkring adv.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruska
v.

rùska -ar -a -ad

vara ruskigt väder

å', de rùskar i då.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruska
v.

rùska pres. -ar

vara ruskigt väder

de rùskan i da, för "rùskan"
e dé (ordek)

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads h.

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruska
s.

²ruska, f.,- r, pl.- kor,- na,
ruska, löfruska.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruska
s G.

rùskja, =

Pres. ⌣ar

småregna, svara regnrusk

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr 3. × raka

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruska
vb.

rùskə, =

Pres. sg. -ar
vara ruskpoäder.

da, rùskar, rdå. Det
ruskar idag.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusk; ag.

rùsked n.

(om väder: regnigt)

da e sa rùsked zdá.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruskig

rùsked rùsked

di'e så farlet rùsked i'da.

(regnigt)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

reuskig

rüsked (obest. n. sg.)

om vådret

rüsked vor ruskigt

våder.

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruskig

rûsked l. -or, m. och f.,
n., -ked, pl. -kéda och efter
bor. för, rûsked o. s. v., komp.
rûskedare, -dast, om väderlek,
dagar o. s. v. med ständigt regn-
rusk, duggregn.

rûsked väder. — Nu ha vi rûskedt
da för jömnan. Bromma.

Klärn.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruskig

adj.

rüskad

med ruskregn

de- e- rüskad

R-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*russbjälla

rússbjèlor pl. l. russbjélor

ett slags slädbjällror

K. f. St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rässel n. *russel sb.

grovt sållat grus med.

N-ö 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*russelsåll

rúsəlsål n.

stort såll att sålla grus med

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

russin
s.

rosín

(genus?)

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rosina r. j -or russin s.

russin

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

russin

russinor pl.

K. f. 77.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

russin

rusínor pl.

N. s. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
_Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

russin

russina, f., -n. pl. -nor,

-na, russin.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*russla
vb.

russla, =

sälla grus.

russla-grus sälla grus.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*russla

rèsla, = sb.

o
sålla grus med
o
en grov såll.

o
rusla, grúd sålla grus.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lusta
v.

lùstā -ā -ād

festa, svira

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusta
vb.

rùsta, =

I utr. som: rusta - t. -
bröllop rusta till bröllop.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusthåll

rusthål n.

N.f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusthåll

rusthål, n. ,- ed, pl. = ,- en,
rusthåll. Allm.

№ 300 Herrestads hd. Skåne

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusthållare

rusthållare rusthållare

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusthållare

sb.

rustfhålara l. - hólara m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusthålare m. j pl. — rusthållare

rusthållare

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rusthållshemman

rusthållshemman, n. -, -d,
pl. =, -n, rusthållshemman,
hemman af rusthållsnatur.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rustibas

russteboss rùstebȍs

övenlevare.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rustibus

rus²tebo̲s̲, m., -bar, pl. -a, -na, rustibuss. Person som rustar, rumlar.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rustkammare

rustkámara

den kammare i rusthållar-
gården, där den indelte
dragonens mundering för-
varades. R. f. 86. / dr. hade
rustkámare, dér hade han
sin mundering. De hade rust-
kammare, där hade han sin mun-
dering. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ruta

rùdfa, ~an, ~or to.
~orna f.

fönsterruta.

rùdorna dr. skòzrar.

fönsterrutorna dalra.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ruta

rùdfa, =an, =or sb.

viss mindre jordareal.

Bl. mäst på torrjord i mosse.

en ruda tor en ruta

torr = 1 fam. fyrkant.

Jfr torvruta

Nr 7474 Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luta
s.

luda -an -or -orna

fönsterruta

ska di' sla dom i tu, sa e de
fina. fam kronor for luden
(om stora glasrutor)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruta
s.

rud², f. -, -n, pl. -dor, -na,
ruta.

åta rudorna i vyxlaren!
vi ha två rudor lorajor.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruta
s.

rudå

dan e änta udan en rudå
jå tr
(om hus mot liten jordareal)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruta

rùdfa, ~an, ~or, sb. ~orna
fönsterruta; äv. rutformigt
mönster i väfnad.

K. f. 86. / fmå, fmå rùdor
" " fmå, fmå rutformiga mönster. För gås-
" " ögonsdräll.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruter

rúter

fart. kurlighet

dén e dær rúter i (om en tom
å kvick i allt/

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruter

rúdor

kortspelstern.

rúdor vín = klöver tolva.

ja kar rudor vin.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruten 4

Medan vid så glasmästaren:

Sades när medspelaren var villrådig om
färg i klövertolva. (ordlek)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruter

rutor

(kortgolvstorn)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ruter

rúdor; rúdrana

(i kortspel) best. pl. =

ruterkorten

N. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruter

rudor, m. -n, pl. = -na,
ruter. Spelkort
ja fick stick för alla mina di
1 2
sma rudorna. Bronna.

Klara.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruten ess

ruedorĕs, n. -, -ed, pl. = -, -en,
ruteräss. spelkort.
Anm.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruterknekt

rudorknäjt

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruter kung

rudor kóz

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutertjog

rudortjåg

Innehar av Kung. och Dam i
ruter i bondtolva

M. J. 90.

Senare leden är
repe-lär. J. J—s.

2.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rulsen

rågdan

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutten, a.

rydan

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

100.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutten

rågdeg, ½ kd

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sutten
a.

sjöden, neutr. sjöded

(medd. f. på 1880-talet)

1958. Baldringe. Hemestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rudden, rudet, rudna. rutten a.

rutten

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rullen

r^2ydden m. oh f., n. – dedd

pl. – dna och efter for, för

1– dan o. s. v., komp. 2– dnarh,

2– dnast, rullen.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Plan 2.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rutna
v.

rydna

di lo ed fo'r rydna, fo'r
en di gå fólked.

(om frukt & bär).

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruttna

rɣ̀dna -a -ad

di lɑ̄ ad fó̱n rɣ̀dna
fó̱n an di gɑ̄ fó'kad
(om fukt & bår)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruttna

rudna -a -ad rödna

Näj, de e ente hår ja ska rudna,
sa tjäreinjen når hum tod po
tjårtje gåren (= ja har vad hår tå
länje, tå ja får je mi au)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruttna
v.

rydna

rydna ö/r

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sullna;

kupdna, -ar, -a, -ad

supdad sup.

de löu o supdna;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rutna

rägdna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. sg. – ar

tråd börjar, o –

rägdnar. Tråden börjar

att rutna. M. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rullna

rŷ²dna /- ar, - a, - ad/ inth.,
rullna.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lutta

lyda -a -ad

lyda ö

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödnka
pres. = ar
rudna - óp =

ruttna

ruttna upp

K. f. 86
N. f. 80.

da - rödnar
nte. Det ruttnar
inte. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruva;

kka, - an s.

kkor, - na;

nor kn skla ö'w,

so fylda kkan mä;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruva

ruva -a -ad

(ruva ägg)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruva
s.

rula, sf. -n, pl. -ulor, -na,
rufva. På sår.

Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ruva

rùsa, -an f.

sb.

ö

sårskorpa

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rua
vb.

rùa, =

rua gå ägg

rua-úd rua ut ägg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. Ruva

Refl. ria ~ s2 vb.

vältra sig i sand

(t. ex. om grisar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèlla, 1 an

1. rwa
sb.

rwa prå stån

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ruva

vb.

ruva ~ ud , =

ruva ut kycklingar

en ~ hona hon ~ ruva ~

ud ~ fjuliga. En hona

hon ruvade ut kycklingar.

K. fr 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× nya sig

nya sig

= jämna sig för något

St. Herrestad.

3340 Herrestads hd M.Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rycka
vb.

rycka, ryckte

Pres. -ar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryckа vb

rycka ; -or, - ; rök ; rökt

ryckа

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryckavis

rygtsavis

I utr. 2 v rygtsavis 2:o och

da:o. K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryckvis

ryffavis, n., oböjl., förek.
bloū i mūr. i ryffavis,
lidtals.

i ryffavis bor ja sa ōrdor
i hōded. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kygg, s.

kydz, kýdzan,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

8.9. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

499

lydz, -an

jùda di hade stòra knyda
på lýdzen.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1499
s.

lydz. 1an

lánselan - dan lade vi på
lýdzan.

Nr 5023 Borrie Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1989

1983. 1an

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryyg

ryygj ryg

Den som har en stor mong får ha en stark ryggj.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

499

499. -en, -a, -ana

även i bet. „åkerteg".

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1499

1493. Iən

fiólən pɑ ryggən

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2499:

di hade et bùlte på rýggen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1499

nygg. -an

di kom te a seta nýggan ó'rod.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryyy. II.

pår, åta din klage ryyy!

(jfr. under *klak)

pær, åta din klåge rýdz!

Nr 3906 Sövestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygg

ryggj, -ar m. sb.

pa bár rygjz.

n. s. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygg

rygg +/ best. sg.

dv. ré pa. rygg.

De redo pa° (bara hästrygg-

gen. +/ Gemin form: rygg, -an

N. f. 87. Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~ryss~~

ryggz, -an

åv. om avlägd remna
mellan två fåror.

dær, va-en-rýggz

-mellom

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygg

rygg, -en m.

de stak ja genom ja
ryggen. De stack in genom
på ryggen (om myggorna).

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygga
vb.

rỳ̀ggza, =

tácka tákåsen med halm.

tágan, dí rỳ̀ggza, dz man
hálm. Taken, den ryggsatt
man med halm. R. s. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 y g g a ;

2 y f f z a , - a r , - a ,

- a d v.

j a s k u l a 2 y f f z a

m e ;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygga

v.

rygja -ar -a -ad

förr tak. spec. halmtak, med taktäckningsmaterial i taksäsen

dær rygjar di tægan me gresrøtt

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggja

v.

ryggja -a-ad rygga

lägga halm på takåsen. eller på stacken.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lygga

lyggja -a -ad lygga

lyggja di ente, får då lyggjan dem
din moor i graven.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggа

v.

rygga -a -ad

före "ryggningen" av ett halmtak med

ny takhalm; laga bristfälligheten i

"ryggningen".

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I.Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II rygga, = 1. rygga

vb

täcka takåsen

med halm

N. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygga, = 2. rygga vb.

ryssa bakåt (om hästar); låta hästar flytta dem vagn de äro spända för bakåt.

N. J. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Åreskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lygga
v.

lyġġa -ae -a -ad

förflytta sig bakåt; om både hästen och människor.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggbest

rygg zabåstad best. sg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggbast

ryggåsbåsted best. sg. sb.

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggben s.

²ryggsabèn n. ; pl. –

ryggrad

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nygbos,
näfzbos, - 2d s. +/

halm, som lägges
på takåsen av
ett halmtäckt hus,

+/ Stå här bos eller bos?

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggfoder

ryggfödor n. l. ryggafödor

ryggstyke i vråst

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~ryggning~~

räggnizan best. sg.

takåsen (på halmtäckt hus)

Jfr ~~takryggning~~

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ryggnäll

ryggnäl n.

ryggskott

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggrad

ryggrån best. sg.

Hf. 2. rad.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggrad

ryggråˊ, s. -n, pl. -r, -na, ryggrad.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggrad
sb.

ryggrån best. sg.

dú ska få ja ~ ryggrån.

Du skall få' ett kok stryk.

K. sf. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggskott

ryggskúd n.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Ö. /ryggskýd n. ryggskott

Hr gnäll o. † ryggnäll

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~ryggskott~~

ryggskót n.

Senare leden riksspråk

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggstycke

ryggstycke, ~ — ~ ad

ryggstycke i väst

m. f. 90. Jfr ryggfoder

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggstycke

ryggstycke, -et sb.

ryggparti i väst

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

zyggtäck

zygzsätt pl. -a.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggtavla

ryggtávla, -an

ja ska je di po ryggtávlan = giva dig
pygel.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggträ

rygg-trä, n., pl. =

pacvis kopfästa tunga trästycken
på ryggningen av ett halmtak
även: vårtré.

Anm.: men gemint -trä enl. P.L.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ryggtrå

rygg|trå, n., pl. =

(i halmtak)

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggtrå

ryggaträ, n. pl.=

parvis hopfästa tjocka trå i ryggsängen av halmtak.

äla so kalla di ryggaträ, so kalad.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggträ

ryggaträ, n., pl. =

samma ryggaträ etc.

(Ovan halmtak)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nyggtrå,

ryfdzetre, - na s.

tvärtrå på tak-

åsen av en kalm-

täckt länga;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lygg-trä

lyggaträ, n., pl. =

(på halmtak) Bren vårträ

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggträ

rygg|trä, n., pl. =

konvis lagda trän över ryggningen på ett halmtak

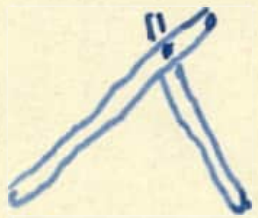

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygga trä

rygga trä n.

takrytare på båda sidor
av taket på en halm-
täckt hus.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggtå

ryggsparre², n. ,- d. pl. =, - r,
takrytteare på ett halvtak.

Syn.

d. v. s. parvis hopfästa trästycken på
byggningen (byggåsen).

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggtrå

rygg̀gaträ n.; pl. =

på ömse sidor av takåsen på ett halmtäckt hus lagda trän med uppgift att hålla kvar halmen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggträ"

ryggträd n., -, pl. =

parvis hopfästade trän
som vila på takåsen och
hålla tvär halmen där.

R. f. 86. / För i tiden var
ryggträna sammanfogade med en
kraftig pinne*), senare använde
man en järnkedja. *) av pil.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggås

rugås, 1 m., -kn, pl. -a, -na,
ryggås på en husbyggnad.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Klåss.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryggås

ryggås, -ån

fr takås

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd

ryka

ryʃdʒa / -dʒor, pl. -dʒa, rø̄g, pl. -e, rø̄ged, rø̄gen m. och f., n. -ged, pl. -gna, ryʃdʒ, pl. -en / inkl. och imp., ryka.

spiʃen kan ha rø̄ged i dø̄. ryʃdʒ! hor du e rø̄gen po tröjan!

de ryʃdʒor ø̄u ø̄sken. öja. Här

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fyka, n.

fydga,

de fýdgor (= dammar)

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

26-82.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryka

pret. rag

den rag de genom tågad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygdzja rag ryka rugad

Pres. tg. -or

" pl. -a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

är. damma

vägana di. rygdza.

Vägarna de damma. /

vägana ha. rugad

hele dan. m. f. pl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

rykа
sv.

rygga, rag, { rugad / ragad / rugad / rugad

Pres. ryggar
(äv. om rågfält)

de e rag så. Det rök rå
förfärligt. R. f. 86. / de e
har inte rugad (rugad).
Det har inte rykt. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ryka

vb.

Rúlen rýkjor

rågen ryker (när ståndar-
njölet far för vinden.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryka
v.

rygga, pres. rygger,

ynge rygga, rygor

sup. rugad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryka II

mà da bì dana di fek vi
vepa sa vél om, sa de
èrte skola ryd ja i ed.
--- a sa kan de rò ged au
kàfekánan.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyka
v.

lyja, -or. pret. -ade

1958. 4062 Bjurtjö, Hemest. hd

ryka
vb.

rag

vägana rág so fårled.
Vägarna rök sö förförlist.
N. y. 79. / de rág a jörden.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykt

röjt

gå röjt (gå i kostallet, Lan, och ryktar).

pionna skole va i lan kläkkan tre
å gå röjt.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykta,

röjta, -ar, -a, -ad.

di sätt röjta o jäpsla,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykta

röjta (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
l.-ada
- ade (, - a, pl. - n l. - ten) fr.,
rykta.

Ösen börja för dålet
röjtade. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykta

rö̀jta , =

rykta hästar l. kor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rykta
vb.

rö̀jta, =

rykta hästar och kreatur

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryktade

röjtäre - en.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 rötare m. ; pl. –

sybetare s.

sykstare

M Arcskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cyktare
s.

1 Öjtare, -an.

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syktare;

sòjtarsk, — sn s.

—, — na;

ja va sòjtarsk ju

bålsyrsgöran;

G. A.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryktare

röjtare m.; pl. =

ladugårdskarl, kreatursskö"tare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryktare

röjtare m.

ladugårdskarl

--- en ~ röjtare för ~

n. f. 80.) ärntören.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryktarebod

röjtarebo. -en

bod vari ryktare ligger ute vid nattetid.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryktborste

röjtaborsta

n. ö. 87.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryktborste

rögtabrésta m.

g. rögtabórsta

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rökte n.

rykte s.

rykte

han har gått rökte på sin.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rygg
sl.

rull ; pl. -a

upphöjning i huden efter
slag med käpp eller piska
(t. ex. på hästar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rymling

rimling, m., -en, pl. -a, -na,
rymling, rymmare.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rymma
vb.

Refl.

rì'mpa ~ sɛ, -'da ~ sɛ

Pres. tg. -'or ~ sɛ

ge stor effekt (om en arbets-
insats)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

dɛ ~ rí:mor ~ sɛ brå-för-nöm.

Arbetet går rakt enligt för
honom.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rymma
vb.

rima ~ ösan

röja undan, städa undan
(t. ex. skräpande föremål
i ett rum, på en gårdsplan
el. dyl.)

Jfr rödja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rymma

rima, rimda, rimt

rymma, undfly

ja han inte rét - an;

han mota rima.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rymma vb

2 2
rȳma ; -ˈor, —, ; rȳmde ; rymd, rymt.

rymma

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rymma

ri²ma (¹- mor, pl. ²- ma, ²- mde, ri²mt, ri²md, m. och f., n. ri²mt, pl. ²- mda, ri²m, pl. ²- hn) intr., rymma. Resa bort.

Han ri²mde fra Kwi²an.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rymma

rim/a, -de, -t vb.

ör. -or

rymma sin kos

där står en tingen

då de hade rymt.

det står i tidningen i dag,

att de hade rymt. H. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rymma.

rèma, -ar, -de, -t,

rèmd el. rémdar,

di sa, ad han

rèmde ti udlånad.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. rymma

rŭma, ŏrgan *1 vb.

rŭma, ŏrgan *+1 städa upp.

rymma ensam skråpande
förmål (t. ex. på gårds-
plan, på logen etc.), bort-
skaffa. /

*+1 *n. f. 80. /

*1 R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. rymma

vb.

dr̀ȧ̀gana fick ~

rema ~ dom ~ ósan. Träng-
~
arna fick flytta bort dem (d:
skrepande föremål på gårds-
planen). R. f. 86 / rema ~
~
aw ~ bóred ta bort tall-
riker, fat o. d. från mat-
bordet (efter slutat mål-
tid). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Refl. 3. rymma
vb.

rȳ̀msa ~ sz, ~̀da ~ sz, ~́t ~ sz

ge effekt vid arbete, gå° raskt
undan (om ett arbete)

det ~ rȳ́mor ~ sz brå. Arbe-
tet går raskt undan.

R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rymmelig
adj.

rìmelɔ; n. ~ -et

effektiv i arbetet

en ~ rìmelɔ kar en effektiv
karl / et ~ rìmelet frùen-
tìmor ett effektivt fram-
tìmmer

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rymmelig
adj.

rimelig

effektiv i arbete

de e en rimlig kär.

Det är en effektiv karl i arbetet. R. J. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rynga sig

rỳ̀ga sì ; pres. -ar

grísen rỳ̀gar sì = är orolig.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads l

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*rynja

Refl. vb.

rȳ̀gja ~ sz, =

Pres. rȳ̀gjar ~ sz

svagt stöna pȧ̊ grund av plȧ̊-
gor (bl. a. om kor och svin).
hum ~ hȯ̀zor ~ o ~ rȳ̀gjar ~ sz
o ~ stȳ̀gnor. Hon (om ko) ligger
och "ȳ̀der" och stöner. Dr. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynka

rynʃ²fs-a (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade l. - ada, - a pl. - n l. -fsen)
Kr., rynka.

Abem. Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Häv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynka

ryŋʒka, f., -n, pl. -kor, -na,
rynka. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hahn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rynka

rỳgtsor pl. sb.

Nr K 333. Hedeskoga, Melresiads hd
Hugo Areskoug 1961.

dær va rygtsor
pa stólana. Det fanns
rynkor på stolarna.
R. f. 86, M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. rynka
vb.

rỳnʃʃa, =

rynʃʃa, shópa rynka sam-
man.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynkstövel

sb.

rèjnjtsastöwla pl.

stö"vlar där lådret rynkar sig ovanför vristen.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynksärk

rynksärk, m., -kor, pl. -a, -na, rynksärke, särk hvars nedre del vid midjan är rynkad liksom en kjol och hopsydd med ofvandelen.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryska, a.

eng

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

83.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryssloppolska s.

ryssapolska r. ; -or

rysk polska
(dans)

M. Arleskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. N 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryss

rus, pl. -a, -ana
m.

da. sv. nor. rus-sana

vå-här. Det var, när
ryssarna voro här.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ryssbjälla

rusbjäLa -au-ox-orna

hästarnas klockor vid slädfärd.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. rysta

rùsta, rùsta

Nr 7533 Hedeskoga; Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

rista, skaka

rusta - nér ristə ner
(t. ex. frukt) m. f. 80.
m. f. 80. / tréna é, so-
R. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

rysta

en-kan-ùta
rùsta-dóm. (Frukt)träden
är tå"dana, att man inte
kan skaka dem (d: för att
få ner frukten). D. f. 86.
hon-kona-ga-ng o-
rùsta-dòm nér. Hon kunde
gå in (i trädgården) och rista
dem (d: de svärmande bina) ner.
D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rystande
sb.

rùstane

skakning (med åtföljande
brak)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads
Hugo Areskoug 1961.

at. fårled dóndor o.
rùstane. Ett förfärligt
dunder och brak.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. rystas

rùstas, rùstas, rusts

skâlva, darra (t. ex. om

människor, hus o. d.).

R. f. 86. / dr dàla, när

dr stå, (orsom "rùstes.

de (lemptrubbarna, "dallorna")

dalvade, när de stodo, likasom

ristes. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. rystas

de - ha - ja - rústs e -
húsen. Det har jä ska -
kat i husen (= husen ha jä
darrat).

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Vid den ryska bombningen
av Bornholm våren 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rystehandad

adj.

rùstahånad

som darrar på handen,

skålvhånt, darrhånt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rysthandad
adj.

rùstehå̀nad

darrhånt

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryttare

rytlor[1], m., -kw, pl. -tra,
-na, ryttare.

[2]Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryttareök

rytlorsöðz, n.,– hd. pl. =,– hn,
eg. ryttarhäst; en vid kavalleriet
tjänande militärs tjänstehäst.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rytmästare

riksmästare, m. -n. pl. =,
-rna, rytmästare,
högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hörr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rytmästare

rikmästare

rikmästare liban

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryttmästare

rutmästare m.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rå
uj.

rø m. rùa

jå, di va rùa fór

(ohyfsade)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rå s.

rå, f. -n, pl. -r, 1 -na,
rå. På fartyg.
1
Jfr rörsejlsedzorna der sad
en rå jfr tvärt jfr masten.
2
Sl. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nå ;

nou, - n, nöudr, nout,

-, vfm kan nout

am na ?

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rå
rå l. ¹-or, m. och ƒ., adj.
n. rått, pl. rå²a och efter
for. ƒör ¹rå a, komp. rå²are,
rå²ast, rå.

Allm

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Blåvs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råbock

rabók, pl. -ˊa m.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

R. f. 86.

røbók; pl. -ˊa / so hade han fuded en røbók Så hade han skjutit en råbock.
N. f. 80.

N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råbock

råbók m.

n. sf. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råbockkalv

robótkål

rågjurskalv, kid

M. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råbockkid

rabókaʃʃíd n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råd
s.

rå, s. n.

n.pl.: (utväg, medel)

han va èjan anan rå fö'r
i' ti'dan.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I.Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råd s.

ra n. ; pl. –

råd

ja veste vente mina ra .

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nåd;

now s.

di sam hadr nów

ti rd;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råd

råa, n., -d, pl. = -r,
råd.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råd 1 s.

fa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

84.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råd

råg, n., pl. =.

i bet. huskur, botemedel

bejnta jänspräns han hade

räd for ål tig.

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råd

n. pl. råa, -ån

= tillgångar, medel

di ser ärta ætor råån

(d: kostnaderna).

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rå (rad) n.; i; pl. = råd sb.
(gott råd o. d.)

han ~ hada ~ so ~ monga ~
rå o. gé ~ fólk. Han hade
så många (goda) råd att
ge folk. K. f. 86. / han ~
gå ~ me dé råd. Han gav
mig det rådet. Dr. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råda

råwa, -de vb.

l. röwa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Jmfr. som: rawa, se

sel råda sig själv, vara

sin egen herre / de röwde

se sél. De rådde sig

själva.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råda
s.

rå. råde

di fekk ènte rå dom sæl

rädda sig själva.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råda

råwa (1 wor, pl. 2 wa,
2 - wde, rawt, rawd m. oh f.
n. rawt, pl. råwda, raw,
pl. 2 kr) intr. och tr.,
råda.
kan du råwa mi hont
ja ska jöra.
gamle pipor rawde on hela
Kragaholm. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Pret. råda

Pres. rår

råda

vb.

Imper. som: vi rår

vós sel. Vi rå oss själ-

va. K. f. 86. / han rådde

mi. Han rådde mig (gav mig

råd). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låda om

rau óm, raude óm

de va en bòne fòùd, som
raude óm dita

(räml. Nybofältet).

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råda om

råa óm, råde, råt

(äga)

dåre ägan å råa óm -ad.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råda om

ra o'm

hra ra vi o'm Lid aw
j'Oran

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rådfull
adj.

råfôl
som kan ge goda
råd

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rådhänt.

rohänt adv.

lätt;

de va lätt

rohänt;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råjur

råjur n.; pl. = sb.

Yngre form; jfr djur (se 1. djur)

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råjm

råjm', -ad, pl. = -ar.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rå djur

rå djur

Nyare ord i målet. Jfr

n. 1. djur

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rådlös

ralǿs l. -or, m. och f.,
n. - lǿst, pl. - lǿsa, komp.
- lǿsare, - lǿsast, rådlös.
bǿter lǿs, hn ralǿs, ordspr.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råsmål

råwsmål

ha el. få r. = komma till att tala med en person.

St Herrestad

3340 Herrestads hd M.Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ räcka

råd¹sa, m.,- ho, pl. obrukl.,
rådag⁴. På knivar, liar o. d.
i slipen jo kniv²vara, so
dær blor råd¹sa jo dom.
Dja².

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.
Slär².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg

rål, m., ¹- ln, utan pl.,
råg. Allm.

ja je o hösta rål, te ja
va sekstisekes år; sen
ha ja erte pund.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rag
rul, 1-en m. sb.

rúlen drǫ̀var (nyker)

N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg

rå (råg)

flyda rå = hapa råg för hand (med tåll)

en hal tynja rå.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg s.

rug m.

råg

rugen han ser så dårna

flåkedor ud.

han e brøgblåad.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg

rue, 1an

en tyga rue

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg;

rål, — lin s.

lin tjäja rål;

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg

råk, -en m.

Numera ofta råg, -en

(kep-lån).

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låg II

lwan dövar = blomman

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg

råk, -ken m.

råken gör -r-
ås. Rågen går i
K. f. 86/ al./ råken rägfjor.
Rågen ryker (d: när
stånden mjölet yr för
vinden).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruåner (pl.)

rågagnar pl.

rågagnar

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. M 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågagnar

runánor pl.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågax

rukás n.

n. f. 90 Ifr rågvrijape

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
_Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågax

rulás n.; pl. =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rågax

Å. Areås

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågbröd

rubrø¹, n., -d, ¶ utan pl.
kollekt., rågbröd, ²/ med pl. =,
-n, rågbröd, - paka.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne²

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rudråse r. j -a rågdråse s.

rågdråse,
såd och agnar i en hög

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågdråse

rudräska, -ln

höjd av tröskad råg

n. sf. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågdråse
sb.

rudrúsa m.

hög av hopad (men ej rensad)
dos. kastad i råg

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råghalm

rarhål'm, m., -ən, (utan pl.,
råghalm.

Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rågholm

rutnålm, -ʼlan m.

N. J. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råghalm

rughalm

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råghalmskärve

rughálmsfjárve , pl. -a

kärve av utrösket råghalm

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågháckla

ruthägfla, -l'an f.

apparat på hästvandring
med vars hjälp de får
långhalm avsedd längre
rågstrån åtskildes.

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågkli

rukli

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågmjöl

rumél n.

n. g. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågmjöl

rumél, -ål.

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågmjöl s.

rågmjöl

rumel n.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågmjöl
sb.

rugmél n.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågmjöl

rumél n.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågmjölsgröt

sb.

rùmelsgrød

K. f. 86.

Varl. blo melgrød mjöl-
gröt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg mjölsklister

rùmelsklistor n.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågmjöls-åga

rumélsåga, -an

(skämtsam bildning): den kraft som

får av rågbröd.

di gå'r me ruméls-åga

J. P.

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågnek s.

runedz r.; -or

rågkärve.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rägnek

runégdzor pl.

rägkärvar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågnek
sb.

runédzor pl.

rågkärvar

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågsikt

rusét

siktat rågmjöl

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågstubb

ruståb, – -ån

Ån. rågstubbfält

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågstubb

raustöb

Ån. avmejat rågfält

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågstycke

rustiffle. -ed

rågfält

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads l

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågstyoke

rustíʃʃa, –-íad

rågåker

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågsåll

rusål n.

såll varmed råg befrias
från förorenande par-
tiklar.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågtrave

rutträ/k; pl. -ä/a m.

rågokyl (= 20 par neker)

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg-vippe

rug-vípa n.

råg-ax

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågvippe

rævipa, n. -n, pl. = -n,
rågar. 2. Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råg vippe

rågvippa n.

råger

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågvång

rutväg, -en

större rågfält

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rågåker

rugágor, -ˊ- en

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råk
s.

råg m. råga

råka (fågel)

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† råk

råg, m., 1- kn, råka. Fågel,
1) utan pl., kollekt., fågana
e gåna o såda råg, 2) med pl.
2- a, - na. rågana ha på
men råfda i trän. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råka

rågga; pl. ~or, ~orna sb.
(á.) f.

rågga, ~or (g.)
(fägeln)
N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råka s.

rog m.; ²-a

råka

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. råka
sb.

råg, -en, -a m.

(råkfågel)

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. råka

rågfa, = vb.

Pres. sg. -ar

vara ruskväder, regna med

fina droppar.

den rågar, lid a då.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. råka

råga, -or f. sb.
(tågel)

råga pl.

råga pl. rågor
tillhör Sydväst-Skåne;

n. f. 80.
k. f. 86.

rog. pl. råga, Sydöst-Skåne.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

= rand, strimma

2. *råka sb.

Se *grut-, *kött- o. *ler-råka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rùgfa

3. x råka
vb.

Pres. ± ar

regna fint, ruska, ruskregna.

da. rùgar.

R. f. 86.

(Ä. rùska ruska)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råka för

råga fö'r -a -ad

råka ut för

råga fö'r skawsnu'an

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkall

rakål l. -or, m. och f.,
n. -kålt, pl. -kåla, komp.
-kålare, - kålast, räkcau
kop dören, her kånor
sånen rakålor vig ijänen
na. Bromma.

Skån.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkbo

råǵabå n.

K. f 87.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råkig

adj.

rògad obest. n. sg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1940.

duggregnande (vädertek

med fint (drivande) regn).

de e rògad (vär)

2 dá. Det är 2 vädertek

med duggregn 2 dag

på sjön.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x råkig

råged n. adj.

med röttränder (om fläsk)

fläsket var råged. Det

var röttränder i fläsket.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkrede

rågarûda m.

råkbo

Uh. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råkregn

rùgrågn n. sb.

– fint regn, duggregn

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkunge

rögaögana best. pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lämjölk;
romelk, - Lm s.

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råmjölk

råmjölk

mjölk från nykalvad ko

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råmjölk

ramilfs

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ö
ramma
nb.

råma, =

träffa, råka (t. ex. med en kast)

Jfr ramma ds.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ranga

rosa sf.

1 3

Lång, smal trädgren.

Jfr sonigen x basterranga

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råŋga

rò̀ŋa; pl. ~or f. sv.
~orna;
lång och smal avskiuten
trädstam

hagor, där grènarna
av, so, blev, dar,
en, rò̀ŋa yén. Huger
man grenarna av, så blir det
en råŋa kvar. K. F. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råsegel

råsejl, n., -et, pl. =, -en,
råsegel, båtsegel som är fäst
på en på masten stående
rå.

Vi bruga ett råsejl för
sista tiden.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råsegelseka

rårs-ejlsèfza, f. -n, pl. -fzor, -na, råsegelseka, större fisk-båt med råsegel.

rårs-ejlsèfzorna di va störa o övna, o dær kûnn båra gårla göba styra dè. st. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*rås

rås; pl. ~or sb.

sträng av hopräfsad klöver

tjöka rås or tjocka

strängar.

Jfr *klöverrås samt pantoffe-

och *stackrås

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rös

rägn, -en, -or, -orna

rad. t. ex. av tådestrået

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

rås; råsor pl. rå s
sb.

lång rad av föremål,
t.ex. av betor

de ledjor, dom pa-
rås*1. de lägga dem (betor-
na) i en lång stuka, en
lång rad. K. f. 86.

*) Eller: pa-en. rås

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. rå°s
sb.

Sl. råsor är.

'sträckan där det sådda
inte kommit upp'

där va råsor på
jören. Det var råsor
på jorden. R. f. Sk.

Jfr 1. mista

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råsig
adj.

råsed, n. =
med långsträckta
upphöjningar (om ett terräng-
parti, ett stycke mark o. d.)

de va råsed. Det var
råsigt (d: inte slätt och
jämnt). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råskalad

råskålad, pl. -ada

t. ex. om potatis.

1952 Baldringe. Harest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råsocker

råsokor, n.

en produkt fr. sockerbruket.

1951. St. Köpinge, Hemestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råsten

råːustén, -tn. pl. = sing., koll.

lersten, obränd tegel

råːustén, som di sål strög

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råsten

råstén

ej bränd lersten (använ-
des bl. a. till innervägg)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låsten

lästén el. lästén, -en.

obränd lersten. /fr stenkar.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råsten

råsten

"tegelsten" av obränd lera

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råstensmurad

rastensmurad, mest =
mest av råsten (lesten)

dita va rastensmurad

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*råte

rȧ̀dda, -an m. sb.

var i år

dar e. fult ma-
rȧ̀dn. Dȧ̀r år fult

med var

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råte

rȳda m. n.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

var

dar. va. rȳda e.

bȯlen. Det var var i

bȯlden. R. f. 86.

Jfr träck

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låtta:

lytorna skad på i kröga

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. bd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rut̲a f. j ²⁄₂ or

råtta s.

råtta

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råtta
s.

rutta -an -or -orna

el. rytta etc.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såta,

syfta, - an s.

- or, - na,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råtta

rùtta ; pl. ~or f.

stora husråttan

m. f. 90.

Jfr mus

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

råtta

råtta ; f. - n, pl. - tor, - na,
råtta, stora husråttan.

Alem.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råtta

råtta, -an, -or, -orna

f.

stora husråttan

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr mus (= lilla husråttan)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råttbo

rättabå n.

stora husrätts bo

K. f. 86.

Fr. mustrede

Nr 1533 Hedeskoga, Herresads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råttböle

rùttabøle n. sb.

gammalt fallfärdigt hus,
ruckel

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rättfälla

rùttafälla f.; pl. ˋ–ˊ–ˊor

fälla för fångandet av

stora husråttan.

Jfr musfälla.

mårtan, rùttafälla bjäm

på en man, som tävlerkade

och pälde [illegible]fällor.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rättfälla

rättefälla, s. -n, pl. -lor,
-na, rättfälla, för stora
husrådtans fångande afsedd
fälla.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råttfälla

råttefälla, pl. -or.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råttfälla

rùttefälla; pl. ~-ìor

so. hade. de. lùd.
händel ma. rùttefìlor.
Så drevs de en munta han-
del med råttfållor.

K. 8. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rått brut

råttsprid, n. -- ed, utan pl.;
råttsprut, bekämning på
arsenik.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råtskrut

råtskråd n.

arsenik

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råttkrut

rättekrud

arsenik (vit arsenik)

(gavs som utrotningsmedel åt

råttor

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads h
Hugo Areskoug 1961.

R. f. 86.

--- rättekrud tr. o. je-

rättor ... råttkrut till at

je åt råttor. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råvara f.; —or

råvara s.

råvara

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rå-bobbe

rå bobbe

fågelskrämma; ett kors av två käppar med tröja och hatt på.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rå̄bobbe

rǣ́bobe

din rǣ́bobe = fågelskrämma.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads bo

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räck
s.

räfj, !ad

dan va ègastäyt, sa di kan
èkte ga ôvan räfjad.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räcka
s.

rätt ja, -an rätsa

färdigvävt tygstycke. tygrulle.

fälla rättjan = klippa av den efter
avslutad vävning. Om jag fick ej de
detta, ty då skulle ej textilarna
falla ner i ljungen. Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råcka
v.

råttja pres. råttjor

ja kan eatn råttja upp.

du liggjor å råttjor dä.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räcka
s.

räfja, -an

den färdigvävda tygräckan

sväva räfjan. svepa räckan
kring den bakre bommen efterhand
som den blir färdig.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räcka
v.

räcka, räcte, räct

han räcte sig

4062 Bjeresjö Herrestads hd
I.I. 1946.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räcka vb

²rɛ̄tʃa ; ¹—or, — ; ²rå̄ta ; rå̄t.

räcka

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räcka
v.

rèkja, rèkte, rakt

tösan fick vid a rèkte me
hèngan
(efter ngt föremål som flöt i vattnet)

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räcka;

räcka, -an s.

-or, -na,

hjälm vid flera räckor,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ræcka

v.

ræfja. -or. pl. ræfja,

ræte, rat.

hálmen mote vel ræfja te táq.

P. Larsson 1901. 300. Sövestad. Hennet. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låcka
s.

lèttjå -ån

vårnåcka

/å va i'stån a sate en

lèttjå i gáj.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räcka
s.
²räfsa, f., -n, pl. -fsor, -na,
räcka: väf.
Vi ha klaspt räfsan av.
s
²räfsa, v. -de, -t.
Ofta.
Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räcka

räffa (1 ffor, pl. 2 ffa, v. 2 räte, ral, ral, pl. 2 a, reffs, pl. 2 - hn) tr. och intr., räcka.

Opzed la o räte hald o ven ifrå si.

Strängana swärar älri, förlen di ilo råta fost. Bromma.

Hälmen möte vel räffa tr lag Söfvestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slänz

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. räcka

rätska f.; pl. ~or tb.

tygräcka

svèva en ~ rätska sve-
pa en tygräcka (vid vév-
ning)

Jfr lärftsräcka

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. räcka

rèt͡ʃʃa, rà:ta, ra:t vb.

Pres. stg. 1 or

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

g. rè:ka, rèkta, rèkt

dé stà:lad rà:ta, s2
lózt ú:dfó:r. Det hemmanet
strå:dde sig lånt ut.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lăcka
v.

lèfja

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. räcka

räkka, -an f; räcksår med starkt betryck på ultima, trol. något starkare än semifortis).

l. räcksla, -an;

tygräcka

sveva, en, räcksa svepa

en tygräcka. / fälla en räcksa

K. f. 86. / "fälla" en tygräcka (se 3. fälla vb.).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. räcka
sb.

en ~ knöd ~ över
själva rätjan. man knöt
över själva tygräcken (d: när
räcken var färdigvävd, knöt
man för kanttrådarna på
varpen). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. räcka

vb.

ratsa - främ räcka fram.

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

räckas

vb.

Sup.

räkts

sträckets ut, blivit längre,

förlängts.

dán hada, réks at

tòkafjèd te. tsugonda-

gél. Dagen hade förlängts

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

räckas

vb.

"ett tuppfjät" till

tjugondagsjul.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x räckbleka

²räftebl̄ɛ̀dza, f. -n, pl. -dzor,
²blɛ̀kplats för linneväfvar.

Ded e ²n̄te ²t̄it en s̄er nüna
²räftebl̄ɛ̀dzor nǖ for t̄iden; för
vɔ d̄i sa med ¹dräjel o ¹t̄il̄et, sa
d̄i ²hade st̄ɔ̄ra ²bl̄ɛ̀dzor.
²Oja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

²klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räckepinne

räckjepingj räffepij, pl.-a

nä räckan bakes ut till bleking fäste man
den i jorden med räckjepingja

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råckhank

rå̀ʒʃhå̀ŋk; pl. ˈ – ˈa

hank i tygråcka som läg-
ges at till blekning; medelst
i ~~tygen~~ hankarna fast-
gjorda pinnar hålls tyg-
råckan kvar vid marken.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rådbobbe

råbóba m.

fågelskråmma

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rädbobbe

sb.

rábóbe m.

fågelskrämma

v. fa. sata en rá-
bóbe 2. pantóflestifzad.
Vi få råka på en fågelskrämma
2 potatisåkern. R-f. 86.
Jfr fågelskrämma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rädd

rädd, pl. -a

di har vad rädda för a
je si' dig.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rädd

rad; n. saknas; -a

v. bygga - råda. Vi

blevo rädda.

n. fr. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rädd

rädd

88.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rādd

rædd på·a

de va ale gluèta rèda for
på di dåna.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lädd
adj.

rad

ja kan åkri vad råd for a
liggja ude i

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rädd
a.

red pl. ˈa

vi voro rèda

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rädd

rädd; n. sakens; pl. -a

Komp. -are

K. f. 86. / han va rädare en ja. Han var mera rädd än jag.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rädda
v.

rädda -ar -a -ad

a han räddas störa
flickorna

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rådda

rèdda, =

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rädsla s.

rẽsla r.

rädsla

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rådsla

rå²sla, f. ,- n, utan pl.,
rådsla.

Folked bar stor rå²sla
for grå¹wan. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr. 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Aronskoug 1960.

räfsa
räfsa, -ta, -t vb.

Pres. tg. -ar

räfsa säd l. höj; äv. kratta
räfsa stråna hop-
räfsa gjollstrån på
stubbåkrarna.
Anm. Subst. räfsa, haker räva f.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

råfsa

han gick o gåfla
o rèwsta. Han gick
och skyffflade och krattade
(d: i trädgården).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rö̂ˌusa ; -or , — ; rö̂ˌuste ; rö̂ˌust

räfsa vb

de e gresrö̂d sam de

rävsa

ha rö̂ˌust aˌu . (rävstt av)

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räfsa v.

räfsa, -ar, -an, -n;

han va ute o räfsa;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rBwsa, -'or, rBwstr,

rBwst.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råfsa

rōwsa (1- bor, pl. 2- ba, 2- ble, rōwsl, rōwsl, pl. 2- a, rōws, pl. 2- en) fr., råfsa.

vi jinje o rōwste hō i trē ūgor. Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rå̀wspa, -ta, -t / vb. råfsa

Pres. -or
M. ƒ. 80.

Ån. prata

råwsa, -yén råfsa
(kratta), -gen.

Jfr. *efterråfsa

Subst. råfsa heter
rèva f. R. ƒ. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råfse

råwsa n.

sb.

det som hopråfsas ja°
eä klöver- l. sädesfält,
sedan stackarna inbärgats.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* räk

räg genes!

räka

stryga räg, fånga råkor med
hår längs bottnen

Klintholmen M. f. 97

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkna

råkna ; pass. -as,

pret. -as

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkna

rèkna, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkna

räkna -ar -a -ad

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkna

rìna -an -a -ad,

p.p. -ad, pl. -ade el. -ada

Imp. rìna! pl. rìnan el.

rìnen!

1901
P. L. ~~1900~~ St. Köpinge. Herrest. 40

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkna 46

2
regna ; -r, - ; — ; -d, -d.

räkna

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkna l.-ade

²rina (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade, -a, pl. -n l. -nen) Fr., räkna.
✓ Sl. Köpinge.

²räkna, Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I ä. rèkna x/ räkna

y. rækna, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de rækna e. métor.

man räknade (reden) meter -

vs. N.-f. 80/

N.-f. 80. x/ N.-f. 86.

di rèkna. de nte. mè. Det

räknade man inte med. N.-f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

räkna

--- liasom dànskana,
nar di räknar --- liksom
danskarna, när de räkna.
N. f. 86. / di tå ad kást,
nar di rekna ógn, di
tav fyra at kást.
De (trälhandlarna) tog det i
kast, när de räknade upp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

räkna

sill), de tog fyra
i ett kast. R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkna

råkna -ar -a -ad

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkna

rèkna, = vb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkna

räkna, -a-ad

räkna 2 räkna 4

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkna på

rekna på = räkna med,
anse

de rekna di på ja kone
ga på ~~arbe~~ arbäj.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkna upp

räkna ó/p -a -ad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkna upp

räkna på

äv. = berätta, omtala

han kunna räkna på här
med som hälst.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkning r. j—or räkning s.

räkning.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkning,
räkney, - en s.
han fick ed för
sin en räkney;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räkning

räkning

faktura

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råkning

rèknεy, -an

1. råkning, råknekonst

2. nota, faktura

3. i förb. for – rèknεy

de va en skaprèttare, som va for státens rèknεy.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rälig

rælɛ, pl. -ia neutr. rælad

sòma æ hær di vad rèktat

vàskeda æ rælia

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rälig II

de va et rǽlad fólk ; di
hrde ola ègas.

nær de é' fræsad a rǽlad - - -

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rälig

en rälig dörl, en

rälig flåsa.

den va en rälig en.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rälig

rælig, -et

(se andra land.)

ja ènta for dé, for de va rælat.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rälig

rälli

de har en rälli smäg i
åla fål

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råh, råled, råla

råhig a.

råligful otäck

o. s. v.

han gör råled.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*nälig

nälli, n. nälat

nälat vän allt för ät

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rälig
a.

rälig, n. rälet

1. men de va jo rälet andå.

2. --- kalva nän i de välia vånad
(på tal om kalkbad i Östersjön)

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

× rålig
adj.

rå'lj ; -et

ful; obehaglig, otäck; elak

de e en rå'le

Det är en otäck

kö'nefån

satkäring

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1960.
M. J. 40

ett rålat lä'de ett fult läte.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Nr 7474. Öja, Herrestads hd rålig

Hugo Areskoug 1960.

en. rål lût (smag)

en obehaglig lukt (smak)

rålja best. m. sg.

den. rålja ösen

den obehagliga

M. f. 90. doften. / en.

rål smag. En

otäck smak.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rålig

rål¹i l. -or, m. och f.,
n. -lat, pl. -lia, komp.
-liare, -liast, ful, stygg,
förskräcklig.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Blåkulla²

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rälig

rälli, -et

dän kan vad en rälli väj
a kömed

O, de va rälet!

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

rålig
adj.

rål|a, -at, -ad} pl. rål|a

komp. rål|are

ful, elak, obehaglig

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bastar de va ja
nastan rål|are. (Skåne)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. rälig

ordet) bastard. Det var jo nästen fulare (d.: än tobbe). K.-f. 86. / en rål stozk. En otäck stank. K.-f. 86. / da va ja rålad, om hon hade borjad o gåled. Det var (vore) jo obehagligt (illa), om hon hade

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

rålig

börjat att skrika.

(om en flicka, som skulle

bäras till dopet). H. f. S./

en rål vana en ful

(o)vana. K. f. S.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

rålig

rål, -l -ad; pl. rålja adj:

ful, obehaglig, otäck

et rålad snufsnåg en

otäck snöyra.

Sövestad

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

M. J. 79

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2) rälig

dær bɨk sona rælja adj.
fùlspor_ator_ad. Det
blev såda fula hjulspår efter
det. N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rå'lhèd

× råhet
sb.

Jmtl. pa. rå'lhèd
uppsåtligt dåd eller
fel i' minnen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rålighet

rålihed -en

2/.

// elakhet; äv. = åkomma, sjukdom

// de va ènte udan rålihèd.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rålighet

rålighet

"en otrevlig person på alla sätt".

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*råhet

sb.

rålhédor pl.

obehagliga ting, otäcka saker

... non- ånra rålhédor

några andra obehagliga

saker.

R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x nåligt
adv.

nɛ́lad

illa. fult

en kan jo àlti bɔ̀nad si nɛ̀lad
ɔ́d me dom.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rǻlad

råligt
adv.

obehaglig, otäckt

de stormar so rǻlad.

N. y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rålgt
an.

rålet rælat

illa.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rålist
adv.

rå'led

fult, ille

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1950.

han, bar, n. rå'led

od. Han bår sej ille

åt. / de, sväj so, rå'led.

m. f. 20. / det ved så

får fårligt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rälat

räligt

adv.

fult, otäckt, obehagligt

mycket han gal rälat.

mycket han gal otäckt.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rämpa
sb.

rèmpa f.

jördremsa.

Jfr × jördrämpa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rämpa f.

* rämpa sb.

smal jordremsa

da e bara an lådan rämpa. Det är bara en liten jordremsa. R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rånna

v.

rènna. -on. rènda. rent

i bet. "rinna".

de rènnor i en rèkti tùd.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fänna

fänna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

34.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bänna, v.

känor, pres.

= minen.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

32.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lånna
v.

lå̄na, lånde, lånt

i bet. länna

vånad lånde

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

rånna

vb.

rènsa, rènde, rent

Pres. -or

1. rå²nna. 2. rinna.

sílen e. en. fálm, de.
ranor. eg. ínom. en. nyólk-
sílen är ²en skálm, det ²rinner
K. f. 86. ²genom den.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. rånna

vb.

de ~ renda ~ rúd

rýn. Det rann ut igen.

K. f. 86. / so ~ lèna ~ en ~ dèn

lìda grà̀na nar ~ de ~

skola ~ rena ~ nér. Ja° loss-

nade man på° den (d: tappes kaset/

litet grand, när det (d: bryggan/

skulle rinna ner. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

rånna

vb.

--- so. ǿrnen

rènda --- sǒ ått ǒronen

ram (vid ǒronsprång).

N. f. 86. / rè̲dzen ré̲nor

saliven rinner /

sprǒtad rènda saliven ram.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rånna
v.

rènna, rènde, rent

i bet. rinna

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rånna
V.

rånna. rånnor, rånde. rånt

(= lua), lopa. springa.

Hum rånnor i holen å tjör sladdor. Dr
e lia rakk' rånnemån.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rånna iväg

rena iväj

springa åstad

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kännemaska

kännemåska

" flicka som gärna vill springa med pojkar "

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ råsnemår

råsnemår

? smådeord om och lik en tom spruingen med sladden.

/fr. v. råsna.

Hum råsnor i holen å tjör sladdor.

di e en råkt råsnemår.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rännbycka

rännbyckja s. n6.

rännomara

Jfr rännsnärja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rännlycka sb.

rännaligtsa f.

rännsnara

Jfr rännsnärja

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rånnsnärja

rånnsnärja f. sb.

rånnsnara

Jfr rånnlycka

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ránnsnárja
sb.

rènesnárja f.

? ránnsnara

Jfr ránnlycka

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"rännsot

rånesöd

sot i form av tjärbildning
i skorsten.

K. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rännsten

rènnasten, ˋ–ˊ–ˊen, ˋ–ˊ–ˊa

m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rännsten

rènastèn m.

(t. ex. i stall l. ladugård).

K. f. 86.

Jfr *rannsten

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ränsel s.

ránsel

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

43. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ränta

ob.

ränta, -an

sinränta

n. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ränta
sb.

ränta, -an

penningränta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. <u>råntа</u>
sb.

rèntа, ¹–an
innanmåte i slaktdjur,
t. ex. svinråntа

Jfr <u>ko</u> – o. <u>svinråntа</u>

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. ränta
vb.

rènta, =

ge (god) avkastning (om gröda)
da. rèntar brå. Det blir
god avkastning av grödan.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råntа

råntа, f. -r, pl. -tor, -na, råntа.

Aum.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rånta
v.

²rå̄nta (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade l. - ada, - a, pl. - n l. - tån) fr., rånta, förränta.

Kan ²hn rå̄nta skō̄lan ¹så går ed vē̄l a̲n.

²Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

²Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räntta, = räntta
vb.

Pres. -ar

ge (god) avkastning (om grödor)

pantöfflorna de ~ räntar
brå. Potatisen ger god
avkastning. R. g. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rèvfa, rèfta, reft *räpa vb.

Pres. sg. -ar

rapa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rapa

rewa / wor, pl. wa,
wte, rewd, rewd, blott i s.
sing., rew, pl. hn/ intr.,
rapa.

kal rwor hn ältid hte.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rät, a.

rät, n.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

47. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rät a.

rät, —, räta

rät

en rät stråg : en rät linje.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rât

rat; n. =; ˋa

àved o. rát avist och

rätt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råta

råta

86. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räta

vb.

göra rät (rak)

Inf. pass. rätas

dina vägen ska rätas.

Den här vägen skall rätas.

(göras rak). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt
s.

rätt. Jfr

en sådan rätt = "en sagden rätt" = en självklar rättighet.
en given rätt.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt
adv.

rätt

rätt va de vä bäk han
säg a dö.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lått
adv.

lat.

eller mera emfatiskt: rat

rát va de vá ---

O. L.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt
adv.

rɛt

de va rɛ́t ta pá, so en
kona vœjlé si'

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt
a N.

rät

sa jö'r de si rät sa grä'nt

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt

rät, -an, -or sb.

m.

(matträ)

M. S. 90.

Nr 7474 Öja Hemestads hd

Hugo Aresköug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råa
adv.

rat

rát o. slát rått och
slått, helt enkelt

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

rät

adv.

rät ti-pás

nära och jämnt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt s. 1

rät

88. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(~~fort~~) rät; pl. -or 4 rätt

Genus mask. l. fem. sk.

(maträtt)

den första (första)

rätten

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. rätt
adv.

rätt

ganska

äv. i förb. rätt, so ds.

rätt, so stora ganska
stora.

n. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. rätt

ad.

rät

rakt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

rät genom mellan

rakt igenom kvarnen

n. f. 80. / dr. skola. sta.

rät bp. De skulle

sta rakt upp. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. rätt adv.

de, va, ä'ta gat o,
trä' ga, dän, om, dan
sad, rät ög. Det var
inte gott att trampa på
den (en spik), om den stod
rakt upp. K. S. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 2. rätt
ex.

där stälor ~ sz
härad rät ~ väread.
Där (i kyrkan) reser sig
häcket rakt upp i vård-
ret. K. f. 87. / vi gar ~
rät över. Vi går rakt
över (fältet e. d.). K. f. 87.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. nått

rätt

ads.

Dnär.: rätt tr. pás nått

och jämnt.

ja. ava. rätt tr. pás

fúd. Jag var nått och

jämnt föld. n. y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rått
s.

rœt

ta rœt på = övermanna, bli
övermäktig.

de va vidaflúan som to rœt
på-en.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rätframsarbete

rätframsarbäj, n., -ed
utan pl., konstlöst arbete
ja ha minstingens kunad
åda rätframsarbäj.

äja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"rätika

rétika

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I en avgrävt rätika la-
de man brun socker (kan-
dissocker), vilket fick dras
till sig aften, varpå dem-
förtärdes som medel mot
kikhosta. Dr. G. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rättnu
ad.

rètnùl

strax, om ett ögonblick

vi kómor rètnùl. Vi

kommer strax.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätnu
ads.

rätnu

strax, genast

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rätt som

[redacted] konj.

rétsóm

just som

rétsóm hon gíke o.
sväja-s2 ... Just som
hon gick och svängde sig
(trängde med kroppen).
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rättvis
adj.

rätvi's , n. rätvi'st

rätvi'st , adv.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rättvis

rättvis l. -or, m. och f.,
n. -vist, pl. -visa, komp.
-visare, -visast, rättvis.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rättvisa

rhtvi̲sa, ƒ. ,– n, sctan fl.,
[1]

råttvisa.
[2]

2.
Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.
[2]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råv

råw, m., 1- en, pl. 2- a, - na,
råf.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

räv

räv, -en m. sb.

Rspers-form

rǽven han ‹ brǽggor.

Räven bryggor (räges då
tåt Simma lägger sig
i sänkor). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råvrumpa

råvarömpor pl.

ett slags pepparmalört

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råvsa

v.

råwsa, -or, råwste, råwst

Imper. sg. råws!

cf. råwsa etc.

dæ råwsor som di blèga di slås.

- gå dæ sæl å råws!

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lårsa
v.

lɔ̀vsa, lɔ̀vsta, lɔvst.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råusa
v.

råusa, råusta, råust

el. råusa etc.

va ska dué hita på i dåg?

ja, ja ska råusa.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nävsa II
v-

så ska han növa skålegången
me

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× råse

råwsk, n. -d, utan pl.
1) räfsande. Fe i slut fo
råwsed, ela dær e mer ijsn?
2) löpräfsad säd l. gräs efter
skörd. råwsed kan vi
läfza äwanpå ställa.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rävstreck

rèvastréga pl.

illistiga gräfund (intrigen)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

råstreck

pl. råvasteja

= bedrägligt förfarande.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rövstreck

rö²vastrè:dz, m., – en, pl. – a, – na, räfstreck, åtgärd som går ut på att lura, bedraga folk. Brukas mest i pl.

Kal han ha ¹ältid hat rö²vastrè:dza for si.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödø;

rø a.

ryft m.

røa pl.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rød

rø, renta · rut

de ble først rut.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rõd

rǫ, n. rut

rút tág.

de rǫ́r stenhúsed

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lôd II

sa vâ' dæn en lǿ lèya ve
sìan óm dǽn.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rôd
adj.

rø

de røa tågad.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rø rut rø²a röd a.

röd

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röd, a.

rö, rut; röda

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

4.47.57.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röd, a.

röast

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901, Exc.

57.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

röd

rö, rut, -a

röa best. pl.

gråna flätor me- röa

sidenban. 2. Vackra

flätor med röda siden-

band 2. K. f. 86. / Tr. måds

e. de röa bést. Till människoföda

är de röda (morötterna) bäst. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

rôd

dær va nontɪŋ
ɪ rúːt. Det fanns någon-
ting i rött. K. f. 86. / rɔ̀a
fjɔ̀r roda kor. K. f. 86. / dær
vá nóːd rut på dom.
Det fanns något rött på dem.
(om en slags kor). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödaris

rèaris kod.

röde vinbär

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödbeta

rødbédor pl.

(maträtt)

sylta o. rødbédor

de va gått. Sylta

och rödbetor det var gott.

K. G. 77.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

røbedor

rödbeta s.

rödbetor

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rövbeta

rovbéda pl. -or.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödbeta

sb.

rø̃bédor pl.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödblommig II

rosblomned l. -or, m. och f.
n. -med, pl. -meda, komp.
-medare, -medast, rödblommig.
kvinnan kan ente gå o ente
si ed or, men kum e liavèl
rosblomned pa Frowlana.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödblommig

roblånad l. - or, m. och f.,
n. - nad, pl. - nda, komp.
- nadare, - nadast, rödblommig.
Här e mi roblånda förkle.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödbrokig

rob1rö-ged l. -or, m. och f.,
n. -ged, pl. -geda, utan
komp., rödbrokig.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödbrokig

rø-brö-gad; pl. -i-a

(om boskap)

de va nästan ältid

rø-brö-gada. De var nästan

altid rödbrokiga. K. S. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* rödda

* rydda ihop
röra ihop

26.

da e fårlat, har du har rydat, di' ihop. Det är förfärligt, hur de har rört samman det. M. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödd-yngja

rødʒ́ŋa f.

rödaktigt slam, lera o. d.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× röde
sb.

rø̀en best. sg.
blod (vid slakt
da sa ja rø̀en te
blå. Man sade ju
"röen" om blod.

R. f 87

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lövgröt

lövgröd, -en

saftgröt.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödgröt
s.

rågröd

saftgröt.

3436 Bromma, Herrestads hd
Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödgröt

régröd

saftkräm

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödhuvad

rohåad, pl.-ade

med rött huvud (el. hår)

den var rohåade pöga i barneråd.

(ss. spökgestalten – i St. Herrestads gård)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

røhôad, røhôade rödluvad a.

rödhårig

røhôade pâuga

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lövhäad

lohéad

lövhäj

den lohéade pégen

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röja

rygga, ögan, =

rymma upp, flytta undan
skräpande föremål (t. ex.
ett uthus, på en gårdsplan)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödkrindad

rötsnjad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödkindad

rötsýnad

Jfr rödkaftad

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herres.ads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödklint

röklint

möjligen motsats accentuering: blåklint o -
röklint blåklint och
rödblint.

K. g. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödkaftad

röfgåwtad

rödkindad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödkäftad

roskrowtad l. -or, m. och f.,
n. -tad, pl. -tade l. -tada
utan komp., rödkindad.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåvs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödkäftad

rötzéwtad

rödkindad

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödlök

røløg

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödlök

rō̲lo̲ʃ, m., -ɛn, 1/utan pl.,
kollekt., 2/med pl. -a, -na,
rödlöke.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödnäbb

rønǽb sb.

person som är röd i ansiktet (t. ex. på grund av köld)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödnäbbad

rödnäbbad adj.

röd i ansiktet (t. ex. på grund av kyla)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rôpil

rôpil, -en

ett slags pil

de skola hälst va rôpil

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödpil

rǿpil

Vona a rödpil användes
vid täckning med halm.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödsked

sb.

rafé

apparat för urholkning
av träskoämne

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödsked

rogé', -n

ett redskap vid träskotillverkning.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×rödsked

refé

apparat för urholkning
av virke för träskofram-
ställning

n. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödsked

rufé ; rufér pl.

apparat för urholkning
av virke för träskotill-
verkning

N. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödskimlig

rödskimled; n. = ; -ar

hästfärg bestående av

röda hår blandade med

vita o. grå stickelhår

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödskimlig

rosimlad

om hästfång: vita stickel-
hår mot röd botten

K. f. Sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödsot, s.

rösot

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

46.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödspätta

pl. rospéton

en fisksort

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rösten

rösten, -en

tegelsten

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödsten

rödsten, -en. pl. =, koll.

röd tegel.

di va mürade av rödsten och
te tåged; sen va di mürade
ine rödsten (om skorstenarna)

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röstén r. j – a

vanl. kollektiv.

rödsten s.

tegel

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödsten

røstén kall.

röt tegel

gården var mùrad me-
røstén. Gården var murad
med röt tegel.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rödstenad
adj.

røsténad

byggd av rött tegel

en røsténad går en
gård byggd av rött tegel.
(används mot slutet av
1800-talet förnämligst).
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533. Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rödstensgolv

rödstensgål, -ad. n.

rött tegelstensgolv

(fanns fordom i Lundgrenska stiftelsen).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*rödverker

s6.

rövigor m.

böjligt och smidigt rör av rödpil. Användes vid tak-täckning med halm.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

rödviker

Ol. rørrógra

rödaktig pilvidja.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rök s.

røy r.

rök

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rök;

rödz. – Lm s.

ja sön varkLm

rödz Lla mödz

önLm; J. P.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rök

rögj, -en lår rögj

rögjen slår ner. vi får ånet vår.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rok¹
rǭdʒ, m., ¹⁻ kr, plan pl.,
rǫ²k.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Klåvs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

92.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rök

rögg. lan. yngre rög

rögen skola öja ijenom

hálmen

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rök

røgz, 1 en

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rôka
v.

rœ̀dza, -ar -a -ad.

rœ̀dzad flésk

ja kan slàta geísan e rœ̀dza
fjýdad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. bd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rôka

rôgja las rògja

Di e så togged ; ta en eregren å
rôgja stuan. Så rôgja di så dån
va juseblått i stuan.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rôka
v.

rödja -ar -a -ad

gamla édjestába de va
bést te a rödja me.

Nr 5073 Sövestad, **Herr**estads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rŏka
v.

rø̀gja -a -ad

rø̀gja fle'g

gre̲ven ji̲g o rø̀gja på sin
fgskåmspi̲va.

P. L.

Bjersjö, Hemsetads hd
P. Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rõka,

rø̀dʒa, -ar, -a, -ad,

di kan rø̀dʒa

me dam.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röka

røgʒa , = , ¹ad

1. röka kobak

2. röka viss matvaror

røgʒad - pulsa rökt

kors

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

róka

rǭdza (-ar, -a l. rǭkle, l.-a
rǭdzad l. rǫkt, rǭdzad fl.-d
l. rǫkt, pl.-a, rǭdza, pl.-n
l. -dzhn) fk., rǭka.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901

Skåne,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

röka

y. rø̀ga [*1] , =

ä. rø̀ggja [**] , = , -'ad

1. röka fläsk.

2. röka tobak

han rø̀ggjar älru.

*) N. f. 80.

**) R. f. 86 / Han röker aldrig tobak. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

röka

rödzade sràba rökta
flåskmibbar. R. f. 86. /
rödzad tzyd röket flåsk. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rökande

rödzank, n., -d, utan pl.,
rökande.

En kan knäcka börja si
ne sor med rödzank i
slåan. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rökefläsk

rødzefläs n.

rökt fläsk

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rövelse

rögjelse rögjelse

H. d. använt H. bötemedel för dem som sett
spöken (set spögje); bestod i att
bränna kvut brena kwid.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rökelse

rödselsa, s. -n, pl. -sor, -na, röksels.

Vi ha fått så många rödselsor så ingen nöta.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rôket
adj.

rögd. neutr. =, pl. -ade

yngre rögad etc.

rökig.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rökgång

rögången beat. sg.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rökpipa

rödzapiva

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rökpipa

rødzapiva

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röktobak

rö²ftetö̀bak, m., -- en, utan pl., röktobak.

jag e rent lens jes rö²ftetö̀bak. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rölaken

rölagen

(vävnadsmönster)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rölakan

rölägen

(ett slags vävnadsmönster)

K. f 82.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rölleka

rulika el. rylika

rakta.

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röllcka

rŷglatʃa

Achillea millefolium

Man samlade röllikeblom-
mor och sålde till apoteken.
Han hade en pàsa
mä se o plocka rŷglatʃa.
Han hade en pàse med rŷ
och plockade röllikor. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† rölleka

rölliska, f. -n, pl. -ssor, -na,
rölleka: acchillea millefolium.
Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nålika

nälfifja el. näfifja.

pl. -or

växtnamn

Achillea millefolium.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rölliketblad

rölifjabla. n., pl. =

blad av Achillea millefolium.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönn

rönn; pl. -or (Ac!)

(Sorbus)

N.F. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

l. rygn

rygn, f., -ar, gl. -or, -na,

rönn, rönnträd.

Allm.

rönn

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rygn l. rygn rönn

rýgn o. lýgn o. álm o.

ásk. rönn ok lönn och

alm och ask. K. f. 86. /

dær, va, én rýgn. Det fanns

en rönn. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) rönn

regn, lön, ör

Genus mask.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Lönna
S.

nýja pl.-or

gammalt, förfallet hus.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x rönna
s.

ryŋa pl. -or (da. rønne)

ruckel; gammalt förfallet eller dåligt hus.

gamla ryŋor

jfr ryŋa, neutr.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd.
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönnbär

rönn- l. rönnbär, n. -, -en, pl. = -, -en, rönnbär.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönne

rågna v. sb.

1. ved l. virke av rönn.
2. rönnbestånd

N. V. 79.

Nr 6023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rönne

rygga, -ad

ruckel; gammalt förfallet el. vanvårdat hus.

klokaregården – gammalt rygga

/b × rönna

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rönnebär

Rynebär, ~ — — en pl.

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönnebär

rägnebär pl. kod.
rönnbär; l. rägnebär.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönnebärsträd

rönnebärsträ n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönnetråd

rǫ̀gnatrǽ n. ; pl. =

rǫ̀m

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röntgen

röntjen

(medicinsk metod)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rör, n., 1 ld, pl. =, 1 hv, rör, rör².

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rör
s.

rör, !ad

de jäk ma en tråd i rörad

= hafsigt, hur som helst

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rör
s.

rgn. ⁱad. pl·=. ⁱan. n.

spec. = rör i vätsked-

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rör II
s.

rör, -ad. pret. -de

rör i allm.; ledningsrör,

dricka av rör

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rör

rør n.; pl. =

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɾöra
v.

ɾöra

hum kan ɾöra föa ihóra

te vos

man véd knápt hóna man ska

ɾöra ihóra.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rö̲ra (rö̲r, pl. ²– a, rö̲rde, rö̲rt, rö̲rd m. och f., n. rö̲rt, pl. rö̲rda, rö̲r, pl. ²– hn) tr. ol ink., röra.

Har lit ska ja röra mältet? Fy o slå o röra i mö̲dj!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Blåsv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. röra
vb.

röra, -an
ordning, virrvarr, oreda

en-färla röra. En
förfärlig röra.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rørad best. sg. i

2. x rörra
sk.

rørenen best. pl.

kjunske på människor

hum sa hon hade
ónt av rørad. Hon sade hon
hade ont i kjunsken. D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rörа

26.

rø̀ra

Pres. sg. rør

rø̃ra - vé rörs vil

m. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. röra

rø̀ra, rø̀rde

vb.

Pres. ryr

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

rø̀ra, u. vän röra (sträcka, skvalpa o. d.) i vatten, vanligast tysola med vatten.

glùta vb. ja, áltid rø̀ra, u. vän. Barn vill ju alltid röra i vatten. D. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 3. röra

dén han ~ knåvlar vb.
o rör. Den han kläjar
och rör i hopa, arbetar slar-
vist och osystématiskt.

R. J. 86. / dr. skola ~ äta
röra ~ r. en för mycket.
Man borde inte röra i den
(såden) för mycket (d: inte få
ofta tala om rakarna i skolan,
ty då fås kornen lätt ur axen).
R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 3. röra

rør te bóns! vb.

Rör till bollen av
den kokande grötgrytan!
K. f. 86. / di skola røra e
pùlsan. man skulle (med en
visp) röra kring i slaktblodet.
K. f. 86. / vi rørda e pùlsa.
Vi rörde (med en visp) kring
i slaktblod. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. 3. röra

da va rälgara vb.

o röra på vän. Det

var otroligare att röra

ut slaktblodet, om det

var tillsatt med vatten.

(d: bäst om det vispades upp

tillsammans med rågmjöl).

K. f. 86. / rör på. Skåzkana!

Rör på benen! (Skynda på!)

K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra ihop

göra ihop

"göra något oredigt"

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rörelse

rörelsa, f. -n, pl. -sor, -na, rörelse.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*rördäckare

rördäckare m.

person som täcker över
dikningsrör, som lagts
ner i marken.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rörlig
adj.

rörlig

som rör sig lätt

rörlig o. kvitts rörlig och

kvick.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rörlägga

rorleḍza /- leḍzor, pl. -ḍza,
-lå, pl. =, -låt, - låd m. ak f.,
- låt n., pl. - låda, -leḍz, pl.
- hn / fr., rörlägga.

åla vånzana e rorlåda.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x 7
rörsked

rosé¹, s. -n, pl. -r, -na,
en sorts grof nafvare,
som i synnerhet användes
af ~~grof~~ träskomakare.

2.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lösocker

lösokor, -ed.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rörspå

rörspade

ganska spetsig spade med
svagt rännformigt blad, an-
vänd vid dikning.

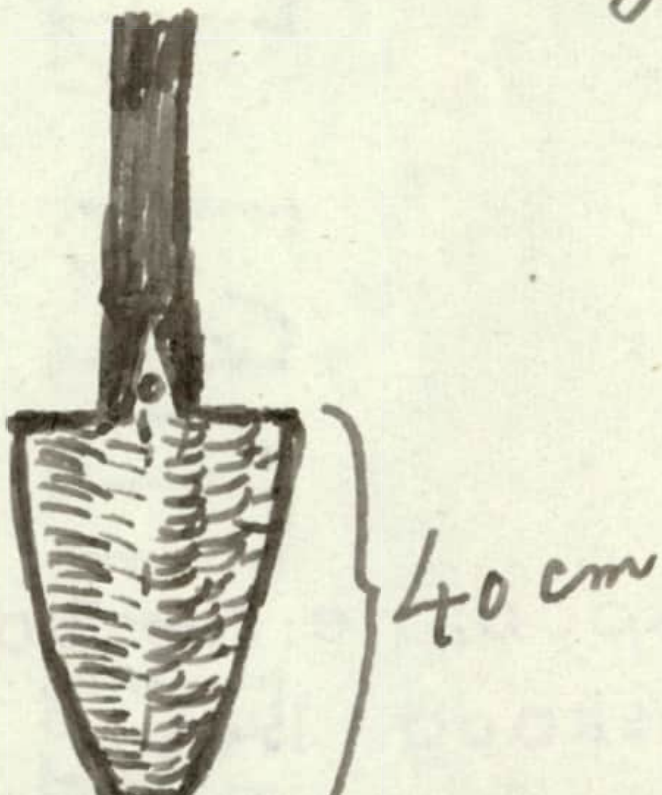

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rörstock

Rörstǫ́k - en

Smal, uppmurat skorsten

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rönstock

rönstök -en -a -ana

smal skorsten, som inte är vidare nedtill och heller inte öppen nedtill.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rörstock

rörstök – en

skorsten av rysel, smalare typ

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rörstock

rørstöke m., -ér en sb.

(Smal skorsten)

K. §. 86

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röst

röst; pl. ~or, ~orna

(vid votering)

han fick 70 ~ålar röstorna. Han fick sin alla röstena. ch. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röst s.

rust r. ; ²⁄₂ or

röst

ja hörde rusten po dom

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röst, s.

rust/, -an; -or, -orna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

107. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rösla

rœ̄sla (-ar, -a, -ad, -ad, blod
i n. sing., -a, pl. -n l.
-tln) intr., rösta.

gāmla fpœ̄rigor fœ̄ vel ēnth
rœ̄da o rœ̄sla th prest.
öja.

Slärn.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röste

rösta, -ade, -at

m.

måskat malt

(Gavs som foder åt nöt-

kreatur och svin).

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ låste

låste, -en

malt varpå man bryggt

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x röste

2
rösle, m.,- n, utan pl.,
förbrukeadt malt, malt
svag-
hvaraf dricka är bryggdt.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

2 Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rôste
s.

rùste, – en

bottensats av malt i bryggkar.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× röste

sb.

rùstfe, ± en

"mäskat malt, malt av

vilket musten dragits.

de-fjärde-ta-tomelilla

(ta-stán) ete-rùsten.

Man körde till Tomelilla (till

staden, dvs. Ystad) efter röste.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rôta

Ic ben - och fl.

husrôta

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rysk, m., -n, utan pl., x rote
var af sår.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rötmånad

rötemånad, -en

rötemånaden, e den slut

ruté?.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rötmånad

rättamånadan best. sg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rötmånad

ruta månad, -an

rutamånaden e slut på

första eller åttonde

15/8 1956

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rötmånad

råttmånad, m., -n, pl. -or, -na, rötmånad.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rötmånad

16.

rötemånaden best. sg.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x löv

löv. Len

bakdel.

sedan en för läge, se

får en ört i löven ---

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× 1 ÖV

1 ÖV, 1 an

ans

Nr 5073 Sövestad, **Herr**estads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* 1 råv

råw, -en

sien kone di ente siäda på
råwen på åta da.
(om dem som fåtte prygel)
bu kan sël eda sitte bå å la råwen jö.

Nr 3906 Högesta Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ rör II

du kan sël tjyssa di i röven.
så får du nod å jäna. (kvinnohåta)

Han har bugen ti sin gud i röven ti sin spilemann.

ja nu har du rusat ris ti din én röv.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rör

rǫw, m., 1_ kn, pl. 2_ a, _ na,
sluss.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× rövballe

pl. rövbåla, -ana

sittmuskler,

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röv tarm

rövtörm, — -en

ändtarm

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sabadillättika

sabadiläddzza

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sabba

sv.

sàbba, Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

småkoka, stå och puttra

över elden

ta vàk ad, de be-
hövor inte stå där
och saba! Jag bort det i det
behöver inte stå där och småkoka!

+1 kaffet

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sabba

sàbba, =

Pres. -ar

småkoka, stå och småputtra
på spisen (om mat som tillag-
as, kaffe o.d.)

de- står - o - sàbar. Det
står och småpåkar på
spisen. D. L. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sabbesock

sb.

sàbasòk m.

sen färdig person, sölkora

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sabbig

sàbed

senfärdig

St. Herrestad

3340 Herrestads hd M.Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*sabbig

sàbad n. adj.

Enl. uppg. 'oordnat', 'röirigt'

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sàbad

*sabbig
adj.

(om mat som förrättats genom alltför långvarig kokning) förrättad genom långvarig kokning

de. e. so. sàbad (t. ex. om kaffe). R. X 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sabel
s.

sábal, -an.

sa sta lensmanen a kýta me sábalen.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sabel, s.

/ ; sábla /

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

3. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sabel

sábel m. sábla

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sabel

sábel m.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr dragonsabel

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sabelen

sàbelen

~~soordom~~

dí orta sàbelen!

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sacka

vb.

saka ~ nér, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

sjunka ner; dras ner, på grund av sin tyngd glida ner

--- för ~ ö:te gården ska ~ saka ~ nér --- för att porten inte skall sjunka ner mot marken. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadel
sb.

sal ridsadel

di hada ǹta sál -pa

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tadel

bal, m., 1- kn, pl. 2- a, -na,
badel.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadelgjord

sådelgjörden best. sg.

föreleden respr-ord

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadelmakare;

sålmagare - ln s.

dar va ln sål-

magare kan jör

ln rägkrw ou

ln kösku;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadelmakare

sålmägarn, m., -n, pl. =, -rna, sadelmakeare.

ramélius har va sålmägarn o spélmän.

Oja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadelmakare

sàlamàgara m.

n. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadelmakare

sàlamågare m.

M. f. 90.

Jfr selmakare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadelmakare

sàlemàgare m.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sadla l.-ada

$s\underline{å}^{2}la$ (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade, -a, pl. -n l. -len) fr., sadla.

$s\underline{å}^{2}la$ $hyp^{1}ifsa$, se kortspel.

$\ddot{o}^{2}ja$.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saffran, s.

sàffran

35.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sáfran

saffran

dí bólana hade i di
sáfran i ½. De bullarna
(festlagsbullarna) hade
man saffran i. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saft

saft, ¹an

(kokad bärsaft)

dær ~ e~ mòga, som ~

ha~ hat~ dé tu~ sáft.

Det finns många, som ha

använt dem (d: fläderbären)

till saft. D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saftə
v.

sàftə̀

sùltə̀ o sàftə̀ dɛ́ va
ènte i bə̀gəd.

(på 1880-talet).

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saft a

vb.

saft a, =

koreda saft (=bär saft)

saft a ~ sr saft a sig

so ~ saft a ~ gom dé ~ sr.

Så° saft a de gi ~ dera sig.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saftij

sàftn

n. f. 20

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saftmat

saftmåd, -a

(om saftstoppa å sådant).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saftsoppa

saftsóʃpa -an

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sagel;

sàgel, sàglan s.

so. lúor sàglan;

O. A.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t sagla

sågla -a -ad

en sjukdom, särskilt hos pojkar (saliven rinner genom mungiporna)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† saglebytta

sàglebùtta

barn som † saglar.

di' e en råkti' saglebutta

Högsåra

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sàgo obÿl.

sago
sb.

Jutir.: ete ~ sàgo i enlighet med vad man hört folk säga. / han ~ sïor ete ~ sàgo o ~ jÿvor ete ~ lógn.
"Han säger efter sago och ljuger efter lógn", dvs. han för vidare det han hört andra

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

säga och vidare befor- (sago
rar därmed också det sb.
som är sägnaktigt i vad han
hört.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sak
s.

såg

de va en såg, han skole
vara fri = det var självklart.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sak II

jå' de va en såg, jå skåla vara mé.

I: det var självklart ---

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*sakla
ob.

sàgla, =

dregla, låta saliven rinna sömha glùta

Pres. ˙ar

Pret. K. y. 86. dr. sàgla, ja fàrlat. Tomliga

Hfr *dryppla barn bregla de ju förfärligt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sakla

vb.

sàgla, =

dregla, låta sakta
rinna (t. ex. om små-
barn)

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× saklelapp
s 6.

sàglelàp

haklapp för småbarn (som gära dreglar)

Jfr haklapp
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saknа
v.

sånа -ar -a -ad,
eller sæjna etc.

sånar du -an?

saknar du honom?

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakna II

ja sejnan -an liavel.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saknа,

sägna, -ar, -a, -ad.

li sägna en

dargås,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakna de

sågna ; -r, — ; — ; -d, -d.

sakna

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakna
v.

sågna, pret. -a

Baldringe

pret. dæ va ejen som sågna maj

Nr 22795 Baldringe Herrestads hd

1948 I Ingers 1948-52

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saknа
v.

sågna -a -ad

en sågna -d ärta

rämd. kaffet.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Saknas

sågna (- ar, - a, - ad, - ad,
pl. - ade l. - ada) tr., sakna.
den kvinnan hvem bor sågnad
av di fått, när hon dör.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saknа

sàgnſa, =, -ad

Pres. sg. -ar

ja. sagnar mn.

knév. Jag saknar min

knív.

n. /. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saknа

sàgnpa, =

Pres. -ar

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× saknelig

adj.

sàgnelat n.

ägnat aü vå̀ka aptenad.

de ~ e ~ so ~ sàgnelat ~

ete ~ nó̀m. Jag saknar

honom mycket

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× saknelig
adj.

sågnelat n.

se° beskaffat, a° det
väcker känslor av saknad

de, va, sågnelat.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakorstia r. j —or sakristia s.

sakristia

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakristia

baksrsti, n. ,- ed, pl. =,- na,
sakristia.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakristia

sakrestían best. sg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakristia

sakrastí, – – ´en

har e ǹte non sakrastí
i dina fjörfjan. Det finns
inte någon sakristia i denna
kyrkan. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakristia

sakrest$_2$' n.

et ˌ sakrest$_2$' nȯkan ˌ t$_2$'
En sakristia norrut

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakristi'sdön

sakristísdön, -en

han ligger'n e sakristísdönen

(ligger begraven)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× takt

bål, adv., komp. 2-ark, 2-ast, bakta.

Tjor sa pål! Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Olaus.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakta sig

båta si (-ar, -a, -ad, -a, pl.
-n l. -tkn) refl., sakta sig.
Min blåka kum båta si
tvärför ät. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

blåkr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sakta sig

båla² si (- ar, - a, - ad) refl.,
sakta sig, om elt ur.

öja².

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slånn².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saktfärdig
adj.

satfæru

mycket lugn o. stillsam

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sal

sálen best. sg.

stort rum på mangårds-
byggnadens gavel; där
dansades under fester.
Kallades också gillestugan
gillestugan.
M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sal, s.

sal/, -an ; -a, -ana

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

104.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sal

sålen best. sg.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

större rum utan eldstad

på ena gaveln av en bond-
gårds boningslänga. Till större
kalas dansades stundom i
salen (dvs dansa där).

K-f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sallad

salát

K. f. 86
M. f. 80.

Hr hönssallad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× salle
sb.

sàla n.

1. vel l. virke av sälg.

2. sälgbestånd

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Salomons-fat

sålemansfåd.-ld

ett stort utskuret träfat på en svarvad fot;
även = saltmadfad., varpå vid högtidliga
tillfällen köttmat serveras.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salt,

salt i ad s.

di fäj dypa pantoflor

i salt

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salt
s.

Salt, n., ¹ ld, utan pl.,
salt.

allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salt
obj.

Salt l. ¹-or, m. och f., m.
salt, pl. sålta och efter
bor, bör sålta, komp. ²-ltark,
²-ltast, salt.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. salt

salt, -ed

to.

en-jeva-sált en gåsen salt.

n. s. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. salt

salt; n. = ; ± a ag.

n. sf. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salt n.

salt s.

salt

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salt

salt

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

25.

Per Larsson 1901. Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I, 1. salt

salt, -lad sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

en ~ nǫ̃va ~ sált en ny-
ja salt. R. f. 86. / grávt
sált grovt salt. R. f. 86. /
sín strǫda ~ du ~ sált ~
ja ~ dóm, dó H spruda ~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. salt

de själv blöad

åv. s2. Sedan strödde

man salt på dem (d: blod-

iglarna), då sprutade de

själva blodet ur s.

K. f. 86. / --- när saltad

de blev vät --- när saltet

blev vät.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. salt
adj.

salt; n. =; ± a

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salta;

salta, -ar, -a, -ad;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tålla

bål²ta (- ar, - a, - ad, - ad,
pl. - ade, d. - ada, - a, pl. - n
l. - thn) fr., balta.
Nar vi hå²de bwi¹nen sål²tada
sa va² 'd kwel.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Salta
v.

sàlta -a -ad, p.p. -ad.
reuti. =

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salta

sàlta , =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salta

sàlta, =

i:n salta fläsk

de. skola. sàlta o. gnìa
dòktad. man skulle salta
och gnida (i:n saltet) ordent-
ligt (eftertryckligt)

R. d. 77

Lt. Hörnstad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salta

sålta, =

insalta, nersalta (kött, sill o. d.)

de salta ner dom.

Man saltade ner dem.

R. S. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sältebål r. j -or saltbalja s.

balja med saltat kött.

M. Arvskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Saltkar

Sältskär, n., -et, pl. =, -en, kärl hvari fettvaror nedsaltas. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saltkar II

saltkår[1], n. ,- kd. pl. =, - kr, saltkar, kar hvari salt förvaras.

öja[2].

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saltkar

sàltakår n.

stor tråbelja vari fläsk nersaltas

N. f. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1, saltkar

saltkar, -ʼ-ʼad

saltkar på bordet

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. saltkar

sàltakàr n.

träbalja vari fläsk nedsaltas

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. saltkar

saltkår, -ʼad sb.

litet kar för salt att
ställa på bordet

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. saltkar

sàltakàr, ˋ–ˊ–ˊad. sb.

balja vari flärk ner-
saltas.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saltlake

saltlåga

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× saltmatsfat

Bålemansfåd, n. ,- ed, pl. =, - en, på en hög, svarfvad fat liknande träfat, hvarpå vid högtidliga tillfällen kött-varor serverades.

Om julana låvas dar fyld på bålemansfåden, så de må hna af te låvted.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Saltsten

Saltsten

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saltsten

saltsten, -en

tyske bergsalt som
lägges ut för kreaturen
i betesmarken

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saltsten

saltsten

stor saltklump som kor
fe° slicka på

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salut

sb.

salúter pl.

I nätr.: 2 v flera salúter i flera omgångar, vid flera tillfällen.

han, vå hör 2 - flera salúter. Han var här vid flera tillfällen. K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salut

pl. salúton

i bet. inkomsten, avgången

på den tíden vánliga dan ánte

så stóra salúton

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sàlva, ÷-an

(sösalva)

K. f 86.

salva

sl.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salvia

salevàja

(Salvia officinalis)

K. f. 77.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Salong

Salvätja . pl. -or

en välluktand blodrót i haven.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Salvia

Salevdja[1], s. -n, utan pl.,
Salvia.

Öja[2].

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salvágor } salvia

l. solvágor } pl.

l. solvágor

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

salva

Ö. salvájor pl.

N. f. 90

Öja. Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salvia

salavája l. salavàja; pl salavájor.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

salvior;

salvöjor, - na. s.

Salvia;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samfund

samfɔ̀n, n.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samhälle

samhäla n.

stationssamhälle

et. stört samhäla. Ett stort stationssamhälle.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samla sv

s²ånzka ; -r, - ; — ; -d, -d.

samla smör
vid kärnandet

²ånzka smø¹red hå¹va nær de bejnor
a ²grynna

M Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tanka

bäŋka (-ar, -a, -ad, -ad, pl.-ada
pl.-adh (-a, pl.-n, l.-ken)
fr., banka, banla.

åla slejtiŋara vörk bäŋkadh.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samla

pass. sàmlàs

--- di kada et hǫ̀n di
twèda i. nær di skǫ̀le sàmlàs.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samla

sàmla -a -ad

refl. sàmlas, pret. =

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samla

sàmlja, =, ÷ ad

Pres. sg. ÷ ar

ne ~ samlar ~ ǹte bàwa

som ~ fǿr. Vi samlar inte

fritte domar som förr (i tiden

var brukligt).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samla

sàmlfa, =, -ad vb.

Pres. -ar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samlas

sàmlas, = vb.

samla sig, församla sig

K. f 86.

Jfr × lyngas

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Samling
S.

Sàmlɛŋ pl. -ɔr

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samling
sb.

sàmlɛz

Jmn.: rɛzɑ-tɛ sàmlɛz
ringa till högmögenhets-
tjänst.
K. f. 86. / dɑ-rɛzɔr-tɛ
sàmlɛz.

Jfr u. i samman.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samma

sáma

so har de inte sáma
sórts kàfe som vi. Ja
ha de inte samma sorts
kaffe som vi.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

samma

prn

sáma dáí samma dag

(2' tidsuttr.)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedenskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samma dan

sáma dánt

líkadant

K. f. 77.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

samman;

samlas adv.

de resp. samlas;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Benetsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sammankomning

sàmenkómeŋ, -en

sammanfogning, takvinkel,
där två lägors tak sammanstöta.

de rèjnar nér i sàmenkómenegen.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sammanmalen

adj.

sàmanmàled n.

samtaget (om mjöl[x1] där yttor-
skalet ej siktats från)

sàmanmàled rumél sam-
taget rågmjöl.

R. f. 86.

x) Trol. nästan alltid om
rågmjöl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Sammelidan

sámelidán eller

sámeli dán, likadan.

P.L. 1901. Högestad. Hemest. 40

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

k Sammelidan

1 1
sämlidän l. sämli dan,
m. och f., n. dant, pl.
2
dna, utan komp., lika-
dan.

2. V 2
Öja, Vägestad. Skåne.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sammet

samét

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sammet

samét, -ét -an

K. g. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sams
adj.

sams

(endast predikativt) = med enhörda tänja
i sht om sådana som fått vard ovänner.

Nu har di blöd sams igen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sams

sams, oböjl. adj., utan
komp., sams.

jag e sams mk ål[2]a
mkne[2]or.

Bi[2]a fu[2]kne sa sams!
de e tu sams ögz.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

blå[2]r.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sanatorium

sanatòrie, -et

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sand, s.

s a n

28. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sand,

sōun, - ūn s.

pu tryðe sōun *)

va mīd mə

tāt sa.

*) Här s. namn på ett mask.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sand

sa:n . 1/a:n

sa:nan spec. om ett sandfält

som om Hybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sand

pl. sånna, sånnana

= sandmarken

jå. sånnana hær nèra di behøvor lid nåjn tå't om tå't.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saad

sa:n, ¹a:n

di mo:ta rula i sá:n

= måste framföra rullebåren i
saad.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sand

sa̲n, ¹a̲n

i bet. sandmark. -hed.

vi kà̲la á̲lti dæ̀n, ỳan de blr̲k plà̲ntad, for "ỳsta sǽn". (om Sandskogen).

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sand s.

sån r. ; ²a

sänd

pl. i bet. sandmark, sandskifte

t.ex. här nära på sånära.

ysta sån : sandfält tillhörande Ystad.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sand
s.

sɑ̄n, ¹ɑn

di strɵ̄de sɑ̄n pɔ gɔ́l̄ad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sand

sån . 'en

di hade sån i di' lidem

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sand

sɛ̀n, -ɛn

sa sɛ̀na di ma sɛ́n, a de
lʉ̀ta sa gránt ó̱se (!), de lʉ̀ta
sa gó̱t.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sand

Sån, m., -n, -ar pl.,
band.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sanda
v.

sɛ̀na -ar -a -ad p.p.
-ad. pl. -ada
beströ med sand

dɛ̀ va dan sɛ̀nada gɵ̀l i
stɵ̀an.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sanda

Såna, -a -ad

Såna goled

Såna stryg/spånen

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sanda
v.

sɛ̀na -a -ad

beströ med sand

p.p. sɛ̀nada gú̀l

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sanda

sèna -a -ad.

di hade stengúl, a sa
sèna di ma sén.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sanda

sàna, =

beströ med sand (om golv)

sàna gúlad sanda golvet.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Alfskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandbacke

sanbå'ke, m., -n, pl. -ka, -na, sandbacke.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandbank

sandbäzk -an -a -ana

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandbete

Sandbēde, n., -d, utan pl.,
1/ af sandig jord bestående
betesmark, 2/ på sådan
mark befintlig, som mul-
bete använd växtlighet.
Sandbēdad e. sandbēdd a. -t
pf. -or; di blo pēda men di
malka ēnte vēdfleat av ed.

Bromma.

Stärn.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandbänk

Sanbänkfft, m. -kn, pl. -a, -na,
sandbänk, i folkskolan
fordom bruklig bänk, på
vars bord låg torr, jämnt
utbredd sand, hvari nybörjare
med pinnar fingo företaga
sina stilövningar.

Jag va mina far monatör
för sanbänkfftkn, när ja je i
skolan.

Bromma.

Per Larsson 1901.

Pärs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sandhorn

Sånhorn

horn vari sand till strykspånen
förvarades, då man högg med lien.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandhåla

s 6.

sanhúla f.

sandgrop

D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandig

Sånad l. - or, m. och f.;
n. - nad, pl. - nda och efter
for, för, Sånad o. s. v.,
Komp. -nadare, -nadast,
Sandig. - Sånad jor. Bromma
Acm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandjord

sanjø'n, -an, -a, -ana.

yngre: sanjø'n.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sandjord

Sanjör, -ar.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandrevel

sɑ̃nrɛ́vɔl m.

smal sanddriva

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Landrulling

Sandtulig, m. -lin, pl. -a, -na, sandrullare. Liten vadarefågel som löfver vid hafsstranden.

Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sandkorn

Bönsbeorn, n., -ed, pl. =,
sandbeorn.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901. Alm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sandskorn

sb.

sånskörn n.
sandkorn

et. sånskörn

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sandväg

sanväj pl. -a

sandig väg, väg i sanden.

de va ènte mdan sanväja
nonpo.

Nybro

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sank

sazk af:

svankryggåd (om hästar)

han e so sázk a

rjédzan. N. f. 79.

Repr. form! L-s.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sankthans

sankháns

midsommar

äldre benämning, numera ur
bruk men levande i minnet
hos gamla personer.

de gamla sa nók san-
háns. De gamle sade nog
sankthans. R. V. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sankthansdag

sanhánsdå

midsommardagen

vanera för åldrat. I stället

nytt jas "msomarsdå".

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sankthansdagtid

sanhånstatid

midsommartid

Benämningen bruklig hos
en nu utdöd generation.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sankt Lars dag

sanlårsdå

trol. 10 aug.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sanktlarstid

sanlárstíd
(Trol. Tiden kring den 10 aug.)
Meddelerskan hade hört
vär. va sanlárstíd 'vid
sanktlarstíd' men visste
inte, vilken tidpunkt som
avsågs. hon - va - fuld
(född) va - sanlárstíd
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. sanktlarstid

En äldre kvinna skulle i meddelenkans berättelse ange datum för sin födelse sålunda: ja e e fu'd va sanlårstid. Den exakta dagen visste hon inte.

(= omkr. 10 aug.)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sann

adj.

san neutr. sant

de e sa sánt som jág

hrdor anorsnélsen

vrl kan tró mi for sánt elon löjn ?

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tann

San l. ¹-or, m. och f.,
n. sant, pl. sån-a och efter
for, för, ¹-na, komp. ²-nark,
-nast, sann.

Det e sant ja sjör.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåva.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sann
adj.

sann, sant

ä, dä va ènte sánt

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sannerligen
adv.

sånorlien

de va sa sånorlien som ja
sidon hän.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sannerligen

sànorlien

han sa sànorlien grùm
ùd. Han sàg sannerligen
bister ut.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sannerligen

sànorlun

han, ha, sànorlun vad,
hùma da, mästa. Han
har sannerligen mestadels
varit hemma. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sanning

sànny

Om dee nan sànny, de kan
ja ènte garantéra for.

Nr 4062 Bjeresjö, **Herrestads hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tanning

Sån², m., -- hr, pl. obrukl.,
sanning.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Sån².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. sans
sb.

sans

vett, förstånd, själsförmögenheter

han, hade, sin, sáns

2. behål. Han hade sitt

förstånd (sina själsförmögenheter) i behåll. R. 8. 87.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. sans

sånsen best. sg.

Jmfr.: mista sånsen

mista sansen.

han mista sånsen.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sans s.

sans r.

sans

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sansa

vb.

Refl. sànsa ˌ sɛ , =

komma till besinning, lugna

sig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sansa

vb.

Refl.

sånsa, s2, =

lugna sig, övervinna sin

upprördhet

K. f. 86.

sånsa, dè! Lugna

dig!

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Satan

Sàtan

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tålan

¹sålan l. ²sålan, m. l. f.,
– hn, ntan pl., talan.
Ordet är m. l. f., utefter
dess könsyftning jfr han- l.
honkön.
den ¹sålanen hum e ²lålen
ifrå ¹humed. Gjv.

Aum.

tåre.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sàtan

sàtan

di kåmor ifra sàtan te

fån : om statfolk eller tjänste-

folk vid flyttning till annan husbonde

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd (Killeröd)

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sak

sas, 1 ex

n. f. 90.

Jfr får -, häst - ko -

o. åker.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sal

Sås. -an

(stöne sax ; jfr. x sisare)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sat

sas. Han

de va hyan sisare; de va
en sås.

Obs. sas å stöne ån sisare.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lak

bas, f., 1- en, pl. 2- or, - na,
bav. Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sat;

sas, - lm s.

- or, - na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sak

s.

sås, -ar, -or, -orna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sak

sås, -en, -or, -orna

hår e såsen!

Stóne sak; en minde kalles sìsare.

4062 Bjeresjö Herrestads hd

I. I. 1946.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sak, s.

Sas

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

50.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sal

sas, -en, pl. -or

Ån. kortstavigt: sas (hörd flera ggr)

flyg me sásen! Rack mig såsen! / en sås en tax.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schal

gal. -én

hum skåms ente får å komma
me kåjanes schal.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

sçhal-slarv

fåslaslårv, -en

sçhal-trasa; uttryck för sçhal.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sçhalett

galét, pl. -or

vövda galétor

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

schalet

salat, -et, -en, -or

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Schweitzare

Svèjsare, -n

injölkkyktare (å hemegående)

Svèjsaren jèk i lån.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund